

MÜƏLLİF HAQQINDA MƏLUMAT

Hüseynov İsrail Nəsim oğlu 18.09.1959-cu ildə Qərbi Azərbaycanda Göyçə mahalının İnekdağı kəndində böyük zəhmətkeş bir ailədə anadan olmuşdur. İnekdağı kəndinin 8 illik məktəbini əlaçı olaraq fərqlənmə ilə bitirmişdir. Təhsilini davam etdirmək üçün Bakı şəhəri, 5№-li kimya-biologiya təmayüllü orta məktəbinə müvəfəqiyyətlə daxil olmuş və 9-cu sinfi əla qiymətlərlə bitirdikdən sonra ailə vəziyyətinə görə 10-cu sinfi Göyçə mahalının Nərimanlı kənd orta məktəbində əla qiymətlərlə tamamlamışdır.

SSRİ-nin əsgəri xidmətindən ən yüksək rütbə ilə vaxtından əvvəl nümunəvi olduğuna görə 09.05.1982-ci ildə demobilizasiya olduqdan sonra Özbəkistan Respublikasında Daşkənd Tibb İnstitutuna konkursdan kənar qəbul olunmuş və həmin İnstitutu rus dilində 1988-ci ildə əla qiymətlərlə bitirərək Kafedrada asistent kafedra müəllimi işləmişdir. Sonra SSRİ-nin Tibb Elmləri Akademiyasının Ümümtitfaq Cərrahiyyə Elmi Mərkəzinin Daşkənd Filialının Klinikasına ümumi cərrahiyyə üzrə klinik ordinatura və aspiranturaya daxil olmuşdur, oranı bitirdikdən dərhal uzun müddət Daşkənd, Sankt-Peterburq şəhərlərinin bir çox klinikalarında çalışmışdır və hal-hazırda özəl klinikaların birində işini davam etdirir.

Şairimizin erkən, gənc yaşlarından qısa bir müddətdə sevimli Ata və Anasını itirməsi, həyatın amansız sınaqlarına düşməsi, özündən yaşca böyük qardaş-bacılarının olmasına, qərrib ölkədə Özbəkistan Respublikasının Daşkənd Tibb İnstitutunun birinci kurs tələbəsi olmasına baxmayaraq, həssas və məsuliyyətli olduğu üçün, həm də müdrik atasının ağır xəstə olarkən ona verdiyi vəsiyyəti nəzərə alaraq, bütün o böyük külfətin ağırlıqlarını, qayğılarını, ağrılarını, əziyyətini məcbur olub öz boynuna götürmüşdür. Şair institutda əyani tələbə olmasına, olduqca gənc və təcrübəsiz olmasına, arxadan heç bir kömək olmamasına məhəl qoymadan, bacılarını və kiçik qardaşlarını bütün iztirablardan, çətinliklərdən qorxub-çəkinmədən öz başına yığmış və çox keçmədən tez bir zamanda ailənin çətinlikdən dirçəlib inkişaf etməsinə, hamısının ali təhsil alıb, ailə qurmalarına olduqca böyük köməkliklər göstərmişdir.

İsrail Nəsimboğlu Göyçə mahalının İnekdağı kəndində əzəmətli, füsunkar dağların qoynunda əllərində kitab, dəftər məktəbli illərində, tətilərdə öz təsərrüfatlarının qoyun-quzularını otara-otara, şən mahnılar oxuya-oxuya ilhamlanmış və təbii olaraq coşan istedadı ilə poeziya aləminə lap erkən, 12 yaşında daxil olmuşdur.

İsrail Nəsimboğlu savadlı, dəqiq, səliqəli, hərtərəfli, təcrübəli həkim və həkim-cərrah olduğu kimi, həm də Vətənin, həyatın, insanların, cəmiyyətin, təbiətin və məhəbbətin dərinədən gözəlliyinə varan şairlərimizdəndir. Eloğlumuz çoxşaxəli inkişaf etdiyinə görə fəlsəfi dəyərlərə önəm fikir verir. Onun poeziyasında sözün qüdrəti, mənası, ecaskarlığı, parlaqlığı, rəngarəngliyi və ən əsası təsirliyi, ötkəmliyi qabarıq, incə şəkildə üzə çıxır. Müraciət etdiyi istənilən janra çox ustalıqla, bir sənətkar kimi onun damarına, ürəyinə, iliyinə, ruhuna daxil olmağı və məharətlə, zərif əks etdirməyi kamilliklə bacarır.

İsrail Nəsimboğlunun bir-birindən tamamilə fərqli, hərəsi 364 səhifədən ibarət eyni zamanda üç cildə kitablarının çıxması heç də təəccüblü deyildir. Kitabların adları aşağıdakı kimidir:

1. Bu həyatın yollarında
2. Bu fələyin əməlindən
3. Bu dağların ətəyində

Kitabların cildindəki, şeirlərin altındakı surətlər, şəkillər şeirlərdə olduğu dərin mənalar qədər bir-birini olduqca tamamlayır və bütövlükdə silinməz, xoş duyğular yaradır. Fərsətdən istifadə edərək, bu kitabların elektron formatını sizə, bütün geniş oxucu kütləsinə məmnuniyyətlə çatdırmaq istəyirəm.

İsrail Nəsiboğlu

**BU DAĞLARIN
ƏTƏYİNDƏ**

İsrail Nəsiboğlu

Bu dağların ətəyində

(III cild)

*“Bu dağların ətəyində” adlı kitabımı mehriban,
istəkli, sevimli, əziz və nakam bacım
Hüseynova Mərmər Nəsim qızının
əbədi xatirəsinə ithaf edirəm!*

Bakı - 2013

İsrail Nəsiboğlu

Bu dağların ətəyində

(III cild)

Bakı - 2013, 364 səh.

Redaktor: Ənvər ƏHMƏD

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin

Qarabağ bölməsinin sədri,

Beynəlxalq Kadrlar Akademiyasının Akademiki

Bədii redaktor: Ramiq MƏMMƏDZADƏ

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü,

“Qızıl Qələm” mükafatı laureatı

Kitabın III cildinə İsrail Nəsiboğlu yaradıcılığından elimizin, obamızın, mahalımızın incə, həssas duyğularını tam əks etdirən müxtəlif çeşidli şeirlər daxil olunmuşdur. Minillik keçmişlərdən gələn poeziya qaynaqlarımızdan, çeşmələrimizdən saf sular içən seirlərdə insanların tələb və mübarizələri, həqiqətin təsəvvürü, dağlar-yurd həsrəti, doğmalara məhəbbət, təbiətə və gözəllərə olan zərif hisslər göstərilmişdir.

Bizim qrifimiz

İ 5204000225 - (021) 08-13 (qrifli nəşr)

M - 656 - 2013

Az₂

2013 BBKC 63 İ 63

© İ.Nəsiboğlu

*İsrail anlamır mətləb-məqsədi,
Axirət boylanır niyyəti nədi?
Xoş əməl tarixdə durur əbədi,
Yerində qalanı bığır həm bığır.
Bix kimik? Bixləri seçir hey seçir.*

"Bu kitabımın
ərsəyə gəlməsinə,
ışıq üzü görməsinə,
oxucu nəxərinə
çatdırılmasına görə
həyat yoldaşım
Səvinc xanıma
ağrı dolusu
öz rəxəliyi
bildirirəm
və ən xərif
duygularımı
çatdırıram"!

DUYGULARIN İNCİSİ

“İnsanlar həyatda bir dəfə yaşayır”, - deyirlər. Amma necə yaşamaq anlamı bütün bəşəri aləm üçün bu etibarsız dünyada həmişə gündəmdə duran ən vacib məsələdir. “Alın yazısı” və “Allah vergisi” - bu sözlər fəlsəfi nəzərdən hələlik öz isbatını tam tapmayıb. Lakin bu sözlərə inanmamaq olmur. Bəs altıncı hissiyyat, bu necə? Niyə bütün insanlarda fitri istedad olmur? Bax bu suallar keçmişə, indiye və gələcəyə çox möcüzələr göstərib. Şair və şeirlər dünyası cəmiyyətə mənəvi saflıq verir, qəlbləri ruhən paklaşdırır, könülləri rahatlandırır. Həqiqətən, bu belədir, həmişə də belə olacaq. Bayaqdan bizim bu epizodlarda qeyd etdiyimiz əlamətlər, demək olar ki, İsrail Nəsiboğlundə və onun yaradıcılığında özünü göstərməkdədir.

İsrail Nəsiboğlunun poeziyasına dərindən nəzər yetirdikdə, onun ötkəmliyi, saflığı, prinsipiallığı, qətiyyətiyi, bəzən çılgınlığı daimi önə çıxır. Bütün bu keyfiyyətlər yazıb yaratdığı şeirlərdə də öz əksini tapmışdır. “İnsanın xarakterini həyat və zəhmət formalaşdırır”, - deyirlər. Onun hər bir obrazı olduğu kimi obyektiv və dürüst göstərməsi biz, oxucularda, ən əsas inam, rəğbət hissi yaradır.

Şair duyğularında olan incəliklər, ətrafında baş verən təlatümlər, baxışda olan rəngarənglik, ürəkdən gələn həvəslər və digərləri bütün şeirlərdə diqqətlə aradıqda öz yerini tapır. Onun istedad və yaradıcılığı oxucuları darıxmağa, ruh düşkünlüyünə qapanmağa qoymur. Əksinə, ilhama gətirir, pərvazlandırır, ruhlandırır.

İsrail Nəsiboğlunun Göyçə mahalının İnəkdağı kəndində zəhmətkeş bir böyük ailədə dünyaya gəlməsi, kiçik uşaqlıq dövründən əməyə, zəhmətə alışması və əzəmətli dağların ətəyində məktəbdən kənar öz təsərrüfatlarının qoyun və quzularını otarması, təhsildə və digər məşğuliyyətlərdə həmişə öz tay-tuş-

larından fərqlənməsi onun erkən, uşaqlıq illərindən coşub şeir dünyasına gəlməsinə səbəb olmuşdur. Şairimiz hərtərəfli savadlı həkim və həkim-cərrah olduğu qədər, həm də olduqca sərrast, quşu gözündən vuran bir sənətkardır. Bu “Koroğlu” şeiri məktəb illərində 17.10.1972-ci ildə ilk yazmış olduğu və bəslədiyi nümunələrdən biridir:

*Möhkəm durub Çənlibeldə, qalada,
Əsirgəməz haraya can Koroğlu!
Qıratı, Duratı oylaq-talada,
Vuran igid, zəfərdə-şan Koroğlu!*

*Qorxmazdı şahlardan, qorxmazdı xandan,
Ədalət yolunda keçərdi candan,
İsrail söyləyir qoç qəhrəmandan,
Dünyada qazanıb ad-san Koroğlu!
Vuran igid, zəfərdə-şan Koroğlu!*

(“Koroğlu”)

Şairimizin erkən, gənc yaşlarında qısa bir müddətdə sevimli ata və anasını itirməsi, həyatın amansız sınaqlarına düşməsi, özündən yaşca böyük qardaş-bacılarının olmasına, qərrib ölkədə Özbəkistan Respublikasının Daşkənd Tibb İnstitutunun I kurs tələbəsi olmasına baxmayaraq, həssas və məsuliyyətli olduğu üçün, həm də müdrik atasının ölümündən öncə ona verdiyi vəsiyyəti nəzərə alaraq, bütün o böyük külfətin ağırlıqlarını, qayğılarını, əziyyətini məcbur olub öz boynuna götürmüşdür. Şair institutda əyani tələbə olmasına, olduqca gənc və təcrübəsiz olmasına, arxadan heç bir kömək olmamasına məhəl qoymadan bacılarını və kiçik qardaşlarını bütün çətinliklərdən çəkinmədən öz başına yığmış və çox çəkmədən tez bir zamanda ailənin dirçəlib inkişaf etməsinə, hamısının ali təhsil alıb, ailə qurmalarına böyük köməkliklər göstərmişdir. O dövrdə fələyin verdiyi izzətlər yan keçməmiş və yaradıcılıq aləmində də özünü biruzə vermişdir:

*Dilləndir, fələyim, kamanı dindir,
Könlümdə bəslənən söz inciməsin.
Elə yarat, elə qur ki, dünyada
Xəyallar gəzdirən göz inciməsin.*

(“Aparma Anamı”)

Və yaxud:

*İsrailəm, yorulmaram,
Axınlardan heç qalmaram,
Birbaşa yox, aram-aram
Zirvələrə qoy ucalım.
Ata, sənın qadan alım!*

(“Ata, sənın qadan alım!”)

Və yaxud:

*Bir-birmizin arxasında,
Çəkinməyək hər bir yanda,
Duraq dürüst qəliz anda,
Möhkəm dayaq, a qardaşım.*

(“A qardaşım”)

Göyçənin füsunkarlığını unutmayan şair qardaşımız, bütün dünyanın olduqca çox yerində və harada olmasına varmadan həmişə, bütün zaman Vətən sevgisini həyatda hər bir varlıqdan uca sanır. Ona görə də, yaradıcılığının bir hissəsini doğrulduğu yurda, məkana həsr etməmiş olmazdı, və təsadüfə baxın ki, bu “Göyçə” şeirində olan misraları 30.06.1986-cı il tarixində yazmışdır. Şairimizdə olan hissiyyata bax:

*Uca dağlar qoşa-qoşa,
Təmtəraq içində yaşa,
Çəkilsin hey adın başa,
Büdrəməsin elin, Göyçə.*

(“Göyçə”)

Və yaxud:

*Bumbuz bulaqların coşub çağlayır,
Ağır elim dözmür, hönkür ağlayır,
Çiskinlər soxulub, sinə dağlayır,
Çovğuna calanır Göyçə dağları.*

(“Göyçə dağları”)

Və yaxud:

*İsrailəm, aləm bilir,
Hayastanı gülüb silir,
Bədnam qonşu nahaq dilir,
Qorxaq günahkarı gördüm.
Nankor inadkarı gördüm.*

(“Günahkarı gördüm”)

Düşmənin kimlər olmasını tarix neçə dəfələrlə özündə göstərsə də, təəssüflər olsun ki, bizim sayca böyük Azərbaycan xalqımız bu erməni faşistlərinin amansız qətlərinə göz yumub, tez bir zamanda unutmuş və keçmişdən heç bir ibrət dərsi götürməmiş, olan qırğınlardan olduğu kimi bizlərə kiçik yaşımızda söylənilməmişdir. Bütün bunlar çox acınacaqlıdır. Şair şücaətini göstərərək, 24.04.1993-cü il tarixində Daşkənd şəhərində yaşayarkən şeirlərində öz Azəri qəhrəman, igid oğullarımızı erməni vandallarına qarşı şanlı zəfərə çağırır:

*İsrailəm, hər sözümdə mənə var,
Qeyrətli Azərim, bəri cəm olar,
Ağılla, təmkinlə işlər aparar,
Əla verər imtahanı, erməni!
Axır qurtar fitnə-fanı, erməni!*

(“Erməni”)

Və yaxud:

*Dayağında Azərbaycan,
Əsirgəməz yolunda can,
Hər hayına deyər: Haycan
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!*

(“Yaşa-yaşa, Türk dünyası!”)

Və yaxud:

*Rüstəm Zəlin qılıncından od yağır,
İstəyirsən, Xətəini tez çağır,
Xaçeklərə “itil” deyib, həm bağır,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!*

(“Kərəmi çal”)

İsrail Nəşibəglu öz dünyasında burulğanlı gər-dişin amansız qollarına tez-tez enməsi, orada baş verən xəyanətkarlığın, haqsızlığın, rüşvətxorluğun, səriştəsizliyin, sıxıntıların obrazını gördükcə kədərlərə, qəm-qüssəyə dalaraq sarsılır, bəşəriy-

yəti düzgünlüyə, ədalətə və belə yaramaz ünsürlərə qarşı ləyaqətli mübarizəyə səsləyir:

*Min fikirə, min xəyala dalıram,
Dünyanı düşünüb anandan sonra.
Hər zillətə, hər zülümə qalıram,
Doğrunu, düzgünü qanandan sonra.*

(“Yanandan sonra”)

Və yaxud:

*İsrail aldanmaz qızıl-gövhərə,
Suyu bulandırır naşı min kərə,
Ağıl-dərrakəmlə batıb qan-tərə,
Yazıram dəftərə söz hesabımı.
İçimdə çəkirəm öz hesabımı.*

(“Söz hesabımı”)

Və yaxud:

*Qəliz bir dövrənin əsirindəyəm,
Qaranlıq aləmin nəsirindəyəm,
Vəfasız dünyanın kəsirindəyəm,
Fələyim yorulub yatanda düşdüm.*

(“Bəxtimin gəmişi”)

Sevginin, məhəbbətin təsviri şair poeziyasının ən təqdirəlayiq epizodlarından biri sayılır. Şux baxışlı xanım və qızların nazlı yerişlərini, qamətlərini, şıltaq gülüşlərini, məhrəban söhbət-sözlərini şairimizin qələmə aldığı əksər qoşmalarda, gərayılarda, qəzəllərdə şəfəqli surət kimi gözlərimizin önündə canlandırmasını görmək tez-tez olur. Həmin şirin bənzətmələr oxucuların ürəyinə yağ qədər hopub, əriyib yayılır və insanları qəlbən işıqlandırır - sevindirir:

*İsrail əl çəkməz telli dilbərdən,
Alıb işvəsiylə aqlımı sərdən,
Oynadır belini gülüb səhərdən,
Dözəmməz ürəyim, vay beləsinə.
Tapılmaz qəmzədə tay beləsinə.*

(“Vay beləsinə”)

Və yaxud:

*Qara saçlarını tökübsən yana,
Parlayır, işıqdan göz qamaşdırır.
Afərin dir sən kimi canana,
Gözəllik surətdə üz qamaşdırır.*

*Xəyalım həmişə anacaq səni,
Axtarıb, arayıb sanacaq səni,
İztirab diksinib danacaq səni,
Dərhal yoxa çıxma, iz qamaşdırır.*

(“Qamaşdırır”)

İsrail Nəsiboğlu gözünü dünyaya açandan məktəbdə səkkizinci sinfi bitirənə kimi, Göyçənin o əzəmətli dağlarının qoynunda boy atmış və indiyə qədər dağların hənirtisini, ilqarını, havasını, suyunu və torpağını öz ruhunda hiss edərək yaşamışdır. Dağlarda olan saflığı cismində daşıyaraq, öz könül və iqlalını tamamilə bu vüqara, qüdrətə bağlamışdır.

*İsrailəm, gəldim mehman,
Hey qalıram vurğun, heyran,
Dincəlməkdən doymamır can,
Nərəsində bu dağların.
Sınəsində bu dağların.*

(“Bu dağların”)

Və yaxud:

*Tələsirəm görüşünə
Dağlarımın, dağlarımın.
Ətəyinə, örüşünə
Dağlarımın, dağlarımın.*

(“Dağlarımın”)

Və yaxud:

*Balasıyla ceyran yatar
Əzəmətli bu dağlarda.
Durna uçar qatar-qatar
Əzəmətli bu dağlarda.*

(“Əzəmətli bu dağlarda”)

Şairimizin bu **III cild**dəki kitabının içindəkilər, kitabın adına “Bu dağların ətəyində” sözlərinə tam uyğun gəlir və təsadüfi hallandırılmamışdır. Güman edirəm ki, İsrail Nəsiboğlunun bu kitabdakı şeirləri əldən-ələ, ağızdan-ağıza, dildən-dilə ötürülərək bütün dünyaya, əzəmətli dağlara öz əks-sədasını verəcək və qəlblərimizdə daimi yaşayacaq.

Ənvər Əhməd

*AYB-nin Qarabağ bölməsinin sədri,
Beynəlxalq Kadrlar Akademiyasının Akademiki.*

GÖYÇƏ

Duman keçir dağ başından,
Qurşaqlanıb belin, Göyçə.
Yaz fəslində tər qaşından
Coşa gəlir selin, Göyçə.

Dərələrin gül-çiçəkdir,
Çəmənlər ləçək-ləçəkdir,
Sevincimiz bir ətəkdir,
Ovsunlayır gülün, Göyçə.

Binələrdə el şənlənir,
Ünsiyyətdə dil şənlənir,
Zil sazlarda tel şənlənir,
Naz atır qız-gəlin, Göyçə.

Qayalardan qartal uçur,
Dost-taşılar məni qucur,
Görməyirəm heç bir puçur,
Yoxdur tozun-külün, Göyçə.

Göz canladır, seyri bir-bir,
Durnaların göz-qaş edir,
Bilməyirəm, hara gedir?
Tumarlanıb telin, Göyçə.

Boz atların bərk kiknəşir,
Şənliklərin salır həşir,
Qoyun-quzu hey mələşir,
Nəşə verir çölün, Göyçə.

Quzeylərdə vardı qarın,
Çirvələnin gözəl yarın,
Vəfalıdır düz ilqarın,
Rəngarəngdir ilin, Göyçə.

Bulaqlardan diş qamaşır,
 Ömürlərə il calaşır,
 Çaylar axıb tez-tez daşır,
 Sonalıdır gölün, Göyçə.

Ürəklərə qüvvət verir,
 Bu mahala izzət verir,
 Hər mehmana ləzzət verir
 Gül ətirli yelin, Göyçə.

Unutmaram camalını,
 Al libaslı şən halını,
 Dədə Ələsgər-Alını,
 Nəgməlidir dilin, Göyçə.

Uludur torpağın, adın,
 Dərsini veribsən yadın,
 Qərinədə türk soyadın,
 Tarixdə yox felin, Göyçə.

Uca dağlar qoşa-qoşa,
 Təmtəraq içində yaşa,
 Çəkilsin hey adın başa,
 Büdrəməsin elin, Göyçə.

İsrailəm, fəxrim sənsən,
 Xoşbəxtəm ki, sən - Vətənsən,
 Hay istəsəm, hay verənsən.
 Xoşdur mənə bəlin, Göyçə.
 Büdrəməsin elin, Göyçə.

Göyçə mahalı
 30.06.1986-cı il.

YANANDAN SONRA

Min fikirə, min xəyala dalıram,
Dünyanı düşünüb anandan sonra.
Hər zillətə, hər zülümə qalıram,
Doğrunu, düzgünü qanandan sonra.

Qarğalar göylərdə dövrən ələyir,
Gədələr Allahdan şahlıq diləyir,
Külləri başıma nadan ələyir,
Zamanın tərsini sanandan sonra.

Fəqirə hörmət yox, biliyə qiymət,
Yarama məlhəm yox, dərdimə möhnət,
Yoldaşa hikmət yox, dostluğa mürvət,
Yaxşılıq sözünü danandan sonra.

İsrailəm, bu həyata gələli,
Görmədim qiymətsiz gövhəri, ləli,
Qoy məni öldürsün bir naşı əli,
Elimin oduna yanandan sonra.
Doğrunu, düzgünü qanandan sonra.

Bakı şəhəri
22.04.1993-cü il.

Bu dağların ətəyində

HƏR İKİMİZ

Bir alovun iki dili,
Hər ikimiz, hər ikimiz.
Bir budağın iki gülü,
Hər ikimiz, hər ikimiz.

Bir çiçəkdə iki ləçək,
Bir arzuda iki istək,
Hər istəkdə iki gerçək,
Hər ikimiz, hər ikimiz.

Könüllərdən iki baxış,
Çəmənlərdə iki naxış,
Hər nəzərdən iki çıxış,
Hər ikimiz, hər ikimiz.

Hər uçuşda iki qanad,
Hər sevgidə iki inad,
İntizarda iki cinad,
Hər ikimiz, hər ikimiz.

İsrailəm, görən gözüüm,
Həyəcanda söhbət-sözüm,
Məhəbbətdə özün-özüm,
Hər ikimiz, hər ikimiz.
Hər ikimiz, hər ikimiz.

Türkiyə, Ankara şəhəri
07.08.2012-ci il.

GÖYÇƏ DAĞLARI

Yetim tək boynunu büküb, dayanıb,
Mahalsız boylanır Göyçə dağları.
Matəmə qərq olub, qara boyanıb,
Sarsılıb-hovlanır Göyçə dağları.

Qəhərdən önünü бүrüyüb duman,
İtirmir ümidi, istəkdə güman,
Deyəsən, darıxıb bizlərsiz yaman,
Kövrəlib usanır Göyçə dağları.

Ayrılıq yorubdur əzəmətini,
Saxlayır çiyində zillət-çətini,
Qatillər dağıdır var-sərvətini,
Tapdaqda talanır Göyçə dağları.

O bumbuz bulaqlar coşub çağlayır,
Ağır elim dözmür, hönkür ağlayır,
Çiskinlər soxulub, sinə dağlayır,
Çovğuna calanır Göyçə dağları.

Həsərlə gözünü yollara dikib,
Görünür, başınız çox bəla çəkib!
Köksündə mənfurlar tikanlar əkib,
Yönündən qalanır Göyçə dağları.

Hayesi qoynundan atmağa durub,
Qüssəni sevincə qatmağa durub,
Qırılan əhdinə çatmağa durub,
Səf-səf sıralanır Göyçə dağları.

Əsən mehlərinə pənahımız var,
Tələsib çıxmağa günahımız var,
Tanrıya, dünyaya dərd-ahımız var,
Diksinib hey yanır Göyçə dağları.

Nəsiboğlu, oban oldu didərgin,
Çəkilməz ürəkdən nə kədər, nə kin,
Göyçəli - Göyçəsiz yaşamaz, çətin!
Yalnız vaxt yubanır, Göyçə dağları.
Tapdaqda talanır Göyçə dağları.

Gəncə şəhəri
31.05.2011-ci il.

AY PƏRVİNƏZ!

Dəhan pətək, dilin olub bal kimi,
Edibsən divanə, can ay Pərvinəz!
Dayanıb durubsan öndə lal kimi,
İstəyimi yoxla, qan, ay Pərvinəz!

Müjdə çatdır pünhanıma gəlişdə,
Əhdimizə, peymanıma gəlişdə,
Gün çıxmamış sübhanıma gəlişdə,
Məhəbbət odunda yan, ay Pərvinəz!

Tilsimə salıbsan işvə-nazınla,
Oxşadın qəlbimi namə-yazınla,
Həzin nəğmələrlə, şən avazınla,
Qoydun ömürümdə şən, ay Pərvinəz!

Gəncliyində tərəvəti duysana?
Heyran olub səxavəti duysana?
Sevgimizdə ləyaqəti duysana?
Hicranı könlündən dan, ay Pərvinəz!

İxtiyar sahibi durdun sinəmdə,
Sənə tay olammaz xallı sənəm də,
Tərifini söylər qoca nənəm də,
Yapdın silinməz xoş an, ay Pərvinəz!

Yetərinçə adətimi bilirsən,
Kefim yoxsa, qüssə-qəmi silirsən,
Dərdi bölüb, hey üzümə gülürsən,
Aləmdə yaratdın şən, ay Pərvinəz!

Nəsiboğlu fəda verib özünü,
Unudammır kəlamını, sözünü,
Ovsunladın zilləyəndə gözünü,
Gözəllər qismində xan, ay Pərvinəz!
Qoydun ömürümdə şən, ay Pərvinəz!

Bakı şəhəri

06.10.2012-ci il.

Bu dağların atəyində

ÖLƏYDİM KAŞ

Daralıb səbir-qərarım,
Tez yanına gələydim kaş.
Sənsən bütün dövlət-varım,
Kədərləri siləydim kaş.

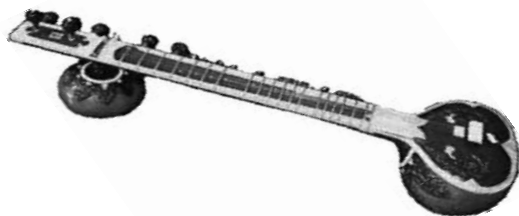
Qaranquş tək qanad açıb,
Çıraq kimi şölə saçıb,
Düz üstünə qaçıb-qaçıb,
Əhvalını biləydim kaş.

Darıxmışam, xoş sözünə,
Ovsunlayan qaş-gözüne,
Həm vəsfinə, həm üzünə
İztirabı dələydim kaş.

Zaman keçir, qəlb aralı,
Olubsan eşqin maralı,
Ürəyim dərddən yaralı,
Bu halıma güləydin kaş.

İsrailə məlhəm gətir,
İmdadıma güman yetir,
Ümidimin sonu bitir,
Qollarında öləydim kaş.
Əhvalını biləydim kaş.

*Sankt-Peterburq
21.05.2006-cı il.*

ERMƏNİ!

*“Bu şeirimi xəyanətkarlıq nəticəsində Kəlbəcərin
asanlıqla erməni vandalları tərəfindən
işğalından sonra yazmışam.
Təəssüflər olsun...”!*

Türk qardaşım deyib, salam verərdin,
Hanı o yağlı dil, hanı, erməni?
Rusdan silah alıb, hücum çəkirsən,
Çox axıtma nahaq qanı, erməni!

Koroğlumun qılıncıdır belimdə,
Dədə Qorqud dilimdədir-dilimdə,
Qoç igidlər torpağımda, elimdə,
Vurar, yıxar, yaxşı tanı, erməni!

Babəkimi unutmayın bir an da,
Şah Abbasdan təngə gəldi cahan da,
Teymurləngin adı qaldı hər yanda,
Dərin düşün bu dövrəni, erməni!

Qarabağım, Kəlbəcərim sarsılmaz,
Bu tarixdi, ərənlərim sarsılmaz,
Türksoyumda əqil-sərim sarsılmaz,
Çox həmləmə bu ormanı, erməni!

Onu bil ki, qonşuluğun saxtadır,
BMT bilib, söhbətin nahaqdadır,
Sonun çatıb, işlərin çataqdadır,
Axır qurtar fitnə-fanı, erməni!

İsrailəm, hər sözümdə məna var,
Qeyrətli Azərim, barı cəm olar,
Ağılla, təmkinlə işlər aparar,
Əla verər imtahanı, erməni!
Axır qurtar fitnə-fanı, erməni!

*Daşkənd şəhəri
24.04.1993-cü il.*

GƏLMƏDİN

Çətinliyə çox düşəndə,
Dar günümdə sən gəlmədin.
İztirablar bürüyəndə
Kənar düşdü dəm, gəlmədin.

Hicran məni yolda qoydu,
Çox talandım, məni soydu,
Bu sinəmi deşib oydu,
Hey töküldü qəm, gəlmədin.

Bağlarıma sar ələndi,
Ətrafıma mar ələndi,
Dağlarıma qar ələndi,
Duman çökdü, çən, gəlmədin.

Qapqaralıb asımanım,
Hey titrədi bu zamanım,
Qalmadı güvən-imanım,
Qismət dardır, kəm, gəlmədin.

Qaş-gözü atıb güləydin,
Bu dərdimi kaş biləydin,
Qüssələri tam siləydin,
Bir ataydın rəm, gəlmədin.

Sızıldayır ürəyim də,
Lazımsızdır gərəyim də,
Ox asılıb kürəyimdə,
Sazımda yox bəm, gəlmədin.

İsrailəm, həsrətim var,
Səadətim, izzətim var,
Sənə qarşı mürvətim var,
Düşüb saça dən, gəlmədin.
Dar günümdə sən gəlmədin.

Sankt-Peterburq
21.05.1996-cı il.

BU DAĞLARIN ƏTƏYİNDƏ

Xoşbəxtlikdən göz açmışam
Bu dağların ətəyində.
İməkləyib söz açmışam
Bu dağların ətəyində.

Uşaqlığım şıltaq keçdi,
Buz bulaqdan sular içdi,
Dırmıq çəkdi, biçin biçdi
Bu dağların ətəyində.

Bənövşələr dərdim hərdən,
Dəcəl idim ağıl-sərdən,
Hey gəzərdim çıxıb tərdən
Bu dağların ətəyində.

Qoyun-quzu otarardım,
Əhvalıma dəm qatardım,
Tonqal qurub, od çatardım
Bu dağların ətəyində.

Tay-tuşumla sevinərdik,
Mərcə girib deyindərdik,
Xam at-daylağı minərdik
Bu dağların ətəyində.

Kənar idik yamanlardan,
Kədər-qəmdən, amanlardan,
İstək gördüm zamanlardan
Bu dağların ətəyində.

Sürüşərdik zirvələrdən,
Əl çəkməzdik təpələrdən,
Çəkinərdik dədələrdən
Bu dağların ətəyində.

Bu dağların ətəyində

Oyunlarda yüz sayardıq,
Gözəllikdən uyuyardıq,
Şaxtalarla soyuyardıq
Bu dağların ətəyində.

Çılğın idik nərələrdən,
Ötüşərdik dərələrdən,
Hay tutardıq bərələrdən
Bu dağların ətəyində.

Yorulmazdıq yoxuşlarda,
Gəzişərdik yağışlarda,
Gülüşərdik çıxışlarda
Bu dağların ətəyində.

Məktəbmizdə dərs alardıq,
Suallardan söz salardıq,
Həm mehriban dost olardıq
Bu dağların ətəyində.

Müəllimə baş əyərdik,
Ali olmaq istəyərdik,
Sənət, dərsi söyləyərdik
Bu dağların ətəyində.

Beş alanda ruhlanardıq,
Ağsaqqaldan utanardıq,
Eyibləri hey danardıq
Bu dağların ətəyində.

Novruz gəldi - şənənərdik,
Ocaqlarda yellənərdik,
Pusqularda şellənərdik
Bu dağların ətəyində.

Toy olanda şadlanardıq,
Ləqəbmizlə adlanardıq,
Küsdüm deyib, yadlanardıq
Bu dağların ətəyində.

Bəs edərdik bir-birmizə,
Gədikləri gəzə-gəzə,
Danışardıq məzə-məzə
Bu dağların ətəyində.

Boran-tarda çox batardıq,
Hiss etmədən boy atardıq,
İstəkləri tam qatardıq
Bu dağların ətəyində.

Əlləşərdik, çalışardıq,
Hər iqlimə alışardıq,
Firavan günlər yaşardıq
Bu dağların ətəyində.

Bilinmədən keçir maraq,
Gözdə qalır min bir varaq,
Xəyallarda gəzir soraq
Bu dağların ətəyində.

Belə ötdü neçə illər,
Bütün aylar, hər fəsillər,
Boylanırmı o nəsillər
Bu dağların ətəyində?

Hər gələndə xatırlaram,
Soruşaram aram-aram,
Keçən olub ömür-param
Bu dağların ətəyində.

İsrailəm, gəzirəm mən,
Ürəyimi əzirəm mən,
Olanları sezirəm mən
Bu dağların ətəyində.
Bu dağların ətəyində.

Göyçə mahalı
27.08.1988-ci il.

BƏXTİMİN GƏMİSİ

Taleyim çıxılmaz uçurumdadır,
Əlimi qismətə atanda düşdüm.
Bilmirəm bu nədir, nə qurumdadır?
Qəhəri boğazda tutanda düşdüm.

Gəzirdim yığvalın ah-amanında,
Qəmgin əhvalımın tən yamanında,
Vaxtın ölçüsünün tərs zamanında,
Qismən məqsədimə çatanda düşdüm.

Yenicə ayağa durmaq istədim,
Arzumu təzədən qurmaq istədim,
Yararsız dövrəni yormağ istədim,
Kədəri sevincə qatanda düşdüm.

Qəliz bir dövrənin əsirindəyəm,
Qaranlıq aləmin nəsirindəyəm,
Vəfasız dünyanın kəsirindəyəm,
Fələyim yorulub yatanda düşdüm.

İsrailəm, sarsılmaram dar anda,
Ümitsiz halımda, çiskin dumanda,
Üzüb çıxmaq üçün dərya, ümmanda,
Bəxtimin gəməsi batanda düşdüm.
Əlimi qismətə atanda düşdüm.

*Bakı şəhəri
25.03.2003-cü il.*

Bu dağların arxasında

VƏFADARI SEVMİŞƏM

Nahar vaxtı alagözlü,
Yetkin xumarı sevmişəm.
Söhbətində şirin sözlü,
Güllü növbərı sevmişəm.

İşvə atıb tənə vuran,
Eşqisində kəmənd quran,
Məhəbbətdə qəlblər yoran
Nazlı nigarı sevmişəm.

İşarəmi qanan dərhal,
Könülümə eyləyən hal,
İstəyimə qılan minval
Gözəl lilparı sevmişəm.

Gülüşündə şimşək çaxan,
Gizli durub, oğrun baxan,
Dərdlərimə məlhəm yaxan
Düz etibarı sevmişəm.

Ürəyimi tezcə alan,
Nəgmə qoşub mahnı çalan,
İsrailə həmdəm qalan
Bir vəfadarı sevmişəm.
Nazlı nigarı sevmişəm.

*Bakı şəhəri
14.02.2010-cu il.*

ATA, SƏNİN QADAN ALIM!

*“Bu şəirimi nakam Anamın ölümündən sonra,
Anamsız qalan sevimli Atama yazmışam!
Allah onlara rəhmət eləsin! Ruhlari
qoy nurla dolsun”!*

Sən baharım, həm yazımsan,
Şux mahnılı avazımsan,
Həm çoxumsan, həm azımsan,
Boş vaxtımda xoş xəyalım.
Ata, sənın qadan alım!

Həyatımın gözü oldun,
Məqsədimin özü oldun,
Doğru yolda sözü oldun,
Düşüncədə sər-kamalım.
Ata, sənın qadan alım!

Fərəhimdə qol-qanadsan,
Namus, qeyrət, mərd-inadsan,
Şan-şöhrətdə, fəxri adsan,
Sərvət-varım, şən əhvalım.
Ata, sənın qadan alım!

Həyat çətin, yollar çınqıl,
Arzu ötkəm, könül yangıl,
Sürünməyəm inqıl-inqıl,
Möhkəm arxam, möhkəm dalım.
Ata, sənın qadan alım!

Nəsihətdə cəmi verdin,
Tar-kamanda bəmi verdin,
Ömrüm boyu kamı verdin,
Mənim ləziz şəkər-balım.
Ata, sənın qadan alım!

Bu dağların ətəyində

Çətinliyi səndə gördüm,
Mətinliyi səndə gördüm,
Bütünlüyü səndə gördüm,
Keçmiş günü yada salım..!
Ata, sənın qadan alım.

İsrailəm, yorulmaram,
Axınlardan heç qalmaram,
Birbaşa yox, aram-aram
Zirvələrə qoy ucalım.
Ata, sənın qadan alım!
Ata, sənın qadan alım!

Göyçə mahalı
15.11.1978-ci il.

SÖZ HESABIMI

Namərdlər bilməsin, deyib dərdimi,
İçimdə çəkirəm öz hesabımı.
Yadlarım anlamır, güvənmiş kimi,
Yoxlayıb düzürəm düz hesabımı.

Amansız yollardan zorla keçmişəm,
Qismətimdə acı şərbət içmişəm,
Bağ-bağcamda tikan-kosu biçmişəm,
Əyilib yığiram tez hesabımı.

Taleyin qəsdinə hey ilişirəm,
Nahaq dərgahında yanıb-bişirəm,
Hirsimdən səbrimi vurub-deşirəm,
Qəfildən peyda ol, poz hesabımı.

Cığırım əyridir, yoxuşum çətin,
Arayıb görmədim bütövlük, mətin,
Qəlbi qul eyləyən cılız adətin,
Çəkirəm yaddaşda yüz hesabımı.

Həyat kimlərinde daimi, qardaş?
Qardan daş olmayır, daşdansa - qar, daş,
Tanrı həndəvərdə saxlamır sirdaş,
İndi çox fikirləş, yoz hesabımı.

Neyləyim? Əbədi heç nə qalanmır,
Könül sınıbsa da, bir də calanmır,
Keçən günlərimiz geri dolanmır,
Ömürün sonunda sez hesabımı.

Dəhşətdən boylanır arabir bəndə,
Fələyin atdığı düşür kəməndə,
Dünyadan köçəndə, haqlar gələndə
Dar çədən içində üz hesabımı.

İsrail aldanmaz qızıl-gövhərə,
 Suyu bulandırır naşı min kərə,
 Ağıl-dərrakəmlə batıb qan-tərə,
 Yazıram dəftərə söz hesabımı.
 İçimdə çəkirəm öz hesabımı.

Bakı şəhəri

09.04.2011-ci il

İsrail Nəsiboğlu

YAZARAMMI HEÇ

Yoldaşı-sirdaşı, dostlar, dar gündə,
Aldadıb ayağa atarammı heç.
Həyatın axınlı yollarında mən
Göz yumub bir yerdə yatarammı heç.

Duyub düşünürəm axşamlar qəhər,
Ürəyim odlanır, olur birtəhər,
Dar gündə ümidli olsa sübh-səhər,
Çətin bir ayaqda qalarammı heç.

Yaxşını yamandan seçməz bəzisi,
Doğrunu, düzgünü deməz bəzisi,
Çörəyni qabaqdan yeməz bəzisi,
Beləsin adam tək sayarammı heç.

Tamam əyriliyi deyəsən gərək,
Nahaqqı dibindən əyəsən gərək,
Öz alın təriylə yeyəsən gərək,
Nanıma naşılar qatarammı heç.

Qarğa da çox yaşar, nədir qiyməti?
Dəyərsiz insanın yoxdur hörməti!
Mənasız mətləbi, yalan söhbəti
Doğru fikirlərdə anarammı heç.

Payızsız sərt qışa, qışsız bahara,
Qayasız, zirvəsiz uca dağlara,
Qoşmasız, qəzəlsiz kamana, tara,
Vəfasız gözələ uyarammı heç.

İsrail, həyatı duy sən bircə an,
Gör nələr yaratmış vəfasız zaman!
Eşqi boş əyləncə sananı, bil, qan,
Kiçik bir dastana yazarammı heç.
Beləsin adam tək sayarammı heç.

***Daşkənd şəhəri**
20.04.1979-cu il.*

FƏĞAN EYLƏDİ

Bir dilbərə bel bağladım,
Üstümə tufan eylədi.
Qəlbimdə yanıb-çağladım,
Əhvalı yaman eylədi.

Hey çalışdım, yola gəlsin,
Əl atanda qola gəlsin,
Həm sağıma, sola gəlsin,
Eşqimdə aman eylədi.

Nazı artır, heç dayanmır,
Hissiiyyatda bir oyanmır,
Həvəs atıb al boyanmır,
Bağrımı qan-qan eylədi.

Arzusu çox yaradandan,
Sadələvhlük çıxmır ondan,
Nəzərimdə olan andan
Könlü pərişan eylədi.

Rəhmi gəlmir mən, yazığa,
Qəm-kədəri yığa-yığa
Atdı bəxti haqsızlığa,
Aləmdə hədyan eylədi.

Çəkinmədi Allahından,
Qurandakı billahından,
Eşqin qopan hey ahından,
Əqlimə divan eylədi.

İsrailəm, oldum dəli,
Çor yerinə dedim: - Bəli.
Görmədiyim bəd əməli
Tuşladı, fəğan eylədi.
Üstümə tufan eylədi.

Sankt-Peterburq
11.02.1996-cı il.

ÖMÜR YOLLARINDA

*“Sevimli, istəkli Anamın nakam ölümünə
ithaf edirəm! Ruhu qoy nurla dolsun!
Allah rəhmət eləsin”!*

Bütün həyatımın amalı, canı,
Arzusu, diləyi söndü könlümün.
Coşqunlu dalğası, kövrək kamanı,
Niskinli bəd halı dindi könlümün.

Bahar nəfəsliydim arzu, əməldə,
Yıxılmaz bənd idim ümməndə, seldə,
Daşqın, dərin idim möhkəm təməldə,
Məqsədi, amalı çöndü könlümün.

Ömür yollarında ağrıdı başım,
Axdı, dayanmadı gözdə göz yaşım,
Ana, bəhrəsizdir erkən, gənc yaşım,
Bəxt məni görəndə sindi könlümün.

İsrail, bu nə hal, bu nə çıxışdı,
Bütün həyat yolun qarddı, yağışdı,
Görürəm, ürəyin amansız qışdı,
Ağılı, idrakı çəndi könlümün.
Arzusu, diləyi söndü könlümün.

Göyçə mahalı
08.09.1978-ci il.

A QARDAŞIM

Bu dünyada axınlardan
Heç qalmayaq, a qardaşım.
Nakişidən, hər nadandan
Dərs almayaq, a qardaşım.

Sevək elin adətini,
Görək bərki, hər çətini,
Seçək bütövü, mətini,
Kal olmayaq, a qardaşım.

Bir-birmizin arxasında,
Çəkinməyək hər bir yanda,
Duraq dürüst, qəliz anda
Möhkəm dayaq, a qardaşım.

Gəlin verək biz əl-ələ,
Uymayaq boş fitnə-fələ,
Bu dünyada elə-belə,
Yaşamayaq, a qardaşım.

İsrailəm, dedim sərin,
Tamam işi düşün dərin,
Bir gün verər qoşa zərin,
Gəl durmayaq, a qardaşım.
Kal olmayaq, a qardaşım.

Daşkənd şəhəri
15.05.1984-cü il.

DAĞLAR

Ağ örpəyin çox yaraşır başına,
Görürəm sinəndə elləri, dağlar.
Seyrə çıxıb, vəsf eylədim qaşına
Dumandan burulan telləri, dağlar.

Təbiət bəzəyib xoş mələlini,
Gülzara döndərib tər camalını,
Şəfəqlər boyadır abı halını,
Çəkibdir hüsnünə tülləri, dağlar.

Buludlar calaşır qayalarında,
Qartallar dolaşır qayalarında,
Ruhum başqalaşır qayalarında,
Gəzirəm gədikdə belləri, dağlar.

Zirvənə qalxanda coşuram təbdən,
Çıxıram özümdən, qalxıb tələbdən,
Əhvalım sağalır, doyuram həbdən,
Duyuram ətirli yelləri, dağlar.

Sevinclər, gülüşlər karıxmaz edir,
Gələn qonaqların darıxmaz edir,
Tanrı rəvac verib, qarıxmaz edir,
Əzəmət oynadır əlləri, dağlar.

Çağlayan bulaqlar zümzümə salır,
Köklənən saz-tarlar cəngilər çalır,
Könüllər şəllənir, xəyala dalır,
Səpibsən önümə gülləri, dağlar.

Tükənmək bilməyir sərvətin, varın,
Görkəmli görünür əhdin, ilqarın,
Quzeydə yığılıb dən-dəndir qarın,
Əriyib, yaradır selləri, dağlar.

Qocaman tarixdə lap çoxdur yaşın,
Şahidi olubsan vuruş-savaşın,
Sirr kimi saxlayır özündə daşın,
Belə ötürürsən illəri, dağlar.

Baxmırsan naşıya, tüğyan salana,
Keçmiş korlayıb hədyan salana,
Ormanı küsdürüb, giryən salana,
Qovursan özündən felləri, dağlar.

Nəsiboğlu qalxıb-enir cığırda,
Elatın hay salır sürü-naxırda.
Qucamaq olarmı sonda, axırda?
Əlvidan göynədir dilləri, dağlar.
Əzəmət oynadır əlləri, dağlar.

Göyçə mahalı
29.06.1987-ci il.

VAR OLMAZ

Həyata kəc baxan, mənəcə, insanın
Ağıl, vicdan deyilən sözü var olmaz.
Vətənin qədrini bilməz adamın
Adı el içində düz ilqar olmaz.

Yolçusan, yoldaşla düz rəftar elə,
Mənasız boş sözü gətirmə dilə,
Uyma bu dünyada hər fitnə-felə,
İnan, ismin aralıqda xar olmaz.

Biqeyrət qohumdan, qəddar düşmandan,
Ərköyün övladdan, qorxaq nadandan,
Danışma, dindirmə, kənar ol ondan,
Fəqət geniş dünya sənə dar olmaz.

Bəziləri xeyir verməz heç kəsə,
Onunla-bununla girər bəs-bəsə,
Ucalanı tez keçirər nəfəsə,
Bil ki, beləsinə hörmət yar olmaz.

İsrailəm, mən də yazıram, bilin,
Qaydasını görrəm kələkbaz təlin,
Müxənnət, dələduz, nankor, əfəlin
Kökündə, nəslində şöhrət car olmaz.
Adı el içində düz ilqar olmaz.

*Göyçə mahalı
29.01.1977-ci il.*

Bu dağların ətəyində

FİRƏNGİZ

Tam sərəsər bəzənibsen,
Çıxıbsan çölə, Firəngiz!
Addımınla düzənibsen,
Cavansan hələ, Firəngiz!

Qəmləri yığma gözüne,
Valehəm söhbət-sözünə,
Qurban olaram özünə,
Dəhanda dilə, Firəngiz!

Qəddin qiyamət qoparır,
Əqlimi sərdən aparır,
Sınən qabağa qabarır,
Ver qoşa gilə, Firəngiz!

Könlümü hey salma zara,
Durmuşam yolda avara,
Qaldım yalvara-yalvara,
Eyləmə kölə, Firəngiz!

Mən, yazığa, pənah yetir,
Dərdlərimi tamam itir,
Həvəsimə inam gətir,
Əl atma felə, Firəngiz!

Görüşü sabaha salma,
İstəyi günaha salma,
İsraili aha salma,
Qoyma tez öl, Firəngiz!
Eyləmə kölə, Firəngiz!

*Gəncə şəhəri
19.04.1994-cü il.*

APARMA ANAMI

*“Bu şeirimi əziz, nakam Anamın
ölümünə ithaf edirəm”!*

Dilləndir fələyim, kamanı dindir,
Könlümdə bəslənən söz inciməsin.
Elə yarat, elə qur ki, dünyada
Xəyallar gəzdirən göz inciməsin.

Aparma Anamı, yalvarıram mən!
Bütün varlığımıdır, özün bilirsən.
Güzəştə getməsən o közü hərdən,
Basanda yarama köz inciməsin.

İsrail, çox da sən yalvar-yaxar ki,
Fələyin o qədər işləri var ki!
Onda aparırsan, elə apar ki,
Getdiyi yollarda iz inciməsin.
Basanda yarama köz inciməsin.

*Göyçə mahalı
09.09.1978-ci il.*

Bu dağların ətəyində

BU DAĞLARIN

Qatarlanıb uçur duman
Zirvəsində bu dağların.
Fərəhlənib qopur güman
Ləhcəsində bu dağların.

Parlaq günəş şəfəq saçır,
Quzeylərdə çiçək açır,
Qoşa-qoşa ceyran qaçır
Sinəsində bu dağların.

Yoxuşlarda imtiyaz var,
Nəzərimdə bahar, yaz var,
Nəgmə dolu bəmli saz var
Nəfəsində bu dağların.

Bulaqları zəngulədə,
Xəyalımda gəzir dədə,
Bülbül süzür al dərədə
Cəhcəsində bu dağların.

Zümzüməsi qalxır göyə,
Mehi dəyir üz-sinəyə,
Əks-səda düşür neyə
Xoş səsində bu dağların.

Sevincimiz həddin aşır,
Ömürə-ömür calaşır,
Gülən gözlər tam saflaşır
Qibləsində bu dağların.

İsrailəm, gəldim mehman,
Hey qalıram vurgun, heyran,
Dincəlməkdən doymamır can
Nərəsində bu dağların.
Sinəsində bu dağların.

Oğuz rayonu
23.04.2011-ci il.

ALMA AĞACI

*“Bu şeirimə Göyçə mahalının İnekdağ kəndinin
yaxınlığında Dərə qoyunda tək yerləşən
Alma ağacı ocağına həsr etmişəm”!*

İnekdağ kəndinin Dərə qoyunda,
Şax, möhkəm dayanıb Alma ağacı.
Çınqıllı, qayalı dağlar boynunda,
Çiçəyə boyanıb Alma ağacı.

Onun güdrətində Rəbbimin rəhmi,
Qurani Kərimin qoyduğu vəhmi,
Bütün Göyçə elin yaptığı fəhmi
Cisimə calanıb, Alma ağacı.

Özü tək qalıbdır Tanrıdan bizə,
Daim yol göstərir ibadətmişə,
Möcüzə yaradır kəm bəxtimizə,
Cənnətdən oyanıb Alma ağacı.

Ətrafı ocaqdır, özü bir pirdir,
Anlamaq olmayır, sınağı sirdir,
İlahi qüvvədən gələn tədbirdir,
Tarixlər dolanıb Alma ağacı.

Nəsiboğlu səcdəyləyir önündə,
Bəşəriyyət mat qalıb qamət, sinində,
Türksoyumu ruhu gəzir çinində,
Niyəti hey anıb Alma ağacı.
Şax, möhkəm dayanıb Alma ağacı.

*Göyçə mahalı
28.06.1986-cı il.*

AĞRIN ALIM

Giley etmə görüşəndə,
Bir sevin, gül, ağrın alım.
Pilləkəndən tez düşəndə,
Qaçaraq gəl, ağrın alım.

Kədər-qəmi anlamayaq,
Özümüzü danlamayaq,
O dediyin sözlər bayaq
Əladır, bil, ağrın alım.

Üstümüə zər ələnsin,
Al çiçəklər səpələnsin,
Xonçamıza nur bələnsin,
Hicranı sil, ağrın alım.

Bağçamızda uçsun bülbül,
Ətir versin aldığı gül,
Qoy şadlansın bu oba, el,
Tək məni dil, ağrın alım.

İsrailəm, qəlbim-özüm,
Sənə heyran olan gözüm,
Bir ay belə nədir, dözüüm!
Qurbandır il, ağrın alım.
Hicranı sil, ağrın alım.

*Sankt-Peterburq
17.12.1996-cı il.*

XƏYANƏTİ YANDIRIR

Şeytan biçimində dolanır qəfil,
 Ünsiyyətdə söz-söhbəti yandırır.
 Dərrakəsiz başla işlədir əqil,
 Ortalıqda səxavəti yandırır.

Uydurur özündən yalan kəlmələr,
 Toxuyur yöndəmsiz naxış-ilmələr,
 Törədir, çıxarır yersiz gülmələr,
 Məssəvində dəyanəti yandırır.

Qafasında çox fırladır böhtanı,
 İtirir məqamı, qoymur imkanı,
 Boğaza yığıbdır bütün məkanı,
 Mürvətində kəraməti yandırır.

Bəd ayaqda atıb qaçır aradan,
 Baş açammır ondan Qurub-Yaradan,
 Əl çəkmir, vicdansız, cızma-qaradan,
 Məşvərdə ədaləti yandırır.

Önündə o yekə tiri görməyir,
 Dürüst-məharətdə iri görməyir,
 Sınaqlı ocağı, piri görməyir,
 İnamında ibadəti yandırır.

Ürəyi xaindir, qəlbisə murdar,
 Yaşamaq tərzində həm düşünür dar,
 Yoxdur nə qeyrəti, əqidəsi, ar,
 Niyyətində zəmanəti yandırır.

Varı, vəzifəni lap uca sanır,
 Yığdığı mirası danır hey danır,
 Paxıllıq qismində içindən yanır,
 Hikkəsindən mətanəti yandırır.

Doğrunu dinləmək sərf etmir ona,
Eyləyir min sifət, girir yüz dona,
Cümləni tez qırır, çatdırmır sona,
Əməlində ləyaqəti yandırır.

İsrailəm, tənqidimi bilməyir,
Mənliyindən pis niyyəti silməyir,
Nəsihəti, məsləhəti dilməyir,
İbrətində xəyanəti yandırır.
Ortalıqda səxavəti yandırır.

Bakı şəhəri
30.08.2011-ci il.

İsrail Nəsiboğlu

ƏLVANLAŞIR DƏRƏLƏR

Yaşılbaş sonasıyla
Əlvənlaşır dərələr.
Gözəllər anasıyla
Ovsunlaşır dərələr.

Qayası hamar-hamar,
Dağlardan həyan umar,
Yamacı damar-damar
Yaşıllaşır dərələr.

Bulaqları nəğmədə,
Buraxmır kədər, hədə,
Qəlbimizdə hələ də
Hey dolaşır dərələr.

Tüstülənir köz, ocaq,
Çiçəklər qucaq-qucaq,
Fərəhiylə hər bucaq
Sevdalaşır dərələr.

Zövq oxşanır özümdə,
Söhbətimdə, sözümdə,
Sevinc tutan gözümdə
Həddi aşır dərələr.

Qızları dəstə-dəstə,
Nazları bəstə-bəstə,
Gülüşləri həvəsdə,
Coşub-daşır dərələr.

Nəsiboğlu şənlənir,
El-obalar şənlənir,
Sazda cəngi dinlənir,
Vidalaşır dərələr.
Əlvənlaşır dərələr.

Göyçə mahalı
23.06.1986-cı il.

Bu dağların arxasında

MƏNASI VAR

Hər bir dərдин - öz dərmanı,
Hər tarın öz havası var.
Hər gəlişin - öz gedışı,
Hər baxışın mənası var.

Hər torpağın - öz milləti,
Ömür boyu dəyanəti,
Ata-baba, el adəti,
Həyatda bir qaydası var.

Hər xalının - öz naxışı,
Hər kəkliyin - öz uçuşu,
Hər gəlinin - öz çıxışı,
Toydan qabaq hənası var.

Sığal verən gözəllərin,
O gözlərin, o tellərin,
O bədənin, o əllərin
Yaxşı-yaxşı ədası var.

Hər bir sazın - öz ahəngi,
Hər igidin - adı, cəngi,
Hər qoşmanın - öz diltəngi,
İsrail tək sədası var.
Hər baxışın mənası var.

Sankt-Peterburq
26.07.1998-ci il.

Biri əbədidir, biri daimi,
Ancaq bunları düz qanana
əzizdir.

Əbədisi nədir? Daimi nədir?
Söyləsəm bir-bir!
Əsla, həqiqəti demək o qədər də
çətin deyildir.

Əbədiyyət, sevimli anamız,
sinəmizdə coşan qanımız,
ömrümüzdən keçən anımız,
cismimizdəki canımız,
ruhumuz, imanımız.

Doqquz ay, doqquzca gün
Bizi öz bətnində saxlayan,
bəsələyən
anamız.

Bizi həmişə doğru yola
erkən ikən
tez səsləyən
anamız

Əzizdir! Bəli, olduqca,
özünü duyduqca,
mümkünsə, doyunca!
Qismət olsa, çoxlu-çoxlu
laylasında uyunca,
dünyamız boyunca,
Adı durduqca..!

Tələtümlü dalgaların
 Ürəyi tez-tez bizim
 üstümüzdə
 çirpintisı tək,
 çirpınan,

Axşamdan
sübhədək
hər bir an
yatmayan!

Yoxuşların çətin cığırlarında
nəfəsi, xəyalı bizimlə qaçan,

Günəş tək ömür yollarımıza
şöləli işıqlar
saçan,
Köksümüzü ovsunlayan,
qəlbimizi pərvazlandıran,
açan

Anamız əzizdir!
Sevgisi, məhəbbəti
coşub-daşan dənizdir.
Vətən öz müqəddəsliyi ilə
sarsılmayan bənizdir.
Bütün məmləkətə,
obaya, elə,
kükrəyən selə,
al-əlvan çəmənə, çiçəyə, gülə,
oxuyan bülbülə,
açan sünbülə,
öz nitqiylə danışan dilə
əzizdir.

Keşikdə duran əsgərə,
qazılan səngərə,
fəhləyə, çilingərə,
Qorxmaz igidlərə,
nərə,
Həkimə, müəllimlərə,
mühəndis-alimlərə,
Bütün kəsə, nələrə,
Vuran ərəğlu-ərə
təhfələrindən xoşbəxtlikləri
də-rə-dərə

Ana - Vətən, Vətən - Ana əzizdir.
Olduqca hər məkana,
zamana
safdır, öndən-önə, dindən-dinə təmizdir.
Həmişəlik hər insana,
hər insana
yenə-yenə
əzizdir!
Dönə-dönə
əzizdir!

Dəşkənd şəhəri
30.04.1979-cu il.

ARZULAR

İstəyim-istəkdir, həvəsim-həvəs,
Axıra çatırmı gələn arzular..?
Qarşımda görünür gərəzsiz əbəs,
Sıxılır, təntiyyir gülən arzular.

Ağ atın üstündə qaçmaq istəyir,
Qartal tək göylərdə uçmaq istəyir,
Qisməti axtarib qucmaq istəyir
Qəhəri, kədəri silən arzular.

Təlatüm baş verib qovur boranı,
Günəşdən pay umub yarır qaranı,
Qatır bir-birinə dağı, aranı
Düşmənin gözünü dələn arzular.

Ürəymi anlayıb-sanır həmişə,
İztirab sözünü danır həmişə,
Məni başa düşüb qanır həmişə
Qədir-qiymətimi bilən arzular.

İsrail çalışır yetirsin dada,
Fələkdən bac alıb hey gedir bada,
Bildirmir əhvalı kimsəyə, yada,
Qalır özlüyümdə ölən arzular.
Axıra çatırmı gələn arzular..?

*Bakı şəhəri
19.10.2009-cu il.*

Bu dağların arxasında

SƏNƏ QURBAN

Gülüşünlə can alırsan,
Gülər üzüm sənə qurban.
Xəyallara tez dalırsan,
Baxan gözümlə sənə qurban.

Məhəbbətin ilk surəti,
Həm mənası, həm mürvəti,
Həm isməti, həm söhbəti,
Şirin sözüm sənə qurban.

Dediyinlə azaram mən,
İntizarı pozaram mən,
Tərifini yazaram mən,
Qələm-yazım sənə qurban.

Çor da desən, can deyərəm,
Hey usanıb baş əyərəm,
Ruhumu sənə öyərəm,
Canım, özüm sənə qurban.

İsrailəm, aman çöküb,
Dastanıma yaman çöküb,
Ürəyimə güman çöküb,
Telli sazım sənə qurban.
Canım, özüm sənə qurban.

Bakı şəhəri
18.03.2004-cü il.

YAŞA-YAŞA, TÜRK DÜNYASI!

Bir millətik, iki dövlət,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!
Ayrılmazıq, əlbət-əlbət,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Dinimiz bir, canımız bir.
Ürəyimiz-qanımız bir,
Zəfər deyən şanımız bir,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Soyadımız - Türk elidir,
Qərinəmiz - Türk ilidir,
Ana dilim - Türk dilidir,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Dədə Qorqud irsimdədir,
Atatürküm kürsümdədir,
İntiqamım hirsimdədir,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Qoç Koroğlu nərəsi var,
Çənlibəldə dərəsi var,
Basılmayan bərəsi var,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Nizamilər, Fizulilər,
Ölməz Akın, Nəvailər,
Minlərlədir, nələr-nələr..!
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Qədim Oğuz bizdən gəlib,
Yapdığımız dizdən gəlib,
Qoyduğumuz izdən gəlib,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Dağlarımın çoxdur yaşı,
Əyilməzdir uca başı,
Soraq verir hər bir daşı,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Ulu diyar-Vətənimdir,
Şan-şöhrətlər ilk mənimdir,
Türküstanım məskənimdir,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Dayağında Azərbaycan
Əsirgəməz yolunda can,
Hər hayına deyər: - Haycan!
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Qazaxıstan, Özbəkistan,
Qırğızıstan, Türkmənistan,
Başqırdıstan, Tatarıstan,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Qaqauzlar, Çulumlarım,
Tuvalılar, Yakutlarım,
Monqolqazax, Dolqanlarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Ufilərim, Tavlərlərim,
Xəzərilər, Balkərlərim,
Hunular, Naqaybaklarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Sabirlərim, Qumuqlarım,
Qaraçaylı, Naqaylarım,
Həzarılar, Tovollarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Ahıstalar, Sarmatlarım,
Qansızlılar, Çuvaşlarım,
Kımtatar, Uyğurlarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Urum-Qıpçaq, Barlaslarım,
Kumandinlər, Çelqanlarım,
Qarayaqublu, Şorlarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Sarıuyğur, Haqaslarım,
Qaraqalpaq, Baykallarım,
Sibirtatar, Salarlarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Telengitlər, Tubalarım,
Sibirilər, Osmanlarım,
Tüyüktatar, Altaylarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Kırımçaqlar, Nukratlarım,
Əfözbəklər, Saklarlarım,
Calayırlar, Qaşqaylarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Basmıllılar, Saqaylarım,
Bayatılar, Ayrımlarım,
Berendeyin, Bulqarlarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Qaraqılçı, Tüyürlərim,
Volbolqarı, Dinlinlərim,
Arınça, Qarağınlərim,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Özqazaxlar, Xotanlarım,
Qarapapaq, Tamqalarım,
Bunturkilər, Qarluklarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Akasirlər, Həcərilər,
Qızılbaşlar, Quraginlər,
Qarabolqar, Kərəntilər,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Kök-monçaqlılar, Xorezmlər,
Alabuğatlar, Seberilər,
Tarançılar, Çenqellilər,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Qaraqulaq, Noqaylarım,
Yenqırğızı, Sartılarım,
Rusqazağı, Laqaylarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Tuvtadcini, Selcuklarım,
Sibirqırqız, Qıpçaqlarım,
Kitqazağım, Yaylaqlarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Saxailər, Quzılılar,
Fuyusqırqız, Xobiylılar,
Qımaqilər, Qaraqaşlar,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Teymurdaşım, Pıçaqçılar,
Qaragözlüm, Hovudarlar,
Kəntərlilər, Qataqanlar,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Krımçanlar, Torkilərım,
Turuxmənler, Minqilərım,
Qaradağlı, Kərküklərım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Sirtürklərım, Yuryuklarım,
Peçeneçi, Qovularım,
Türki-şato, Xunnularım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Kensadaclar, Mergitlilər,
Şıbır-ayqır, İtelilər,
Jastabanlar, Cadiklilər,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Cantekeylər, Qaraqaslar,
Şimoyınlar, Sarıbaslar,
Şeruçilər, Molxılılar,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Kazantatar, Oğuzlarım,
Hacahılar, Urumlarım,
Qəraimlər, Kıpızlarım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Quruqanlı, Komasinlər,
Tovollarım, Nuşibilər,
Usunular, Kidanilər,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Teleutlar, Tyürkyütlərım
Baraba tatar, Barsillərım,
Qaramanlı, Esgillərım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Bayatoğuz, Duvalarım,
Qarayuryuq, Xobiylarım,
Tabqaçilər, Dulularım,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Qanqarılar, Çaqtanlar,
Beltirilər, Koybalılar,
Yurtqaltataylar, Kipryotlar,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Hələdlilər, Sayanlılar,
Kyurinlilər, Orxanlılar,
Kiçinlilər, Bardımlılar,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Qamaşılar, Polovçılar,
Qaragınlar, Qasımlılar,
Dürtüllülər, Avarılar,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Qaraqlobuk, Uzılılar,
Kuraminlər, Bahalılar,
Nəfərilər, Eynanlılar,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Çuqay-Şato, Tüyürqəşlər,
Uryaxhaylı, Mişarilər,
Aynallılar, Teletlilər,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Qəddar qatil batmaz mənə,
Qorxub mərmı atmaz mənə,
Şücaətdə çatmaz mənə,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Səngərlərdə sinə gərdin,
Yağını qəflətən sərdin,
Böyük məskən sənin dərdin,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Hünərindən tərpənər dağ,
Lərzə gələr kənar, qıraq,
Qürrələnər yerdə torpaq,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Lap əvvəldən olub gözəl,
İrəvan xan bizim əzəl,
Örtə bilməz yurdu xəzəl,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Xəyanətlə yoxdur aram,
Sağalmayan çoxdur yaram,
Çörəyimdə olmaz haram,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Tariximiz varaq-varaq,
Silahımız daraq-daraq,
Alovlansın məşəl, çıraq,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Zəngin kəlam, xoş ləhcəsi,
Şirin mahnı, şux nəğməsi,
Qorxmaz igid, çılgın bəsi,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Hayqırlarım Tanrıdandır,
Haqqı bilib tamam andır,
Düşmənlərə möhkəm qandır,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Bir yerdə tam birləşməli,
Çarpışmada ollam dəli,
Qoru bizi, Rəbbim Əli!
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Naxələfdən uzaq duraq,
Yumruqları birgə vuraq,
Amansızı yoraq, yaraq,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Göylərimiz olsun təmiz,
Hər Türksoyum qalsın əziz,
İsrailəm, yüksələk biz,
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!

Türkiyə, Ankara şəhəri
01.08.2012-ci il.

A DAĞLAR QIZI

Qəlbim coşa gəldi səni görəndə,
Çatıbmı harayım, a dağlar qızı?
Atmaca kəlməmi anıb güləndə,
Qoy zülfü sanayım, a dağlar qızı.

Yanaqların lalə, kirpiklərin ox,
Belə gözəl olmaz bu dünyada, yox!
Məharətin düşüb mahalıma çox,
Oldun ləziz payım, a dağlar qızı.

Çiçəklər içində Vətən qərq olub,
Elə ki, vaxtıdır, tez zaman solub,
Ancaq xoş ətirin aləmə dolub,
Rüsxət ver, qoxlayım, a dağlar qızı.

Könlümü oxşadı söhbət-sözlərin,
Adamı məst edir qara gözlərin,
Ceyranı olubsan yaşıl düzlərin,
Ülkmə, tək qalmayım, a dağlar qızı.

Eşqin girdabına düşmüşəm mən də,
Arxanca baxıram güllər dərəndə,
Leyli kimi qəm-qüssəylə gəzəndə,
Sarılıb solmayım, a dağlar qızı.

Parlaq şux qiyafən görünür hərdən,
Gözəllər içində olursan birdən,
İsrailəm, əqli alırsan sərdən,
Sənsən günəş-ayım, a dağlar qızı.
Qoy zülfü sanayım, a dağlar qızı.

Göyçə mahalı
25.06.1976-cı il.

Bu dağların ətrəyində

BELƏ GEDİRSƏN

Zər libasa bürünüb
Hara belə gedirsən?
Günəş kimi görünüb
Gülə-gülə gedirsən.

Yanaqlara gül qoyub,
Gərdənə sünbül qoyub,
Eşqinə bülbül qoyub
Xalangilə gedirsən?

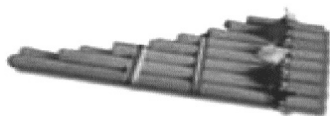
Məhəbbətim harayda,
Ürəyim yaman hayda,
Yaralar var min sayda,
Bilə-bilə gedirsən?

Hər nəyim var, al, istə!
Sən təbib ol, mən - xəstə,
Məlhəm qıl, qəlbi bəstə,
Qurub tələ, gedirsən.

Qamətinə heyranam,
İşvələrə qurbanam,
Qoyma, fəryadda yanam,
Salıb ələ, gedirsən.

Nəsiboğlu azarda,
Cavabsızdır bezarda,
Ağlar gözümlü zarda
Silə-silə gedirsən.
Salıb ələ, gedirsən.

Bakı şəhəri
12.08.2008-ci il.

BƏYƏNMƏZ

Arif olan düz oturur, düz durar,
Naxələf fəhmdə zəki bəyənmez.
Cüt aslan qorxmada ovunu yırtar,
Dəstədən kənarda tək bəyənmez.

Saxta himi olan bina atar çat,
Ərköyün övladdan hamı edər dad,
Əliyəri oyunlarda qoyar mat,
Atdığı zərlərdə yek bəyənmez.

Yükü yekə olan yoxuşa çıxmaz,
Yerişi artırıb, ətrafa baxmaz,
Cığırda düz gedər, xılt vurub yıxmaz,
Büdrəyər önündə, diki bəyənmez.

Yalandan kimsəyə kalan söz vermə,
Ziyankar canlıya imkan, göz vermə,
Alaquotu, sarmaşığa üz vermə,
Ortada çox bitib ləki bəyənmez.

Nəsiboğlu, gözəl eylə, bacar, bil,
Hər işin sirri var, axtar açar, bil,
Cilafı saf olan şövqü saçar, bil,
Qanı xarab zət-pəki bəyənmez.
Naxələf fəhmdə zəki bəyənmez.

*Sankt-Peterburq
15.12.1995-ci il.*

Bu dağların ətrəyində

AY İFRİTƏ

Çoxlarının taleyini
Yaxşı yıxdın, ay ifritə.
Bir bulanıq sel oluban,
Sakit axdın, ay ifritə.

O qüdrətli büsətlərə,
Təmiz, dolğun həyətlərə,
Yaxın, istək dodaqlara
Yaman baxdın, ay ifritə.

Mavi, aydın səməyə sən,
Zirvəmdəki qayaya sən,
Bu günə sən, o aya sən
Odlar çaxdın, ay ifritə.

İsrailin kürəyinə,
Kürəyindən-ürəyinə,
Sala çətindən-çətinə,
Oxlar taxdın, ay ifritə.
Yaman baxdın, ay ifritə.

Gəncə şəhəri
05.06.2002-ci il.

BƏXTİMİ

Coşur qəlbim təlatümlü ümmanda,
Göy qurşağı bəzəmir heç bəxtimi.
Fırlanıram, çırpınıram amanda.
Baltalama, doğra, kəs, biç bəxtimi!

Araşdırdım qalma-qallı yollarda,
Şahmar kimi o uzanmış qollarda,
Səhralarda, cılızlaşmış kollarda
Yatıb qalmış kələmsiz, gic bəxtimi.

Allahıma hey imdadlar etmişəm,
Çox gümanlar, çox ah-dadlar etmişəm,
Yalvarmışam, çox inadlar etmişəm,
Yorulmuşam, gözləyib gec bəxtimi.

Axtarmışam, yoxladım qar-boranda,
Uçurumda, çöl-biyaban, aranda,
Hey soradım qaranlıqda, toranda,
Gəlib çıxmır, at, məndən keç bəxtimi.

İsrailəm, bir qərarım yox belə,
Ümid qalmır dolanıram boş hələ,
Nə olar ki, kaş qarşıma düz gələ,
Bir görəydim nakam, nadinc bəxtimi.
Yatıb qalmış kələmsiz, gic bəxtimi.

*Sankt-Peterburq
27.11.2005-ci il.*

DARDA ÜRƏK

Fikirdəyəm, yollar bağlı,
Qərar tutmur burda ürək.
Yaram çoxdur, sinəm dağlı,
Hey sıxılır zarda ürək.

İnildəyir sazım mənim,
Nə çoxum var, azım mənim,
Borandadır yazım mənim,
Fəryad edir qarda ürək.

İnam yoxdur yaxınlara,
Fırtınaya, axınlara,
Bilməyirəm, gedim hara?
Rahatlansın orda ürək.

İsrailəm, əyilmərəm,
Ümmanlardan çıxan pərəm,
Əroğlundan gələn ərəm,
Paralanmaz darda ürək.
Qərar tutmur burda ürək.

Bakı şəhəri
30.05.2010-cu il.

İsrail Nəsimov

XALI NƏ GÖZƏL

Dumanlar içində bitən dərənin
Füsunkar aləmdə halı nə gözəl.
Meşələr qərqində itən dərənin,
Təmtəraq görünən yalı nə gözəl.

Çəmənələr bəzəyib bütün yamacı,
Şax, möhkəm dayanıb palıd ağacı,
Oxşayır könülü, olan əlacı,
Altında sərilmiş şalı nə gözəl.

Tutub budaqlardan düz sallanıram,
Bülbüllər səşindən hey hallanıram,
Qayğıdan boşalıb xoşallanıram,
Rəngarəng güllərin balı nə gözəl.

Baxmaqdan qəşş edir, gözüm dincəlir,
Ruhum rahatlanır, sözüm dincəlir,
Dadı damağımda, üzüm dincəlir,
Alçası turşməzə, kalı nə gözəl.

Nəsiboğlu vurulubdur vəsfinə,
Naşılar dəyməsin girib qəsdinə,
Çiçəklər döşənib yol kəsəsinə,
Valehəm, üstündə xalı nə gözəl.
Təmtəraq görünən yalı nə gözəl.

*Göygöl rayonu
20.05.1992-ci il.*

Bu dağların ətəyində

BAŞINDAN GÖYNƏDİ

*“Mən o dövrdə Daşkənd şəhərində yaşayarkən,
Azərbaycan Respublikasından gələn öz ellim
olan bir cavan oğlanla söhbət edərkən
bu şeirimi yazmışam”.*

Gələn cavan bir xəbər ver,
Ürək başından göynədi.
Elim olubmu yerbəyer?
Nəzər qaşından göynədi.

Obam köçüb dağılıbdı,
Yurdum uçub dağılıbdı,
Ruhlar qaçıb dağılıbdı,
Məzar daşından göynədi.

Qəmgin üzə həsrət dolub,
Düşmənlərə nifrət dolub,
Vücutlara hiddət dolub,
Gözlər yaşından göynədi.

Kimsələrdən çatmır kömək,
Özümü zə qalır demək,
Nə çadır var, nə də yemək!
Qəzəb tuşundan göynədi.

İsrailəm, kinim daşır,
Xəyal gəzib dağlar aşır,
Göyçəmizi hey dolaşır,
Yaddaş huşundan göynədi.
Ürək başından göynədi.

*Daşkənd şəhəri
03.02.1989-cu il.*

MƏKANI İNDİ

Ey dünya, gör səndə nələr var, nələr.
Naşılar dəyişir zamanı indi.
Yalançı-alçaqlar, gədə-güdələr
Tovlayır həyatı, insanı indi.

Quldurlar qulluqçu tutub özünə,
Yüz sifət eyləyir bircə üzünə,
Söz verdi dayanmır söhbət-sözünə,
Olubdur diyarın sultanı indi.

İstədi kimisin təhqir eyləyir,
Yaramaz, savadsız sözlər söyləyir,
Allahın hökmünü kökündən əyir,
Yaradır yenidən cahanı indi.

Haqqı, ədaləti belə anmayır,
Nəsil-soyadını heç də sanmayır,
Ağsaqqal deyilən sözü qanmayır,
Tanımaq çətindir, gəl tanı indi.

Adamlıq forması qalmayıb onda,
Özünü göstərir gündə bir donda,
Kəramət sözünü unudan anda,
Saymayır heç kəsi, hər yanı indi.

Kasıblar işləyir gündüz-gecələr,
Fırladır saati fani-fitnələr,
Başım nələr çəkir, bax nələr-nələr,
Pullarla ölçürlər havanı indi.

Bir daşa dönübdür torpağın zəri,
Fələyin, deyəsən, yoxdur xəbəri,
Qullarda qalıbdır sümük və dəri,
Çıxacaq bədəndən, bax, canı indi.

Talan edir yurdun varın-sərvətin,
 Əlindən alıbdır mürvət-izzətin,
 Düzəlməz beləsi, düzəlməz, çətin
 Yaşadır özünə dövranı indi.

Cəsarət-hədəfi ölçür dollarla,
 Fəqiri talayır min cür yollarla,
 "Qarabağ" sözündə edib xallarla,
 Olubdur ormanın yüz xanı indi.

İsrail qələmi sözə çevirir,
 Zəkaya, ağla, gözə çevirir,
 İsmətə, abıra, üzə çevirir,
 Ayılsın elimin məkanı indi.
 Naşılar dəyişir zamanı indi.

Bakı şəhəri
30.05.1993-cü il.

İsrail Nəsiboğlu

YANIRSAN, GƏDA

Niyə sözlərini qırırsan dibdən?
Verdiyın kəlamı danırsan, gəda.
Bicləşib mənliyi atırsan təbdən,
Fırıldağ qərarı sanırsan, gəda.

Eyləmə kimsəyə nadanlıq, yaman,
Fələkdən bac alıb, nəf tutma aman,
Oynat küt başını düşünən zaman,
Çətində şeytani anırsan, gəda.

Müxənnət ürəyin vurur yalandan,
Öyünür gizlicə yönsüz dalandan,
Qaçır həqiqətdən, doğru olandan,
Yalnız əyri yolu qanırsan, gəda.

Dünya mirasından gözün doymayı, r
Yaltaq surətlərdən üzün doymayı, r
Məntiqsiz mətləbdən sözün doymayı, r
Xoruz tək kölgədə banırsan, gəda.

Nəsiboğlu hər yetənə əl verməz,
Söhbətində cümləsinə dil verməz,
Təmasına yaxın tutub mil verməz,
Saxtakar əməllə yanırsan, gəda.
Yalnız əyri yolu qanırsan, gəda.

Bakı şəhəri

19.10.2000-ci il.

Bu dağların arəyində

FƏRƏHLƏNDİM

Mağul-mağul baxma mənə,
Sevincimdən fərəhləndim.
Ümid yerim qalıb sənə,
Əhvalımdan səpələndim.

Məhəbbətdən söz açırsan,
Gülüşlərdən şövq saçırsan,
Qəmi atıb gen qaçırsan,
Ürəyimdən qürrələndim.

Görüşümüz yaxşı keçir,
Eşq-namədən sular içir,
Hicranları kəsib biçir,
Nurlara düşüb bələndim.

Oldun tamam qəlbə yaxın,
Tutmaz bizi ümman, axın,
Sevgimizə gəlib baxın!
Özlüyümdə özələndim.

İsrailəm, istək gördüm,
Həvəsində kömək gördüm,
Surətində mələk gördüm,
Nəzərimdən çözləndim.
Özlüyümdə özələndim.

*Daşkənd şəhəri
17.03.1988-ci il.*

MƏRİFƏTDƏ HƏR ZAMAN

İsmətli ol həyatının qaşında,
Sevsin aləm mərifətdə hər zaman.
Təriflənsin surət cavan yaşında,
Doğru yanaş kifayətdə hər zaman.

Çəməngahlıq ətirinlə qarışsın,
Nazlı qızlar qibtə edib yarışsın,
Şərlə xeyir əməlinlə barışsın,
İzin qalsın təravətdə hər zaman.

Səadətlər hücum çəksin qəsdinə,
Al çiçəklər səpələnsin üstünə,
Bilməyəsən, intizar nə, küsdü nə?
Sevin, dolan nəhayətdə hər zaman.

Qürrelənsin səni anıb bilənlər,
Xoş arzular, xoş diləklər dilənlər,
Kədər-qəmi üzərindən silənlər,
Çox görsünlər lətifətdə hər zaman.

Qismətini Tanrı özü yetirsin,
Qənşərinə yaxşı bəxtlər gətirsin,
Xoşbəxtliyin yamanları itirsin,
Gözəl görün qiyafətdə hər zaman.

Nəsiboğlu hey görünsün yanında,
Fərəhlənsin ötüşən məkanında,
Sağlıq olsun o istəkli canında,
Adın dursun ziyafətdə hər zaman.
İzin qalsın təravətdə hər zaman.

*Daşkənd şəhəri
12.09.1992-ci il.*

Bu dağların ətrində

XƏSTƏ EDİBDİR

Eşqimin yolunda bir nazlı pəri
Girib bu könlümə, xəstə edibdir.
Qüssələr yığıbdır görəndən bəri,
Önümdə toplayıb dəstə edibdir.

Geyimi yaraşır tamam qəddinə,
Məhəbbət siması düşüb səddinə,
Gözəllik surəti çatıb həddinə,
Duruşu cəmləşib, bəstə edibdir.

Qaməti yerisdə canımı alır,
Ürəymi odlayıb, alova salır,
Yadımdan çıxmayır, ilişib qalır,
Qiyamətdə tam növrəstə edibdir.

Unutmaq olarmı çətin zamanda?
Çağlayan sevgidə, qalxan ümmanda,
Ümidim çoxalır yalnız güm anda,
Hissiyyatı həm arəstə edibdir.

İsrailəm, qəmə düşüb yataram,
Əhvalıma bikef hallar qataram,
Nəyim varsa, mən itirib ataram,
Divanəyəm, şək-k-şikəstə edibdir.
Girib bu könlümə, xəstə edibdir.

Dəşkənd şəhəri
29.04.1991-ci il.

İsrail Nəsimov

KƏPƏZ

O hüsnündə hey gəzmişəm,
Vardır sənə sözüm, Kəpəz.
Yamacları çox əzmişəm,
Vurulmuşam özüm, Kəpəz.

Duruşunda qüdrətlisən,
Qonağına mürvətlisən,
El içində hörmətlisən,
Əzəmətdə-əzim, Kəpəz.

Zirvən soyuq, qar sürüşür,
Quneydə mahal gülüşür,
Cığırları qalxıb-düşür,
Yorulmayır dizim, Kəpəz.

İlqarına heyran oldum,
Vüqarına mehman oldum,
Torpağına qurban oldum,
Qəşş eyləyir gözüm, Kəpəz.

Çiçəklərin üz oxşayır,
Gözəllərin döz oxşayır,
Aşıqlərin söz oxşayır,
Sən bizimsən-bizim, Kəpəz.

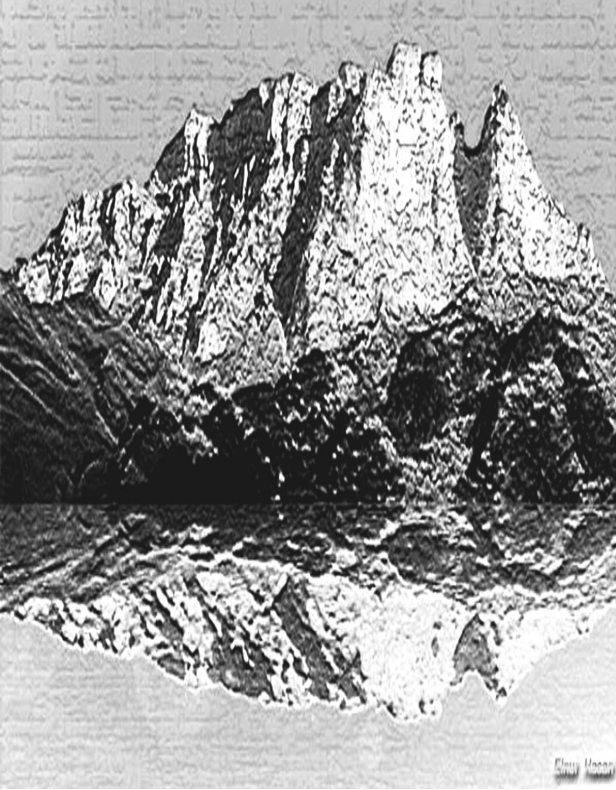
Buz bulaqdan diş qamaşır,
Ömürümə il calaşır,
Könül coşur, başqalaşır,
Qaldı itməz izim, Kəpəz.

Camalından nur tökülür,
Daşlarından zər tökülür,
Ormanından nər tökülür,
Gərək anım, sezim, Kəpəz.

Bir ay azdır, heç doymaram,
Qaysaqalayır qəlbdə yaram,
Zövq alıram aram-aram,
Mümkün deyil bezim, Kəpəz.

Şəriyyatım sözlər yığır,
Şair qəlbim həzlər yığır,
İsrailəm, gözlər yığır,
Sənsiz necə dözüüm, Kəpəz?
Qaldı itməz izim, Kəpəz.

*Göygöl rayonu
05.05.1999-cu il.*

XİYABANA DÜŞÜBDÜR

Qan eylədi Tanrı, səni yaratdı,
Gözəlliğin biyabana düşübdür.
Baxışların eşq-səbrimi oyatdı,
Nəzakətin cismi-cana düşübdür.

Boyun uzun, düz buxuna yaraşır,
Al lalələr tər sifətə daraşır,
Gül-çiçəklər xub bədənə qarışır,
Xoş ətirin bu cahana düşübdür.

Söhbət-sözün şipşirindir ağızda,
Dürlər tökür namələrin kağızda,
İstər ağla, istər deyın, həm sizda,
Mətanətin tam məkana düşübdür.

Ovsunladın işarəmi qananda,
Şövqə saldın sevgimizi ananda,
Şok keçirdim məhəbbəti dananda,
Xəyanətin ah-fəğana düşübdür.

Fəryadımdan bütün aləm qaraldı,
Günəş söndü, geniş fəzam daraldı,
Bağça-bağım ətrafımda saraldı,
Şikayətim tərs zamana düşübdür.

Nalə çəkir ürəyimdə dərdlərim,
Divanəyəm, yoxa çıxıb sərlərim,
Coşa gəlib üstümdəki bəd-şərim.
Elə bil ki, bəxt zindana düşübdür.

İsrailəm, öz əhdimə sadıqəm,
Əl çəkməyir nə qüssələr, nə də qəm,
Olmayaydı tale kədər, qismət kəm,
İniltilər xiyabana düşübdür.
Xəyanətin ah-fəğana düşübdür.

Bakı şəhəri

24.09.2011-ci il.

Bu dağların ərəyində

GƏLƏR OLDUM

Özü qəşəng, həm də ləziz,
Eşqə həmdəm gələr oldum.
Qəlbi hər varlıqdan əziz,
Hal-əhvalı bilər oldum.

Saçı salıbsan gərdənə,
Könülüm bağlıdır sənə,
Ədan həvəs verir mənə,
Hicranlıqı silər oldum.

Ya pərisən, ya mələksən,
Ətirli tər gül-çiçəksən,
Gözəllikdə tamam təksən,
Əlindən, of, nələr oldum!

Sona kimi üzər hərdən,
Çay qırağı gəzər hərdən,
Xəyalımda süzər hərdən,
Yada sahib dilər oldum.

Bağ-bağcanın barı yaxşı,
Uca dağın qarı yaxşı,
İsrailin yarı yaxşı,
Xoşallanıb gülər oldum.
Eşqə həmdəm gələr oldum.

*Göyçə mahalı
17.06.1976-cı il.*

YARAŞMIR

Dövrən badalaqda, hakim böhtanda,
Məhkumun əməli felə yaraşmır.
Dələduz çoxalıb fitnə-amanda,
Etdiyi əməllər dilə yaraşmır.

Sənət aləmini hovlayan kəslər,
İstedad sözünü qovan əbəslər,
Qulağı hey yoran cılızlı səslər,
Saz, tar ahənginə, zilə yaraşmır.

Tikanlar çəməndə çiçək açanda,
İncəliyə yamaq olub saçanda,
Gülzarlar ahlardan ərşə qaçanda,
Zəriflik surətdə gülə yaraşmır.

Xəcalət qıy salıb mizrabı yapır,
Qoduq atı yenib irəli çapır,
İlxı hənirtisi dabbağı tapır,
Başındakı buynuz kələ yaraşmır.

Ədalət boynunu əyir dibindən,
Yaltaqlar boylanır döngədən, tindən,
Soxulur ortaya naşı dərindən,
Verdiyi salamlar ələ yaraşmır.

Təzadlar dəyişir dəbin içində,
İsmətlər büzüşür təbin içində,
Korlanır şikayət Rəbbin içində,
Heç bir qərinəyə, ilə yaraşmır.

Aciz insanların gözü görünür,
Nalələr qoparan sözü görünür,
Bulanıq suların izi görünür,
Tufandan gur axan selə yaraşmır.

Gədələr tullanıb bərkdən güləndə,
Zamanı tərs bilib ərkdən güləndə,
Zəkani yox edib dərkdən güləndə,
Sanballı kəlamı elə yaraşmır.

Özünü öyənələr məntiqə baxmaz,
Çağlayan bulaqlar səmtinə axmaz,
Tuşlanan hədəflər düşməyə çıxmaz,
Qorxmazlıq timsalı filə yaraşmır.

Tarixin məqamı fırlanır yalan,
Torpağın incisi olunur talan,
Rüşvətlər əlaltı dolanır kalan,
Bəhanə məqsədi tələ yaraşmır.

Nəsiboğlu bildiyini söyləyir,
Ürəyini sinəsində teyləyir,
Deyin görüm, bax bu millət neyləyir?
Böyüklik Vətənə hələ yaraşmır.
Heç bir qərinəyə, ilə yaraşmır.

Bakı şəhəri
30.12.2004-cü il.

ŞƏHLANIN

Bihuş oldum, əqlim getdi başımdan,
Gözüm düşdü qamətinə Şəhlanın.
Görməmişdim belə gözəl yaşımdan,
Boyun əydim qiymətinə Şəhlanın.

Maral kimi gözləri var, döyünür,
Ürək qopur, bu sinəmdə söyünür,
Eşqim uçur, lovğalıqla öyünür,
Söz tapmadım söhbətinə Şəhlanın.

Yerişində qiyaməti yanıyır,
Buxununda lap Şirini tanıyır,
Kırpiyindən oxlar atıb sanıyır,
Heyran qaldım ismətinə Şəhlanın.

Gülüşündən istək səpir canlara,
Tez coşdurur, odlar tökür qanlara,
Rəvac verir baxışından anlara,
Mat qalmışam adətinə Şəhlanın.

Nəsiboğlu qul olaydı önündə,
Sevinəydi fərəhlənib yönündə,
İnsaf varmı, ay bimürvət, dinində?
Dözəmmirəm möhnətinə Şəhlanın.
Gözüm düşdü qamətinə Şəhlanın.

*Daşkənd şəhəri
03.05.1988-ci il.*

Bu dağların ətəyində

AY NAZLI QIZ!

Bihuş oldum səni görcək,
Tanış olaq, ay nazlı qız!
Məhəbbətdən doğru, gerçək
Söhbət salaq, ay nazlı qız!

Eşqimizə çiçək düzək,
Sevinclərdə uçaq, süzək,
Mahnılardan verək bəzək,
Ahəng çalaq, ay nazlı qız!

Həmdəm olaq qəlbimizə,
Nəgmə qoşaq bir-birmizə,
Qonaq gedək sizə, bizə,
Xeyir alaq, ay nazlı qız!

Həm bir deyək, həm bir gülək,
Tənhalığı tamam silək,
Şirin sözlə qədər bilək,
Qəmi yolaq, ay nazlı qız!

Əlini ver sən əlimə,
Şəkəri qat həm dilimə,
Uğurunda lap ölümə
Gedərəm, bax, ay nazlı qız!

İsrailə maraq eylə,
İşvələrə soraq eylə,
Dastanlara varaq eylə,
Qoşa qalaq, ay nazlı qız!
Xeyir alaq, ay nazlı qız!

Bakı şəhəri
25.05.2008-ci il.

NƏDƏNDİR?

Ağrılarım vay qoparır ürəkdən,
Bilməyirəm, de: - Günahım nədəndir?
Xəncər soxdun təlatümdə kürəkdən,
Qopan fəryad, qalxan ahım nədəndir?

Sinəm yanır dərd-amanlar içində,
Közə dönüb qəliz anlar içində,
İnildəyir ağ böhtanlar içində,
Tüğyan edən sübh-sabahım nədəndir?

Sevgi sözü qəm gətirdi qəflətən,
İntizarla otururam adətən,
Ayrı düşdüm məhəbbətdən tənbatən,
Bu sovrulmuş eşq-pənahım nədəndir?

Dünya varı qalmayıbdır bir kəsə,
Yığma onu qorxub hey əsə-əsə,
Viran qoyma varidatı əbəmə,
Köçən anda son agahım nədəndir?

Nəsiboğlu rəbt qılmaz fələklə,
Şeytanlarla, törətdiyi kələklə,
Dünyamızda yellədilən ələklə,
Yoxa çıxan qibləgahım nədəndir?
Bilməyirəm, de: - Günahım nədəndir?

*Sankt-Peterburq
06.06.2005-ci il.*

Bu dağların arxasında

HAQQ YOLUNDA

Haqq yolunda can qoyaram,
Nahaqqı tez boğaram mən.
Gözlərini tam oyaram,
Dərisini soyaram mən.

Həqiqətdən silah alıb,
Tər-təmasda kəmənd salıb,
Əjdaha tək birdən çalıb,
Düz başından vuraram mən.

İsrailəm, bilin bunu,
Hər işin var axır sonu,
Hara qaçsa tapıb onu,
Ürəyini yararam mən.
Düz başından vuraram mən.

Daşkənd şəhəri
21.11.1982-ci il.

SORAĞINA, QIZ!

Dərhal xitam verdi, gəldi yanıma,
Düşdü məhəbbətin sorağına, qız!
Gözəllər-gözəli olub aləmdə,
İlişib taleyin marağına, qız!

Bivəfa desəm də, heç yanılmaram,
Əhvalı şən keçsə, bir sanılmaram,
Yolunda qəm yesəm, yox, danılmaram,
Yetmişəm kədərini yamağına, qız!

Bilmədən ötüşür keçən fəsillər,
Tutmuşam səbrimi, bax, neçə illər,
Üzündə bəsləyir al qərənfillər,
Buraxmır sevginin damağına qız!

Kənara duranda qüssə qururam,
Uğrunda əlləşib hissi yoruram,
Gah nala, gah mıxa qəlbi vururam,
Ötürmür ətrafa, nə sağına qız!

Qoymur, ləzzət alım şirin dilindən,
Yaram məlhəm tutsun şəfa əlindən,
Kəməndlər ataydım qaratelindən,
Salaydı eşqinin çırağına qız!

Qaməti gözümü yaman oxşayıb,
Əqlimi tam alıb, aman oxşayıb,
Başımı qoyardım, güman oxşayıb,
Sinə meydanının qırağına, qız!

Nəsiboğlu divanədir yolunda,
Uzanaydım bihuş olub solunda,
Kaş öləydim sənə incə qolunda,
Ruhum tez qaçaydı yatağına qız!
Sinə meydanının qırağına, qız!

***Daşkənd şəhəri
12.12.2001-ci il.***

Bu dağların atayında

MƏYUS QALMA

Yaxşılığı çox itirib
Nankor olma əməlinlə.
Yamanlara hey ilişib
Küyə dalma əməlinlə.

Ortalıqda boş söz idin,
Qıyməti yox bir bez idin,
Çətin anda dörd göz idin,
Gözdə dolma əməlinlə.

Genindədir naxələflik,
Qədir bilməyən tələflik,
Fırlatma fitnə-kələflik,
Başı yolma əməlinlə.

Tək qalıbsan işlərində,
Şirə yoxdur dişlərində,
Qəşş eyləyib heçlərində
Yada salma əməlinlə.

İsrailəm, get yanımdan,
Udursan lənət yanımdan,
Qamarla töhmət yanımdan,
Məyus qalma əməlinlə.
Nankor olma əməlinlə.

Dəşkənd şəhəri
19.11.1986-cı il.

QALAYAR BİR GÜN

Könül gizli çox yaşamaz hicranda,
Dərdi atəşylə dalayar bir gün.
İztirab, intizar toplanan anda,
Qəlbi viran edib, talayar bir gün.

Gileyi xəcalət tez danar dərhal,
Xəyallar qıy salıb hey anar dərhal,
Ürək həm çırpınıb odlanar dərhal,
Həsrət ahəngini calayar bir gün.

Toranlıq tam çökər gözdə didənə,
Xəyanət kəlməsi çatar yetənə,
Hay-həşir qoparar ağzında çənə,
Sarsıntı əhvalı yalayar bir gün.

Mənasız görünər bütün bu aləm,
Üstündə fırlanar qüssə, kədər, qəm,
İsrail qəhərlə, əlində qələm,
Eşqini kağızda qalayar bir gün.
Qəlbi viran edib, talayar bir gün.

*Sankt-Peterburq
30.11.1995-ci il.*

Bu dağların atəyində

BOŞDUR MƏNƏ

Addım atıb gəldin bizə,
Nəzakətin xoşdur mənə.
Qaş-gözünü süzə-süzə,
Ürəyini coşdur mənə.

Tərən təki baxış eylə,
İşvələr at, çıxış eylə,
Surətini naxış eylə,
Pərvazladıb uçdur mənə.

Hissiyatdan imtiyaz qıl,
İslamı bil, bir namaz qıl,
İntizarı tamam az qıl,
Səadəti qoşdur mənə.

İsraili bilib çoxdan,
Söz yaratma yalan-yoxdan,
Uşaq kimi yersiz xoxdan
Çəkinməyəm, boşdur mənə.
Ürəyini coşdur mənə.

Gəncə şəhəri
19.04.1995-ci il.

İsrail Nəsimov

ÜŞÜDƏR

Uca dağ başında qar-boran olar,
Kicik təpələri ayaz üşüdər.
Bənövşə tez açar, tezcə də solar,
Zərifdir, həm bahar, həm yaz üşüdər.

Arifə neyləyər hər nankor, nadan,
Ümman dərin olsa, donmaz şaxtadan,
Naşı cürətlənib girsə ortadan,
Bulanıq sulara dayaz üşüdər.

Mahir insanoğlu daim izlənər,
Qanmaz düz yaşamaz, hər an bizlənər,
Yarasa gündüzdən qaçıb gizlənər,
Onu toranlıqda bəyaz üşüdər.

Ürəkdən saf olan bilər müxtəsər,
Kəlamda məna var, surətdə əsər,
Söz var, sinələri qılınc tək kəsər,
Fərqi yox, məsləki muraz üşüdər.

İsrail çəkinməz, nədir izzirab?
Nər dözər çətinə, gətirər hey tab,
Tələşda dayanan gözləməz cavab,
Səs-səmir ürküdə, avaz üşüdər.
Kicik təpələri ayaz üşüdər.

Bakı şəhəri
27.09.2010-cu il.

Bu dağların arxasında

DANIŞ

Görüşmürük, xeyli olar,
Yaxşılardan söylə, danış.
Dərdlərini boşalt axır,
Qəmlərini əylə, danış.

Günlər keçir bilinmədən,
Kədər artır silinmədən,
Hədən itmir ilinmədən,
Keçmişini təylə, danış.

Kim yaratdı səndə həsrət,
Naxələfə olsun lənət,
Qayğıların olub adət,
Tez coşub hay-küylə danış.

Yaşa dolur gəncliyimiz,
Xatırlanır əməyimiz,
İzlər qoyur var, səyimiz,
Xeyirxahlıq eylə, danış.

İsrailəm, boş dolanma,
Səhvlik etdin, heç vaxt danma,
Başa düşüb çox usanma,
Etmə yalan, hiylə, danış.
Yaxşılardan söylə, danış.

Daşkənd şəhəri
09.12.1983-cü il.

İSRARLI OL!

İsrarlı ol sevgimizdə hər zaman!
Dolanma heç pərişanlar içində.
Şərlər dünyasından gəlməsin aman,
Yubanmasın o hicranlar içində.

Eşqimizə töhfəni ver, utanma,
Nəvazişə doğru yönəl, usanma,
Boş-boşuna ürəyinlə talanma,
Seçim eylə kəskin anlar icində.

Qərəzliyi çox yaratma, qapma sən,
İztirabı qondarlayıb, yapma sən,
İntizarı həm arayıb, tapma sən,
Sevinc törət xoş imkanlar içində.

Həyatında bircə dəfə yaşarsan,
Bulaq təki çağlayarsan, coşarsan,
Gəncliyində eşqinamə qoşarsan,
Naşı olma həyəcanlar içində.

Məhəbbətə yeni fürsət gətir qoy,
Tərəvətə həm soluxmaz ətir qoy,
Ünsiyyətə silinməz söz-sətir qoy,
Havalansın asimanlar içində.

Könülünü qızıllarla cilala,
Şölə yetir bəxtindəki hilala,
Gülüşlər qat üzündəki məlala,
Şəfəqlər tut tər sübhanlar içində.

İsrailəm, gileyliyəm-gileyli,
Aralığa söhbətim var, var xeyli,
Məcnun olum, sənsə - gözəl bir Leyli,
Həsrət çəkək dar cahanlar içində.
Şəfəqlər tut tər sübhanlar içində.

Bakı şəhəri
26.06.2009-cu il.

ŞAN-ŞAN EDİB DİR

Baxırsanmı ötən nazlı gözələ?
Yerişi sinəmi şan-şan edibdir.
Canım qurban xoş avazlı gözələ,
Bağrımı doğrayıb qan-qan edibdir.

Baldırı ceyran tək dartınır yerdən,
Budu sona kimi titrədir sərdən,
Utandım dediyi şən kəlmələrdən,
Tonqalı çatıbdır, yan-yan edibdir.

Beli çox incədir, sıxılıb kəmə, r,
Sinəsi meydandır, parlayır mərmər,
Görünür, sallanıb gilələr tər-tər,
Ağzımda dilimi can-can edibdir.

İsrail, gözləri marala bənzər,
Nəzəri itidir, turala bənzər,
Şalvarı qısalıb xarala bənzər,
Ədası xan qədər xan-xan edibdir.
Yerişi sinəmi şan-şan edibdir.

*Bakı şəhəri
13.08.2007-ci il.*

DAĞLARIMIN

Tələsirəm görüşünə
Dağlarımın, dağlarımın.
Ətəyinə, örüşünə
Dağlarımın, dağlarımın.

Diş göynədən bulağına,
Ürək açan yaylağına,
Şən əhvala, xoş çağına
Dağlarımın, dağlarımın.

El-obamın adətinə,
Babaların söhbətinə,
Gözəlliyn rəğbətinə
Dağlarımın, dağlarımın.

İstəyirəm, qanad açım,
Amalımdan işiq saçım,
Cığırında qaçım-qaçım
Dağlarımın, dağlarımın.

Yığım bənövşədən dəstə,
Qızlar görüm bəstə-bəstə,
Fərəhlənim çəmən üstə
Dağlarımın, dağlarımın.

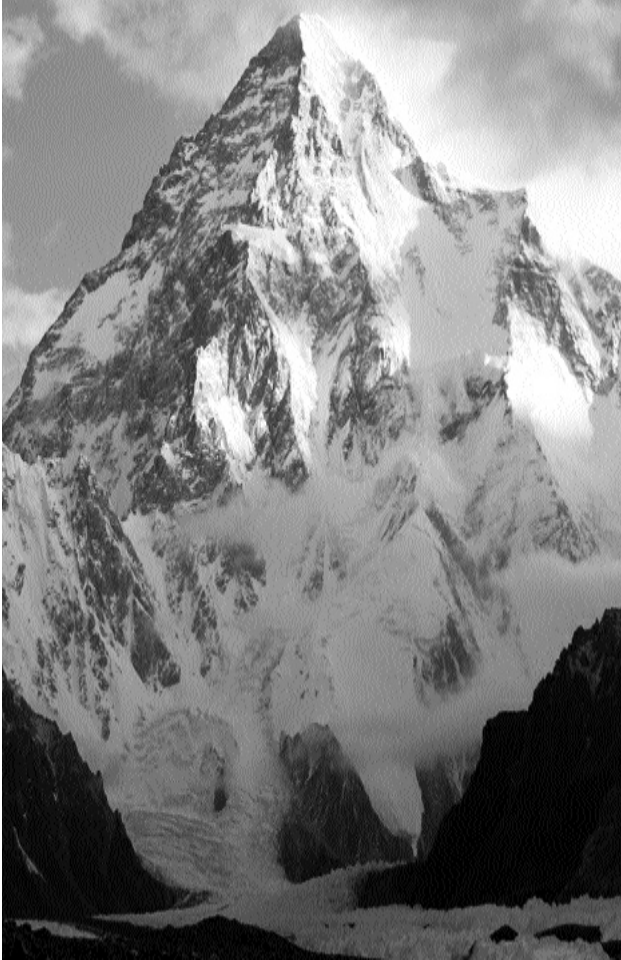
Yeməyimdə pendir, lavaş,
Zirvələrə çıxım yavaş,
Qayalarda qılım rəvac
Dağlarımın, dağlarımın.

Xəyalıma izlər salım,
Könül verib, könül alım,
Xatirədə burda qalım,
Dağlarımın, dağlarımın.

Bu dağların atəyində

İsrailəm, darıxıram,
Gur izdihamdan pıxıram,
Qüdrətinə hey baxıram
Dağlarımın, dağlarımın.
Dağlarımın, dağlarımın.

Göyçə mahalı
30.06.1986-cı il.

A YALTAQ

Uydurma hey yalan, etmə fırıldaq,
Onsuz da baş tutmur felin, a yaltaq.
Bir kimsə yanında yoxdur hörmətin,
Düşmənisən oba-elin, a yaltaq.

Hərdən rişələnib gülürsən üzə,
Nifrət yağdırırsan doğruya, düzə,
Mərd kəslərlə oturanda diz-dizə,
Barı doğru yola gəlin, a yaltaq.

O şirin dilinlə qurursan tələ,
Özünlə fəxr etmə, axmaqsan hələ,
Dar gündə güc vermə saxtakar dilə,
Sarsaq öyrənibdir dilin, a yaltaq.

İlanı yuvadan dilin çıxarır,
Doğru söz gələndə üzün qızarır,
Xəlvəti qonşunun damını yarır,
Əyrilik eləyir əlin, a yaltaq.

Hərdən qıfıl vurur goppaz ağzına,
Gizlicə danışar tez ona, buna,
Lənət qazandırır hər vaxt adına,
Mənasızdır ömrün, bilin, a yaltaq.

Hər xeyirdə, şərdə qıraqda varsan,
Özünü hamıdan əziz tutarsan,
Bıqlarını eşib çölə çıxarsan,
Onda ağasısən çölün, a yaltaq.

Nəyə lazım kələk qurmaq həyatda,
Keçən-keçdi, üzə vurmaq həyatda,
İsraili əbəs yormaq həyatda,
Utanın, qızarın, ölün, a yaltaq.
Barı doğru yola gəlin, a yaltaq.

Göyçə mahalı
05.09.1977-ci il.

BU KÖNLÜMƏ

Bir mənalı nəğmə kimi,
Tezəcə düşdün bu könlümə.
Bilinmədən sakit, yavaş,
Rahat keçdin bu könlümə.

Bihuş oldum gülüşündən,
Naz-qəmzəli gəlişindən,
Bütün gördüyün işindən
Kədər biçdin bu könlümə.

Sevgimizi hey aldatdın,
Əhvalına qəhər qatdın,
İntizara yuvarlatdın,
Nalə seçdin bu könlümə.

Əhdimizdə ah elədin,
Vallahda-billah elədin,
Niyə sən günah elədin?
Andlar içdin bu könlümə.

Gül yerinə daş gətirdin,
Gözlərimə yaş gətirdin,
Bağ-bağçama qış gətirdin,
Tikan əkdin bu könlümə.

İsrailəm, belə olmaz,
Ürək sınsa, bir də dolmaz,
Məhəbbətim yerdə qalmaz,
Dağlar çəkdin bu könlümə.
Andlar içdin bu könlümə.

Daşkənd şəhəri
14.04.1990-cı il.

GÖRÜNÜR

Aman Allah, taleyimdə nə qədər
Enişli, yoxuşlu yollar görünür.
Könül aləmini sarsıdan kədər,
Yöndəmsiz həm sağlar, sollar görünür.

Önümdə çiskinlər, dumanlar, çənlər,
Mat qoyan zamanlar, köntöy gedənlər,
Kimsəsiz səhralar, çılpaq çəmənler,
Tikanlı çırpılar, kollar görünür.

Gədələr tutubdur bütün hər yanı,
Hey təngə salıblar eli, obanı,
Kasıblar varlıya olub yabanı,
Düşməne baş əyən qullar görünür.

Rüşvətin əvvəli-axırı yoxdur,
Qanun qarşısında paxırı yoxdur,
Qərar dümbədüzdür, çuxuru yoxdur,
İddiadan min xəyallar görünür.

Ac toyuq hey görür yuxuda darı,
İsrail qınayır küt məmurları,
Gözləri heç doymur, yığır dolları,
Əqlində millət yox, pullar görünür.
Yöndəmsiz həm sağlar, sollar görünür.

Bakı şəhəri
30.10.2003-cü il.

HARA TƏLƏSİRSƏN?

Bəzənib durubsan belə,
Yenə hara tələsirsən?
Boynunu burubsan belə,
Düz rüzgara tələsirsən?

Qayğın çoxdur, bilirəm mən,
Xoş arzular dilirəm mən,
Oxlar atma, ölürəm mən.
İnadkara tələsirsən?

Baxışından halım qaçdı,
Ruhum uçub başqalaşdı,
Qəlbim coşdu, tamam daşdı.
İmdadlara tələsirsən?

Boyun-buxun gözə yatır,
Əhvalıma nəşə qatır,
Könül al qanlara batır.
Tək gülzara tələsirsən?

İsrailəm, qəhərdəyəm,
Demə ki, mənə: Ərdəyəm.
Bilmirəm, hansı sərdəyəm?
İntizara tələsirsən?
Yenə hara tələsirsən?

*Bakı şəhəri
17.08.2009-cu il.*

QIYMƏT VERMİRLƏR

Deyilən sözlərə məhəl qoymadan,
Edilən əmələ qiymət vermirlər.
Görülən işləri anıb-sormadan,
Dar gündə gələne mürvət vermirlər.

Naşı heç düşünmür ahı, amanı,
Önündə dayanan bədi, yamanı,
Boranı, çiskini, qarı, dumanı,
Yaranan hədlərə töhmət vermirlər.

Özünü düşünüb, yaşa dolanda,
Həqiqəti yıxıb, başın yolanda,
Çətinə qalanda, yazıq olanda,
Ortaya bir istək, möhnət vermirlər.

Qoyurlar məssəfi gicliyə sarı,
Qanmırlar möhtəşəm ömür-gülzarı,
Yoxlamır təşvişdə düz etibarı,
Üzlərə xoş mənə, ismət vermirlər.

Təlatüm yollarla önə baxanda,
Tanrıya inanıb, dinə baxanda,
Dünənə, sabaha, günə baxanda,
Görülən qayğıya ibrət vermirlər.

Laqeydsiz olmağın özü tənəzzül,
Görmək istəmirsə, gözü tənəzzül,
Danışiq, söhbəti, sözü tənəzzül,
Baxıb məntiqsizə minnət vermirlər.

Dəhşətlər bürüyür belə olanda,
Ürək çırpınanda, ürək yananda,
Qeyrini anlayıb tək qanan anda,
Adını tam bilib qələt vermirlər.

Nəsiboğlu, belə olmaz dolanmaq,
 Həmişə güdazda odlara yanmaq,
 Qalmayıb qəlbimdə kəsə inanmaq,
 İnsanlığa dürüst hörmət vermirlər.
 Edilən əmələ qiymət vermirlər.

Bakı şəhəri
12.07.2006-cı il.

İsrail Nəsiboğlu

HEÇ BİLMİRƏM

Ayrılığa tab etməyir ürəyim,
Bəs nə edim? Heç bilmirəm, ay Allah!
Bir gülürmü mənsiz, görən, mələyim?
Bircə belə heç gülmürəm, ay Allah!

Kədər, qəmlər çox dağdır qəlbimi,
Sarsıntılar tam bürüyüb səbrimi,
Dost-tanışım anlamayır dərdimi,
Göz yaşımı heç silmirəm, ay Allah!

İlk eşqimin atəşilə yanıram,
Hey düşünüb gecə, gündüz anıram,
Evdə, işdə həm sanıram, sanıram,
Köz olmuşam, heç sönmürəm, ay Allah!

Düşünürəm min xəyalla hər zaman,
Talan oldu sevgi bağım bil, inan,
Tanımıram gör özümü axır an,
İnadımdan heç dönmürəm, ay Allah!

Yazım, yayım qarlı dağlar başında,
Gül-çiçəyim saralıbdır qaşında,
Ağlar qalıb ömrüm də, yaşım da,
Başqa səmtə heç enmirəm, ay Allah!

Şeytan əli vurub yıxdı taxtımı,
Başqasına tuş gətirdi baxtımı,
Tufan qopdu, bilməm, sellər axdımı?
Hey susuram, heç dinmirəm, ay Allah!

İsrailəm, yaşamağım əbədi,
Zalım fələk qılıncladı, hey kəsdi,
Öldür, axır dözməyirəm, ta bəsdı,
Öldürməyir, heç ölmürəm, ay Allah!
Bəs nə edim? Heç bilmirəm, ay Allah!

Gəncə şəhəri

10.04.1995-ci il.

Bu dağların atəşində

HEYRANAM MƏN

Nəvazişin sinə dəlir,
Yerişinə heyranam mən.
Davranışın xoşa gəlir,
Gəlişinə heyranam mən.

Hey danışib söz atanda,
Baxışınla göz atanda,
Qəh-qəh vurub üz atanda,
Gülüşünə heyranam mən.

Səndən sonra yumşalıram,
Xəyallara hey dalıram,
Uyub yuxuya qalıram,
Gedişinə heyranam mən.

İsrailəm, səliqənə,
Səhmanına, əntiqənə,
Bircə desəm, yalnız sənə,
Hər işinə heyranam mən.
Gəlişinə heyranam mən.

Bakı şəhəri
02.02.2004-cü il.

XOŞUMA GƏLMİR

*“Bu şeirimi Mərdəkanda ədəbaz, acgöz, fitnəkar
və layiqsiz bir qadına yazmışam”.*

Dar şalvar geyinib, saçı tökəndə,
Sırtıq bu nəylərin xoşuma gəlmir.
Elə hey danışib zəhərləyəndə,
Fitnə-kələklərin xoşuma gəlmir.

Nə bir ağıl gördüm, nə də ki, kamal,
Surətində yoxdur abırlı camal,
Bünövrən yalandır, bilinmir amal,
Aman-gileylərin xoşuma gəlmir.

Çox da özün öymə durub tuşumda,
Xof gəlib savaşıma, sərt duruşumda,
Sənin kimi çox görmüşəm yaşımda,
İstək-diləklərin xoşuma gəlmir.

Bizim qadınlarda ismət çox olur,
Abırlı davranır, hörmət çox olur,
Səhvini tez görür, minnət çox olur,
O saxta səylərin xoşuma gəlmir.

Ədəb-ərkan eylə, göstər özünü,
Sifətini yoxla, düzəlt üzünü,
İsrailə doğru söylə sözünü,
Əsassız küylərin xoşuma gəlmir.
Aman-gileylərin xoşuma gəlmir.

*Bakı şəhəri, Mərdəkan
22.05.2007-ci il.*

Bu dağların arxasında

AŞIQ OLMUŞAM

Vaxtsız bənövşə tək boynunu бүkən,
Yarın ədasına aşiq olmuşam.
Ceyran tək boylanan, gözünü dikən,
Ülkər fədasına aşiq olmuşam.

Deyəndə sözümü, anlayır dərhal,
Yaradır könlümdə sevimli əhval,
Sığalla oyanır əqlimdə iqbal,
Sevgi sədasına aşiq olmuşam.

İsrailəm, dərdə əlac eyləyir,
Ürək-dirək verib, mağul söyləyir,
Əsəbi olanda onu keyləyir,
Bunun qadasına aşiq olmuşam.
Ülkər fədasına aşiq olmuşam.

Bakı şəhəri
09.06.2010-cu il.

İsrail Nəşiboglu

BİRGƏ GÜLƏK

Asta yeri, mən də gəlim,
Bir danışaq, birgə gülək.
Hicranı ortadan dəlim,
Kədər-qəmi tamam silək.

Əlimi al bu əlinə,
Sığal çəkim tər telinə,
Qolumu salım belinə,
Xoş arzular sorub dilək.

Qulluğunda tezcə durum,
Əhvalını dərhal sorum,
Sualımla deyib-yorum,
Dərdlərini anıb bilək.

Vurulmuşam hər işinə,
Naz-qəməzəli gülüşünə,
Gedişinə, gəlişinə,
Sənin qədər olmaz mələk.

Qoşqardağın ətəyindən,
Al qönçəli çiçəyindən,
Güllərimin ləçəyindən.
Düzüm çələng, başda lələk.

Qismətinə, o başına,
Kırpiklərinə, qaşına,
Bağcanıza, hər daşına
Bir daha əsməsin külək.

Fitnələri uzaq elə,
Düşmə bataqlığa, selə,
Ah eyləyib gəlmə dilə,
Qoyma kimsə gəlsin kələk.

Bu dağların ətəyində

Qismət olsun nişanlanmaq,
Şən günləri deyib-anmaq,
Fatanı geyib utanmaq,
Evimizdə gülsün bələk.

İsrailəm, adınıza,
Xoş məqamda dadınıza,
Bayramlarda qapınıza
Hey gülərək qaçıb gülək.
Bir danışaq, birgə gülək.

Daşkənd şəhəri
30.11.1988-ci il.

İsrail Nəsiboğlu

BEZMIŞƏM

Yorulmuşam, bəd çıxılmaz anlardan,
Danışılan bekar pəstən bezmişəm.
Məntiqsiz sözlərdən, nimdaş tonlardan,
Xoşa gəlməz küydən, səsdən bezmişəm.

Görməyirəm sözə bütöv qalanı,
Gopa basır zamanənin nadanı,
Anlamırlar bu tarixi, bu anı,
Özün kişi sanan kəsdən bezmişəm.

Heç qorxmurlar o Tanrının özündən,
Ölçüb-biçən məleykənin gözündən,
Yüz üz çıxır bircə saxta üzündən,
Törətdiyi şübhə-qəsdən bezmişəm.

Ortalıqda hey yaranır qeyli-qal,
Deyilən kəlmədə tez dəyişir val,
Aralıqda heç düzəlmir yaxşı hal,
Sarsılıram, tərs həvəsdən bezmişəm.

Fırladır uydurma böhtan-yalanı,
Mənliyini minib eşşək palanı,
Qəhrəmandır bir biznesmen olanı,
Tam gəlməyən boş nəfəsdən bezmişəm.

Etdiyim uğuru tezəcə çeynəyir,
Gizli yıgıldığını bilməmə neynəyir?
Başqasın işini gözüylə əyir,
Yersiz yoran hər əbəsdən bezmişəm.

İsrailəm, görünmürəm çox yerdə,
Düşmüşəm zillətə, düşmüşəm dərdə,
Dünya özü sıxır min cür təhərdə,
Səbrim çatmır, dar qəfəsdən bezmişəm.
Xoşa gəlməz küydən, səsdən bezmişəm.

Bakı şəhəri

25.01.2001-ci il.

PAY VER

Qara gözlü nazlı sənəm,
Gülüşündən bir az pay ver.
Məftun olub yanan mənəm,
Zarafat et, həm də nay ver.

Məhəbbəti yorma belə,
Qənşərimdə durma belə,
Müjkan oxu vurma belə,
Hər sancanda yaxşı say ver.

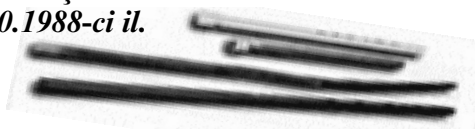
Sarı teli dala dara,
Könülümü axtar-ara,
Bu sinəmə salma yara,
Ürəyində guşə-cay ver.

İşvələrdən bol-bol eylə,
Söhbətini şirin söylə,
Eşqimizi duyub əylə,
Gecələrə ulduz, ay ver.

Giley-güzar tökmə yönə,
İntizarı düzmə önə,
Kinayənlə dönə-dönə
Hədə qatma, uyğun tay ver.

Nəsiboğlu yanındadır,
Damarında, qanındadır,
Zamanında, anındadır,
Əncam çəkib, haya-hay ver.
Gülüşündən bir az pay ver.

Daşkənd şəhəri
31.10.1988-ci il.

DÜŞÜNCƏLƏR

Düşüncələr asılıbdır əqlimdə,
Gözümü dikmirəm asılıb pərdə,
Danışmaq təzi yox dodaq-dilimdə,
Qalmayıb bir həvəs əhval-təhərdə.

Xəyallar aparır uzağa sarı,
Görünür yollarda eşqin gülzarı,
Tutmuram nəzərdən heç bir qərarı,
Görmürəm ömrümü xoşbəxt bəhərdə.

Küləyin səmindən hey diksindirəm,
Səadət ucalmır, qalxıb-sindirəm,
Hərdənbir suallar verib dinirəm,
Darıxıb qalıram bax bu şəhərdə.

Yaxınlar qəlbimdə özgə olubdur,
Baharın çiçəyi çoxdan solubdur,
Qəhərli günlərim dərdədən dolubdur,
Sıçramır arzular, qaçmır kəhər də.

Nəsiboğlu süst qalıbdır yerində,
Hərlənir arabir təhlil əlində,
Hövsələm daralır duran çətində,
Tufanlar qıy salır, gələn səhər də.
Darıxıb qalıram bax bu şəhərdə.

*RF, Blaqoveşensk şəhəri
26.12.1980-ci il.*

Bu dağların ətəyində

GÖZLƏMƏ

Sərimi söküb, aparıb,
Könülümdən yar gözləmə!
Tər güllərini qoparıb,
Bülbülümdən xar gözləmə!

Uçurumda çıldaqlardan,
Köksüz olan çataqlardan
Hər həyasız alçaqlardan,
Namus, qeyrət, ar gözləmə!

Bostanımı taptalayıb,
Bağ-bağcamı hey talayıb,
Ürəyimdə od qalayıb,
Qəlbimdən sən bar gözləmə!

Yoxsulun tək adı vardı,
Boğazında dadı vardı,
Dostu yoxdu, yadı vardı,
O yazıqdan var gözləmə!

İsrailəm, düzdür sözüm,
Nələr görür iki gözüm!
Kövrəlibdir sazım, özüm,
Bu sinəmdə tar gözləmə!
Könülümdən yar gözləmə!

Bakı şəhəri
27.09.2000-ci il.

İsrail Nəsimi

GÖYNƏDİR

Çıxmışam dağların uca qoynuna,
Bumbuz hənirtisi əli göynədir.
Həvəslə baxıram dərə boynuna,
Zirvə məharəti yeli göynədir.

Sərin külək əsir, əla an verir,
Ürək coşa gəlir, cana-can verir,
Əhvalım yüksəlir, qana-qan verir,
Başımda tərpənən teli göynədir.

Aşağı enəndə mehi görürəm,
Çiçəklər üstündə şəhi görürəm,
Tanrının verdiyi behi görürəm,
Cənnət bucaqları gülü göynədir.

Quşların nəğməsi, civilti səsi,
Yamyaşıl meşənin dolu nəfəsi,
Axan bulaqların xoş zümzüməsi
İçəndə gözümdən dili göynədir.

Ətrafda çox coşan çayı görürəm,
Qayaları aşan çayı görürəm,
Qırağından daşan çayı görürəm,
Soyuq hərərəti seli göynədir.

Bəxtəvər içində döyünür aləm,
Təbəssüm üzündən söyünür aləm,
Xoşbəxtlik əlindən öyünür aləm,
Ətirlər, tərəvət eli göynədir.

Nəsiboğlu doya bilmir nəzərdən,
Yolunda bəxtinə düşən təhərdən,
Yadında saxlayıb xatırlar hərdən,
Ömür timsalında ili göynədir.
Zirvə məharəti yeli göynədir.

Göygöl rayonu
30.05.1991-ci il.

Bu dağların etəyində

GƏZƏN MARALIN

Dağlarda gəzən maralın
Yanında bir kəsi varmı?
Çəmənə əzən maralın
Dilində deməsi varmı?

Buynuzları şeşə-şeşə,
İti ucu deşə-deşə,
Kol-kosları eşə-eşə,
Sormağa kəlməsi varmı?

Cəm olanda yağı batmaz,
Balasını qoyub atmaz,
Qaçışına heç kəs çatmaz,
Dözümə nəfəsi varmı?

Sürülərdə sayı yoxdur,
Surətində vayı yoxdur,
Gözəllikdə tayı yoxdur,
Qarşıma gəlməsi varmı?

İsrailəm, oldum vurğun,
Yerişində edib yorğun,
Durub baxır oğrun-oğrun
Görəsən, əbəsi varmı?
Yanında bir kəsi varmı?

RF, Novıy Urenqoy
29.07.2000-ci il.

YARIN VƏFASI

Atma, dağlar qızı, atma məni sən,
Gör necə vəfasız məhəbbətin var?
Ayırma könlümü sən öz könlündən,
Məhəbbət deyəndə, səxavət olar.

Könlümün başına köz qoysan, inan,
Of deməz, inciməz incə telləri.
Sən mənim eşqimi eşqindən atsan,
Saralar pərvazlı açan gülləri.

Şövqsüz aşiqlərin yoxdur qiyməti,
Dünyada dolanıb sanıram bunu.
Mənasızdır yarın yalan söhbəti,
Elə ilk baxışdan anıram bunu.

Arayıb, anlayıb, əzizim, bilsən?
İnsafsız aşiqlər sevməz yarını.
Sən özünü məsud hiss edib-dilsən,
Duyaram sevgimin etibarını.

Məhəbbət hisslərlə isinər hər an,
Gərək duyğularda saçasan şölə.
Bunları deməkdə məqsədimi qan,
Bir gülü qoxlama sən başqasılə.

Gərək öz qəlbini verdiyin gündən
Sevmiş olduğuna həmdəm olasan.
Onun qəm-kədərli qəlbini hərdən
Sevincə salasan, şada salasan.

Sevgi dastanında ən gözəl nemət,
Ən gözəl belə xoş surətin qala.
Bu gələn nəsillər verə bir qiymət,
Səni hey düşünə, yadına sala!
Səni hey düşünə, yadına sala!

Göyçə mahalı
29.04.1976-cı il.

SEVİNC NƏDİR?

Sarsılıram hey deyilən söhbətdən,
Hicran tutub yolduğunu bilmirəm.
Hey usanır yazıq könül töhmətdən,
Bağ-bağcamın solduğunu bilmirəm.

Həyatıma düşüb yoxuşlu yollar,
Keçilməz çırpılar, tikanlı kollar,
Sinəm üstə çarpazlaşıb bu qollar,
Gözlərimin dolduğunu bilmirəm.

İsrailəm, səbr sözüm tükənib,
Eşq-atəşim alovlanıb, tez sönüb,
Yarın üzü axır gözümdən dönüb,
Sevinc nədir, olduğunu bilmirəm.
Gözlərimin dolduğunu bilmirəm.

Gəncə şəhəri
05.10.1994-cü il.

İsrail Nəsimov

NƏ GÖZƏLDİR DAĞ ƏTƏYİ!

Duman enir çal başından,
Nə gözəldir dağ ətəyi!
Karvan keçir sərt qaşından,
Nə gözəldir dağ ətəyi!

Zirvələrdən sellər gəlir,
Dincəlməyə ellər gəlir,
Sərin-sərin yellər gəlir,
Nə gözəldir dağ ətəyi!

Şahin süzür, oxşayır göz,
Şəfəqlənir hər alın, üz,
Ruh qoparır deyilən söz,
Nə gözəldir dağ ətəyi!

Rəngarəngdir çiçəkləri,
Çox zərifdir ləçəkləri,
Al görünür göyçəkləri,
Nə gözəldir dağ ətəyi!

Soyuq bulaq sır-şır axır,
Nazlı qızlar bizə baxır,
Könüllərə sevgi yaxır,
Nə gözəldir dağ ətəyi.

Şəfa verir quymaqları,
Xoş təsvirli oymaqları,
Çoban tökür qaymaqları,
Nə gözəldir dağ ətəyi!

Süfrəmizdə yağlı pendir,
Ləzzətlidir çörək, təndir,
Köklə sazı, yavaş dindir,
Nə gözəldir dağ ətəyi!

Bu dağların ətəyində

Qayğılardan olaq uzaq,
Cığırılarda bir az azaq,
Mahnı deyək, şeir yazaq,
Nə gözəldir dağ ətəyi!

Təbiəti seyr edək,
Meşələrə doğru gedək,
Yığaq nərgiz ətək-ətək,
Nə gözəldir dağ ətəyi!

Ürək açan dərəyə bax,
Keçi qaçan bərəyə bax,
Səda verən nərəyə bax,
Nə gözəldir dağ ətəyi!

İstək artıb, rahatlanır,
Diləyimiz hey atlanır,
Həvəsimiz qanadlanır,
Nə gözəldir dağ ətəyi!

İsrailəm, yaşa yurdum!
Min büsatlar burda qurdum,
Sevinərək fərəh yordum,
Nə gözəldir dağ ətəyi!
Nə gözəldir dağ ətəyi!

Göyçə mahalı
21.06.1987-ci il.

KÜLƏ DÖNDƏRDİN

Leylac olub çox girmişəm eşqinə,
Küsdürüb könlümü külə döndərdin.
Xəlvəti gəzirəm hey sinə-sinə,
Ağlar göz yaşımı selə döndərdin.

Qədir-qiymətimə tamam baxmadın,
Sevinclər oyadıb qəlbə yaxmadın,
Bəlgə üzüyünü ələ taxmadın,
Yığlalımı bilə-bilə döndərdin.

Qıraqdən nəzəri çox gördün mənə,
Salıbsan yolumu dumana, çənə,
Nə deyim, ay gözəl, nə deyim sənə?
Çıxılmaz dərdləri belə döndərdin.

Ürəyi qovurma, gənclik yaşımda,
Ağrılar kütləşir kefsiz başımda,
Hicranlar süzülür didəm-qasımda,
Əsən mehlərimi yelə döndərdin.

Yamanları tullayırsan üstümə,
Gülərəkdən həm giribsən qəsdimə,
Alovdayam, bir əncam çək tüstümə,
Günümü uzadıb ilə döndərdin.

İsrailəm, divanəyəm, yaxşı bil,
İnsaf eylə, bu kədəri qovub sil,
Qabar olub yalvarmaqdan ağız-dil,
Bu bəxtimi fitnə-felə döndərdin.
Yığlalımı bilə-bilə döndərdin.

*Daşkənd şəhəri
16.04.1991-ci il.*

Bu dağların ətəyində

GÜNAHKARI GÖRDÜM

Xəyal dartdı uzaqlara,
Dəhşətdən tar-marı gördüm.
Xarabada ara-sıra
Uçan bayquş-sarı gördüm.

Diləyimdə qalmış kamı,
Tapdalanmış yurd-yuvamı,
Qəhərlənmiş el-obamı,
Gözlərdəki zarı gördüm.

Göyçəm matəm libasında,
Bizsiz inildər yasında,
Qəribşəyən təmasında
Çəmənlərdə xarı gördüm.

Didərgin qalıb soraqsız,
Dağlar durub təmtəraqsız,
Boylanır küskün-maraqsız,
Çal başında qarı gördüm.

Dolanır naləm, fərağım,
Sönüb ocağım, çırağım,
Baxımsızdır bağça-bağım,
Üstündə cır barı gördüm.

Keçmiş günlər düşdü yada,
Kömək yoxdur, çatsın dada,
Düşmən qalxıb, gəl imdada,
Nankor inadkarı gördüm.

İsrailəm, aləm bilir,
Hayastanı gülüb silir,
Bədnam qonşu nahaq dilir,
Qorxaq günahkarı gördüm.
Nankor inadkarı gördüm.

BAŞABAŞ

(*təcnis*)

Səcd eyləyib düşdün könlün eşqinə,
Sərrast fırlan, sərrast yönəl başabaş.
Çox tələsmə, çox tullanma eşqi nə?
Atma ömürünü fəda, ba şabaş.

Fəhm tutub yar yanına köçəsən,
Şükür əhvalını qatıb köç ə sən,
Biganə qalmayıb gedib köçə sən,
Əqlini qoyasan üstə baş a baş.

İsraili vurma geri o dala,
Pərvanə tək şama enə odala,
Tənhalıqda xəyallara o dala,
İstəyi atasan, edib başa baş.
Atma ömürünü fəda, ba şabaş.

Bakı şəhəri
17.09.2007-ci il.

Bu dağların ətəyində

HEY ÜFÜQLƏR

Sübh tezdən alov kimi
Odlanar hey üfüqlər.
Sevinən bu qəlbimi
Xoş sanar hey üfüqlər.

Göylərin ahəngində,
Rəssamın al rəngində,
Fırçalarla zəngində
Şadlanar hey üfüqlər.

Günəş batan hər yerdə,
Dərrakə, ağıl-sərdə,
Gözlərə pərdə-pərdə
Yollanar hey üfüqlər.

Dağlara tərəf enər,
Ürəklərdə həm dinər,
Məhəbbətdə gec sönər,
Qalanar hey üfüqlər.

İsrailə yaxındır,
Baxın, gör nə axındır!
Eşqdə gül yanağındır,
Sallanar hey üfüqlər.
Odlanar hey üfüqlər.

*Göygöl rayonu
17.08.2010-cu il.*

BAX, KİMƏ LAZIM?

Şıtaqlıq eyləmə məhəbbətində,
Ortada söz-söhbət, bax, kimə lazım?
Vaxtını xoş keçir səadətində,
Yersiz, boş ədavət, bax, kimə lazım?

Saflığı çox istə, dibindən qoru,
Fikir söyləməyi ləbindən qoru,
Əhvalı, idrakı təbindən qoru,
Verdiklərin töhmət, bax, kimə lazım?

Yorursan tutumsuz, sərt əməlinlə,
Başqa adətinlə, tərs təməlinlə,
Əksinə, istəyi qoru dilinlə,
Törətdiyin adət, bax, kimə lazım?

Gündəmə hey çıxır eyni kəlmələr,
Beləcə ötüşür illər, həftələr,
Ətrafda sezirəm mən nələr-nələr,
Görülən qəbahət, bax, kimə lazım?

Naşı olma, bu dünyanı yaxşı bil,
Mənasız həyatı ömüründən sil,
Xəyalında eşqi oyat, eşqi dil,
Qəlbindəki möhnət, bax, kimə lazım?

Təbiət qoynuna çıxıb göz bir az,
Tanrıya üzün tut, hər gün qıl namaz,
Xatirələr yarat, şən kəlamlar yaz,
Xoşbəxtlikdə zillət, bax, kimə lazım?

İsrailəm, ümidimi qırma sən,
Məntiqsiz cümlədən yorulur bədən,
Kəm deyil arxamca nəzərdə güdən,
Sevgidə xəyanət, bax, kimə lazım?
Ortada söz-söhbət, bax, kimə lazım?

Sankt-Peterburq
27.09.1996-cı il.

ÇOXDAN SATIBDIR

Paxıllığın tam qıqcırıb,
Üz-gözünə lap yatıbdır.
Acığından zəncir qırıb,
Küyün aləmə çatıbdır.

Nəfin artır, çoxalır pul,
Açgöz olub çıxarma çul,
Getməyirsən bir başqa yol,
Təkərinə mıx batıbdır.

Naxələflik eyləyəndən,
Həm ağ yalan söyləyəndən,
Həqiqəti teyləyəndən,
Qeyrəti çölə atıbdır.

Dar düşüncə var başında,
Nakişisən bu yaşında,
Bərəkəti yox aşında,
Yediyinə çor qatıbdır.

İsrailəm, vardır sözüm,
Görəndə ağrıyır gözüüm,
Bilməyirəm, necə dözüüm?
Mənliyi çoxdan satıbdır.
Qeyrəti çölə atıbdır.

Bakı şəhəri
27.11.2002-ci il.

XANLARDA TƏBİƏT

Dolanıb enmişdim çay qırağına,
Nə gözəl görünür burda təbiət.
Gəlmişdim tez çatıb dost sorağına,
Qəlbə məlhəm yapır darda təbiət.

Ağaclar ucalır göylərə sarı,
Tükənmir elimin sərvəti, varı,
Şadlanır ağsaqqal, qocaman qarı,
Gücə-güc verir, baharda təbiət.

Axtarıb tapırsan zərif maraqlar,
Kitab tək həkk olur gözdə varaqlar,
Qayalar dumanı sanki, daraqlar,
Örpək salıbdır dağlarda təbiət.

Bulağın suyundan heç doymaq olmur,
Sevinci hisslərdən həm oymaq olmur,
Belə mənzərəni tən qoymaq olmur,
Gülüş səpir oylaqlarda təbiət.

Şırıltı səsləri könül oxşadır,
İnsanın ömrünə ömür yaşadır,
Kababı, qaymağı ləzzətli dadır,
İştah çəkir hey naharda təbiət.

İsrail qapanıb gecə ulduza,
Nəzər aləmində fırlanan ruza,
Baxır həsrətinə, uda-uduza?
İzlər buraxır Xanlarda təbiət.
Nə gözəl görünür burda təbiət.

*Xanlar rayonu
31.03.2000-ci il.*

Bu dağların etəyində

GƏLIBDİR

Haqsız bəla hey şütüyür üstümə,
Qaçmaq olmur, intiqama gəlibdir.
Uzaqdayam, səmti tutub tüstümə,
Hisə batmış yalqız şama gəlibdir.

Bedasıldı, vay-şüyənlər qoparır,
Qoltuğunda şeytanları aparır,
İblis təki dişlərini qabarır,
Mənim kimi fağır-xama gəlibdir.

Böhtan yağır, əməlində qətidir,
Mənliyi yox, arxasından itidir,
Bilməyirəm, hansı nimdəş fitidir?
Saxtalıqda tez inama gəlibdir.

Həqiqətin düz belini qır, - deyir.
İsmətində ləyaqəti lap söyür,
Yeri gəlsə, sinəsinə həm döyür,
Əldə zorba, vur-həmdama gəlibdir.

Nəsiboğlu, vardan ötrü ölən var,
Günahını yalan deyib silən var,
Haqqı yorub, gözlərini dələn var,
Harınlaşmış, tam nizama gəlibdir.
Mənim kimi fağır-xama gəlibdir.

Bakı şəhəri
27.03.2003-cü il.

KAŞ ANLAYA

Tər sinəli bu gözəlin
Qucağında layla çalım.
Məhəbbətdə ilk əzəlin
Qadasını indi alım.

Yanağına busə qoyum,
Paltarını gözlə soyum,
Yaxınında yatıb doyum,
Otağında əsir qalım.

Könülümə versin könül,
Söhbətimə şirin, xoş dil,
Sevgimizə gətirsin gül,
Həmişəlik yada salım.

Ağrıdağın ətəyindən,
Çiçəklərin ləçəyindən,
Arıların pətəyindən
Ləblərində olsun balım.

Sərt dəblərin bezarından,
Kənarlaşsın azarından,
İran-Turan bazarından
İsmətində qalsın şalım.

Uzaqlarda olan kimi,
Həsrətindən dolan kimi,
Ahlarından solan kimi,
Xəyalımda yaxşı dalım.

Ömür boyu andığımı,
Düşündüyüm-qandığımı,
Dar günümdə sandığımı
Unutmasın bu amalım.

Bu dağların ətəyində

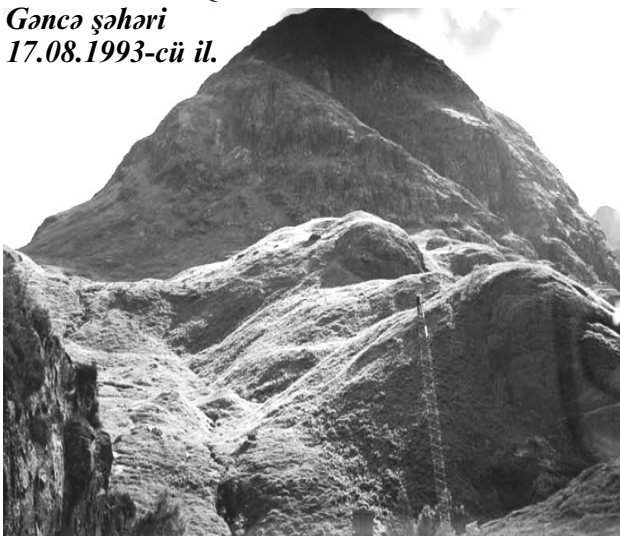
Dəyişməsin söhbətləri,
Mənə qarşı niyyətləri,
Hər sözləri, adətləri
Təkrarlasın sevgi valım.

Dərələrə qoşa enək,
Bülbülləri sakit dinək,
Bir əylənək, birgə sinək,
Xoşallansın bu əhvalım.

Bir görərdim yaxşı günü,
Qibləgahda olan dini,
Eşqimizdə hörmətini
Tamam sansın, duysun halım.

İsrailəm, gəldiyimi,
Hər işini bildiyimi,
Qəhərimi sildiyimi
Bilə, zalım qızı zalım
Qadasını indi alım.

Gəncə şəhəri
17.08.1993-cü il.

YANAN OLMASA

A dostlar, ömrümü sizə yazardım,
Yolumu gözləyən canan olmasa.
Özümü kimsəsiz insan sanardım,
Bir qeydimə qalıb yanan olmasa.

Dumansız, zirvəsiz dağ nəyə lazım,
Giləsiz, meyvəsiz bağ nəyə lazım,
Gözəlsiz bu zaman çağ nəyə lazım,
Adını deyibən anan olmasa.

Zəiflik əlindən tənğiylər nəfəs,
Ayrılıq sözündən dad edər hər kəs,
Məhəbbət yalandır, deyilərmə bəs,
Sevgi aləmini danan olmasa.

Gözləmə hər yardan möhnət, etibar,
Həm vəfa, həm namus, ismət-iftixar,
Həm abır, həm həya, el içində ar,
Həyatı düşünüb qanan olmasa.

İsrailəm, çox batmışam günaha,
Hər yetənə bel bağlamaz bir daha,
O kövrək kamanım düşər hey aha,
Adımı axtarıb sanan olmasa.
Bir qeydimə qalıb yanan olmasa.

*Daşkənd şəhəri
17.04.1988-ci il.*

NIYƏ BAXDIN, GÖZƏLİM?

Bağçaları gəzərəm,
Ətirli gül üzərəm,
Sinən üstə düzərəm.
Niyə baxdın, gözəlim?
Oda yaxdın, gözəlim.

Mən səninem, sən mənim,
Bunu hiss edir zənnim,
Olma könlümə qənim.
Niyə baxdın, gözəlim?
Oda yaxdın, gözəlim.

Vurğun oldum gözüne,
Günəş kimi üzünə,
Şirin-şirin sözünə.
Niyə baxdın, gözəlim?
Oda yaxdın, gözəlim.

Salma axır hicrana,
Qurban olum o cana,
Qalmışam yana-yana.
Niyə baxdın, gözəlim?
Oda yaxdın, gözəlim.

Bir yaxın gəl, a göyçək,
Qalib gələr hər istək,
Qovuşaq şux ulduz tək.
Niyə baxdın, gözəlim?
Oda yaxdın, gözəlim.

Göyçə mahalı
17.08.1975-ci il.

BƏZİRGAN

Yaz fəslində seyr etdim hüsnünü,
Valehəm ətirli hala, Bəzirgan.
Arzuladım bu tarixi, bu günü,
Şəllənirəm tər əhvala, Bəzirgan.

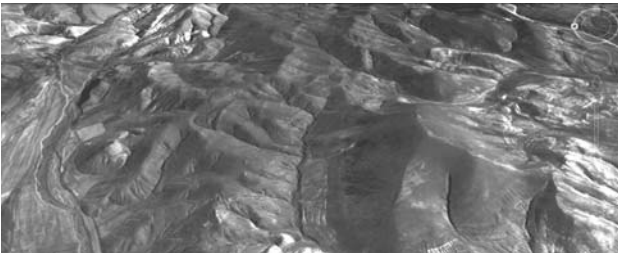
Göyçə bir gözəldir, sən isə qaşı,
Bilinmir zirvənin neçədir yaşı,
Gəzməsin sinəndə bir nankor, naşı,
Sevinirəm şən minvala, Bəzirgan.

Çəmənlərin xallı-əlvan görünür,
Qayaların dumanlara bürünür,
Buludların zirvələrdə sürünür,
Heyran qaldım nur vüsala, Bəzirgan.

Çiçəklərin hey oxşayır gözümü,
Əsən mehlər tumarlayır üzümü,
Mat qalmışam, deyəmmirəm sözümü,
Vurulmuşam xoş iqbala, Bəzirgan.

Nəsiboğlu tam cənnətə düşübdür,
Əfsanədən məharətə düşübdür,
Ləzzət verən tərəvətə düşübdür,
Al qoynunda min xəyala, Bəzirgan.
Valehəm ətirli hala, Bəzirgan.

*Göyçə mahalı
21.06.1982-ci il.*

İŞLƏTMƏ

Əyan eylə söhbətini,
Məhəbbətdə zor işlətmə.
Tez dayandır minnətini,
Kəlmələrdə çor işlətmə.

Qan qaraltma hər bir şeylə,
Aydın danış, aydın söylə,
Ətir çilə, ətir iylə,
Nəzərində tor işlətmə.

Əhvalına gülüşü qat,
Tənhalığı kənara at,
Hissiyyatı tamam oyat,
Yatağında qor işlətmə.

İsrailə pənah gətir,
Dərdlərini dibdən itir,
Sevgimizə sevinc yetir,
İşvəni at, yor, işlətmə!
Kəlmələrdə çor işlətmə.

Daşkənd şəhəri
13.01.1983-cü il.

İsrail Nəsimov

YENƏ MƏN

Endim qənşərinə doğru, gözəlim,
Dağın ətəyindən baxdım sənə mən.
Gözüm dincəldirdi sanki, əzəlim,
Tamaşa zövqümü atdım genə mən.

Dedim, bir söz alım o bal dilindən,
Tutum qollarından, tutum əlindən,
Bir işvə görəydim incə belindən,
Duyaydım həmlədən gələn tənə mən.

Bəxtimin olubsan parlaq ulduzu,
Könül aləmində mələr bir quzu,
Atmaram sevgimi, birgə yolmuzu,
Düşsəm də borana, duman-çənə mən.

Qorxmuram təkidli kəlmələrindən,
Çətin amarlardan, sərt mərcələrindən,
İmtahan etsən də, salıb dərindən,
Səcd edib gələrəm hər an dinə mən.

İsrail, bağlıdır əhdin özünə,
Şirin söhbətinə, şirin sözünə,
Baxıram həmişə qara gözüne,
Sevirəm, sevirəm, düzü, yenə mən.
Düşsəm də borana, duman-çənə mən.

Bakı şəhəri
30.05.2003-cü il.

Bu dağların ətəyində

ATMA, AMANDI!

Cəllad tək dayanıb, qəsdimdə durub,
Kırpıkdən oxları atma, amandı!
Xəncər qaşlarımla köksümdən vurub,
Nahaqdan günaha batma, amandı!

Həsrətdən didəmin kökü saralıb,
Eşqimin hey solan başı qaralıb,
Səbrim həm tükənib, həm də daralıb,
Arxayın otaqda yatma, amandı!

Əhdimi nalədən bilsən yaxşıdır,
Gəlib həndəvərə gülsən yaxşıdır,
Ağlayan gözümlə silsən yaxşıdır,
Sevinci kədərə qatma, amandı!

Nəvaziş həmişə üstündə olsun,
Ürəyin kövrəlib mənimlə dolsun,
Ayrılıq qıy salıb hicranı yolsun,
Kinayə hökmünə çatma, amandı!

İsrail yolunda fəryad eyləyir,
Sənsiz həyatında ah, dad eyləyir,
Məhəbbəti qoru, inad eyləyir,
Könlümü hər vara satma, amandı!
Nahaqdan günaha batma, amandı!

Sankt-Peterburq
27.10.1995-ci il.

DUR GƏL MƏNƏ SARI

Qalma, gözəl, uzaqlarda,
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.
Hey yanıram bəd-bezarda,
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.

Fəda verdim, al qəlbimi,
Dərdli yoxdur mənim kimi,
Tənha qoyma bu eşqimi,
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.

Məcnunam, düşmüşəm çölə,
Leyli olub salma dilə,
Dözəmmərəm gələn ilə,
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.

İntizarda keçir günüm,
El-ələmə düşüb ünüm,
Atəşdəyəm, atma sönüm,
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.

Darıxmışam amanlarda,
Fırlanıram zamanlarda,
Qovruluram yamanlarda,
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.

Yanağından lələ dərim,
Bişudadır idrak-sərim,
Çox dayanma gövhər-zərim,
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.

Andımızı yoxla, ara,
Könülümdə sizlər yara,
Tellərini yana dara,
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.

Bu dağların arxasında

Xəbər eylə gələn saat,
Qüssə, qəmi kənara at,
Əhvalına sevinclər qat,
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.

İsrailə pənah gətir,
Sübhümə xoş sabah gətir,
Sevgimizdən bir ah gətir,
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.
Dur gəl, dur gəl mənə sarı.

Volqoqrad şəhəri
30.08.2012-ci il.

İsrail Nəsimi

ÇƏKMƏLİYƏM MƏN

Çox ağır bir ömür, çox ağır həyat
Düşdü taleyimə, çəkməliyəm mən.
Zülümlər, zillətlər, inildəyən dad,
Bunların hamısını keçməliyəm mən.

Qismətim hey yordu amansız yolda,
Qarşıma çıxıbdır gümansız yolda,
Dünyanı qanmayan imansız yolda,
Yetirib, sonra da biçməliyəm mən.

Axtardığım bəxtim heç gəlmir ələ,
Fələkdən pay gəlir, çıxılmaz tələ,
Cəmimə bulanıq sel düşür hələ,
Məcburam, püfləyib içməliyəm mən.

İstərdim bağımnda güllər açılsın,
Bülbüllər oxusun, şölə saçılsın,
Çəmənimdə al lalələr seçilsin,
Təəssüf, qanqallar əkməliyəm mən.

İsrailəm, məqsədimdən çönmərəm,
Nakəsin önündə heç vaxt enməərəm,
İnadımdan, inanın ki, dönmərəm,
Haqqı-nahaqlardan seçməliyəm mən.
Düşdü taleyimə, çəkməliyəm mən.

*Bakı şəhəri
17.10.2002-ci il.*

BU DAĞLARDA

Taleyimə minnətdaram,
Göz açmışam bu dağlarda.
Boy atmışam aram-aram,
Çox qaçmışam bu dağlarda.

Ətəyində dərs keçəndə,
Məktəb əlaçı seçəndə,
Xatirələr nur biçəndə
Haqq keçmişəm bu dağlarda.

Xoşbəxt idi keçən illər,
Yarışardı gənc nəsillər,
Boş durmazdı vuran əllər,
Gur saçmışam bu dağlarda.

Qoyun-quzu otaranda,
Zəmiləri düz yaranda,
Biçənəkdə güc yoranda
Ot biçmişəm bu dağlarda.

İsrailəm, nə haydayam?
Gah bu tayda, o taydayam,
Göyçəm sənsiz ah-vaydayam,
And içmişəm bu dağlarda.
Göz açmışam bu dağlarda.

*Göygöl rayonu
30.05.2010-cu il.*

MÖHLƏTİ ŞİRİN

Tanış oldum bir qəşənglə gedərkən,
Baxdım, yerində qaməti şirin.
Salam verib, mənə nişan edərkən,
Yazdığı namədə düz xətti şirin.

Kəskin nəzərində hər zəhmi ağır,
Gülüşündə kirpiyindən ox yağır,
Razılıq ver, bu eşqimi tez çağır,
Etdiyi tənədə isməti şirin.

Yanağı lalə tək öncə açıbdı,
Ətiri məst edir, incə açıbdı,
Dodaq tərپənəndə qönçə açıbdı,
Danışan dilində söhbəti şirin.

Geyimi xoş gəlir bütün cahana,
Ləzzət verir yerişəndə məkana,
Sadəcə zövq verir olan imkana,
Əynində libası, xələti şirin.

İftixar yaradır davranışında,
Qara xal görünür nazik qaşında,
Həyası üstündə, cavan yaşında,
Vərdisi yerində, adəti şirin.

Bilmirəm, günəşdi, yoxsa ki, aydı,
Bəlkə də Tanrıdan gələn gül-paydı,
Heykəltəraş kaş büstünü yapaydı,
Bütün buxununda surəti şirin.

Səliqəsi mat etmişdi özümü,
Çəkəmmirdim bircə an da gözümü,
Nə deyirdim, qaytarmırdı sözümü,
Əxlaqi durumda ibrəti şirin.

Nəsiboglu pərvanəyə dönübdü,
 Könlü qubar edir, yaman dinibdi,
 Tezcə alışıbdı, tezcə sönübdü,
 Verdiyi illərdə möhləti şirin.
 Yazdığı namədə düz xətti şirin.

Sankt-Peterburq

07.03.1997-ci il.

İsrail Nəsiboglu

ÇOBAN

“Bu şeirimi 8-ci sinifda oxuyarkən yazmışam”.

Elə ki, bahardır - çıxırsan dağa
Qoyunla, quzuyla, qocaman çoban.
Sürünü tökürsən sərin bulağa,
Özün də içirsən doymadan, çoban.

Yayılır hər yana tütəyin səsi,
Nəğmənin də oxşayır bütün hər kəsi,
Budur gül qoxusu, bülbül nəğməsi,
Aləmə ruh verir adından, çoban.

Al-əlvan görünür dağlar, ətəklər,
Yerin xalısında min cür çiçəklər,
Bunlar əməlinlə sevinəcəklər,
Gərək yüksələsən bütün an, çoban.

Yazda evin olur dağ, təpə, pəyə,
Yarışdan çəkilmə, yüksəl zirvəyə,
Bol ət, süd verirsən daim ölkəyə,
Hünər, zəhmətiylə tanınan çoban.

Şərəf nişanını al döşünə tax,
Obanın üzünə alını açıq bax,
Biz də hey sevinək, ilhamlar alağ,
Məktəbdə, dərslərdə hər zaman, çoban.

Adın qəzetlərdə hər vaxt çəkilsin,
Sənin qüruruna şənlik edilsin,
Əməyə xor baxan düşünsün, bilsin,
Əməkdir insanı ucaldan, çoban.

Səfali dağların övladıyıq biz,
Tamam pak olmalı ürək-qəlbimiz,
İsrail nəinki, bizim elimiz,
Sevinsin bu məkan, bu cahan, çoban.
Hünər, zəhmətiylə tanınan çoban.

*Göyçə mahalı
23.05.1974-cü il.*

ÇOX ÇƏKİBDİR

Həsəətini izin-izin
Yanan içim çox çəkibdir.
Gözlərim sə həzin-həzin
Qoyub biçim, çox çəkibdir.

Sarı köynək əynindədir,
Atlas çanta çiyindədir,
Fikir, xəyal beynindədir,
Eylə seçim, çox çəkibdir.

İsrailəm, söz bulama,
Baxıb, gülüb göz bulama,
Bəd ayaqda üz bulama,
Köçür-köçüm, çox çəkibdir.
Yanan içim çox çəkibdir.

Daşkənd şəhəri
16.10.1982-ci il.

İsrail Nəsiboğlu

KƏRƏMİ ÇAL

Ozan qardaş, o sazına əl eylə,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!
Gözəl dayan, şirin göstər, düz söylə,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Köz içində Yanıq Kərəm talanır,
Dərd yığılıb, sinəmdə od qalanır,
Gözlərimə göz yaşları calanır,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Simi tərpət, köklə sazı cəngiyə,
Bəlkə onda alovumuz səngiyə,
Qoyma orda Xəstə Qasım ləngiyə,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Tufan qopar, boran eylə bəmində,
Laylay tutum həzz oxşayan dəmində,
Şən əhval qoy bu kövrəlmiş əmində,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Dədə Qorqud o dünyadan oyansın,
Zəngülədə Qoç Koroğlum dayansın,
Düşmənimiz al qanlara boyansın,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Qaçaq Nəbi Həcəriylə dağdadır,
Leyli susub xəzan olmuş bağdadır,
İgidlərim solumdadır-sağdadır,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Məcnun küsüb, vidalaşmır yarıyla,
Şah Abbasım öyünməyir varıyla,
Murov durub boranıyla, qarıyla,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Fərhad artıq külüngünü vurubdur,
Xəyalımda Göyçəm çoxdan durubdur,
Bədnam qonşu yurdda məkan qurubdur,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Rüstəm Zəlin qılıncından od yağır,
İstəyirsən, Xətəini tez çağır,
Xaçeklərə "itil" deyib, həm bağır,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Zəngəzurum qərubsəyir yapıyan,
Təbriz qəmdə darıxıbdır, ay aman!
Məlhəm yetir, qəlbimizə ver güman,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Xəbər çatdır gileyli Borçalıma,
Ələsgərdən ustadlara, Alıma,
Mərhəmət qıl, mən yetimə, zalıma,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Dərbəndimə nalə qopar hərədən,
Ərənləri qıyla, səslə, bərədən,
Qarabağa mərmilər at dərədən,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Kəlbəcərdən mehi əsdir külümə,
Cəbrayıldan, Fizulidən elimə,
Zəngilandan, Qubadlıdan selimə,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Ağdamlılar qüssədədir, onu bil,
Könlümüzə intizarı dayan, sil,
Savaşımız çözülməyir nəçə il,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Əlacı tapılmır ağaran saçın,
Boynun büküb, küskün dayanıb Laçın,
Haylayır: "Dolaşmış dünyünü açın!"
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

BMT, ATƏT həqiqəti yazıbdır,
Quduzluqdan düşmən yolun azıbdır,
Özü üçün çoxdan qəbir qazıbdır,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Qədim yurdda məzarlıqlar üşüyür,
Qəddar düşmən kalan böhtan döşüyür,
Hayastanı qorxu basıb, höşüyür..!
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Qeyratımız imkan verməz nakəsə,
Biz hazırıq hər duruşa, əbəmə,
Hay verərik hər vuruşa, hər səsə,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Babəkimin xəncərindən şövq düşür,
Çınqıllıdan gözlərimə sövq düşür,
Uşaqlıqdan xatirəmə zövq düşür,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Gədəklərdə nişanəmiz qalıbdır,
Ağrıdağım sükutlara dalıbdır,
Nuh gəməsi silinməz iz salıbdır,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Haqqımız var yurdumuzda ölməyə,
Ata, Ana kəlamını dilməyə,
Xankəndinə bayraq sancıb gülməyə,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Belə dözümlə, bax, nəyimə gərəkdir?
Silah kinim, nifrətim də sürəkdir,
Haqq qanımdır, barışmayan ürəkdir,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Sızıldayır kürəyimdə yaralar,
İnildəyir köksümdəki qaralar,
Yada düşür, nədən deyim, haralar?
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Cıdır düzdə, vaxtı çatdı Qacarın,
Yumruq tək birləşməyi bacarın,
Həmrəylikdir, şən-zəfərə açarın!
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Nəsimiyanın yanına yazır sözünü,
Nikbinliyə yönəldibdir gözünü,
Qələbədə axır tapar özünü,
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!
Kərəmi çal, Kərəmi çal, Kərəmi!

Bakı şəhəri
21.12.2010-cu il.

İZLƏYİRƏM

Zaman-zaman yollarımda
Axtarıram məhəbbəti.
Həm sağımda, sollarımda
Arayıram səadəti.

Bağ-bağcamda çiçək solub,
Qəhərimdən gözüm dolub,
Qismət yaman qənim olub,
Çağırıram ibadəti.

Eşq sözünü əziz saxla,
Hey qulluq et, hey də yoxla.
Ətirini iylə, qoxla,
Nəcib saxla təravəti.

Bir həyat var, bir də ömür,
Pas atıbsa, sınır dəmir,
Əsəbidən dodaq gəmir,
Neyləyirəm xəyanəti?

İsrailəm, düşmə dara,
Qəlbi salma intizara,
Heç kəs gəlib çıxmaz kara,
İzləyirəm küdurəti.
Axtarıram məhəbbəti.

Bakı şəhəri
21.04.2004-cü il.

Bu dağların ətəyində

DÖZMƏ SƏN

Gözlərini hey oynadıb,
Ürəyimi al, üzmə sən.
Hündür dabanda oynayıb,
Ətrafımdan get, süzmə sən.

Tərslik edib, yalqız qalma,
Tənhalıqı yada salma,
Xəyallara düşüb-dalma,
Könülümü gəl əzmə sən.

Sevgimizin bu bağında,
Hicranlığın o dağında,
Gözəlliyn xoş çağında
Dərdlər yığıb tez bezmə sən.

Hər kəlməyə məna verib,
Gülüşlərə tənə verib,
Saçlarına həna verib,
Selist yayıb boş sezmə sən.

Əllərini-əllərimdən,
Dillərini-dillərimdən,
Tellərini-tellərimdən
Tez ayırıb gen gəzmə sən.

Bu çöllərə atıb məni,
Həm aldığım hədiyyəni,
Minnət üçün hər yetəni
Bu yollara çox düzmə sən.

Yorma nahaq İsraili,
Ortalığa atma feli,
Gəl soldurma incə gülü,
Dözəmmirsən, heç dözmə sən.
Ətrafımdan get, süzmə sən.

Bakı şəhəri
16.09.1994-cü il.

CƏLB EDİR

Gözəllər içində bir gözəl gördüm,
Almaz tək alışan gözü cəlb edir.
Xəyal aləmində telini hördüm,
Gün kimi parlayan üzü cəlb edir.

Him-cimi qanmadı, danışdı birdən,
Əqlimi qopardı ağıldan, sərdən,
Hərərət yüksəldi, tam çıxdım tərdən,
Söhbət-kəlamında sözü cəlb edir.

İsrail yandırdı çıxışlarıyla,
İşvəli nazənin baxışlarıyla,
Yaraşan libasda naxışlarıyla
Atəşdə odlanan közü cəlb edir.
Almaz tək alışan gözü cəlb edir.

*Daşkənd şəhəri
17.06.1991-ci il.*

BAXIŞIMLA VURULMUŞAM

Gülüş qopan dodaqlara
Baxışımلا vurulmuşam.
Lalə kimi yanaqlara
Çıxışımلا vurulmuşam.

Qıymət qoyan mənalara,
İzlər salan tənalara,
Muraz tutan hənalara
Naxışımلا vurulmuşam.

Kədərı-sevincə atan,
Nəsillərə töhfə qatan,
Ürəyimə tamam yatan
Yaddaşımلا vurulmuşam.

Gözəlliyə rəvac verən,
Qönçələri anıb dərən,
Qüssələrə dəsmal sərən
Sirdaşımلا vurulmuşam.

İsrailəm, zəriflərə,
Cilalanmış təriflərə,
Müdrık olan ariflərə
Öz başımلا vurulmuşam.
Yaddaşımلا vurulmuşam.

Sankt-Peterburq
07.07.1995-ci il.

YALAN DANIŞMA

Sən yalan danışma, yalan danışma,
Yalan danışanda sözü itirmə!
Həqiqəti taptalama, düzgün bax,
Diqqətlə baxanda gözü itirmə!

Nahaqqı-haqqə, haqqı-nahaqqə yazma!
Axşam dediyini tez səhər pozma,
Cığır, addımı, yolunu azma,
Arxada qoyduğun izi itirmə.

Qəsdən andlar verib, Quran oxuma!
Şeytana qıy salıb, corab toxuma!
Qibleyi-Kəramət deyib hey umma!
Namaza çökəndə dizi itirmə!

Dünya mirasını yığıb danma sən,
Milçək tək divarda çox qapanma sən,
İsrail sözünə heç usanma sən,
Vəfasız dünyadan bezi itirmə!
Namaza çökəndə dizi itirmə!

*Sankt-Peterburq
25.10.1996-cı il.*

Bu dağların ətəyində

İNSAFA GƏL

Çox veribsən kədərləri,
Sal imana, insafa gəl.
Acılarda qədərləri
Oldum şana, insafa gəl.

Asimanın hey qaraldı,
Cahan mənə tam daraldı,
Eşqimdəki gül saraldı,
Atma xana, insafa gəl.

Qəsd eyləmə səadətə,
Dilimdəki ibadətə,
Məhəbbətə, xoş adətə,
Bu amana, insafa gəl.

Rəhmin gəlsin, tərslik etmə,
Mən, bəndəyə, pislik etmə,
Mərcə girib mərclik etmə,
Yığma cana, insafa gəl.

Nəsiboğlu divanədir,
Ətrafında pərvanədir,
Atəşdədir, axır nədir?
Qoyma yana, insafa gəl.
Yığma cana, insafa gəl.

Daşkənd şəhəri
03.09.1989-cu il.

SALAMI ALMIR

Dəyişir zaman da, bütün el-aləm,
Daimi həyatda bir nəşə qalmır.
Gözümü dikmişəm, yorulub didəm,
Gözəlim haqqında xəyala dalmır.

Hər günün özünün hökmü var ancaq,
Pərvanə işığa fırlanar ancaq,
Könlüm tənhalıqda, qəm çalar ancaq,
Çalmaq istəyirəm, bu sazım çalmır.

Bilmirəm, sanırmı məni o gözəl?
Eşqimdə daimi olubdur əzəl,
Qəlbimi qoparıb edibdir özəl,
Deyəsən, heç məni yadına salmır.

İsrail həmişə vəfalı oldu,
Bu sevgi bağında saraldı, soldu,
Ürəyi çırpındı, gözləri doldu,
Amma ki, zəng etdim, salamı almır.
Deyəsən, heç məni yadına salmır.

*Sankt-Peterburq
16.05.1995-ci il.*

Bu dağların ətəyində

SEVƏN KÖNÜL

Sevən könül sevgisində
Vəfasıyla bir olaydı.
Höcətində, söz-bəsində,
Kəlməsində dürr olaydı.

Unudaydı incikliyi,
Ayrılığı, həm təkliyi,
Həm tərsliyi, həm dikliyi
Düşüncədə sər olaydı.

Dolanaydı yar başına,
Sığal çəkəydi qaşına,
Məna verə gənc yaşına
Gül-bağçası tər olaydı.

Günəş kimi şölə saçıb,
Bədbinlikdən çıxıb-qaçıb,
Məhəbbətdən söhbət açıb,
Sinəsində zər olaydı.

Yönəldəydi səadəti,
Qaldıraydı nəzakəti,
Yox edəydi küdurəti,
Ocağında pır olaydı.

Ətrafdan ataydı qəmi,
Sevindirəydi aləmi,
Qüssələri yığıb cəmi,
Axıtmağa Kür olaydı.

İsrailə qoya inam,
İşvəsini bilib-qanam,
Hər gün eşqi duyub-sanam,
Aralıqda sirr olaydı.
Kəlməsində dürr olaydı.

Bakı şəhəri
19.10.2010-cu il.

DƏRİN FİKİRLƏŞ

Sözlərin incisi, zərifi çoxdur,
Cümləni quranda dərin fikirləş.
Tənqidi, təhqiri, tərifi çoxdur,
Tələsmə, təmkinlə sərin fikirləş.

Söz var ki, ürəyi dağa qaldırır,
Arxadan öndəmə, sağa qaldırır,
Üzünü pak edən ağa qaldırır,
Xeyrini fikirləş, şərin fikirləş.

Bişir, mübtəla et önə atanda,
Məqamı dürüst seç vaxtı çatanda,
Acını şərbətə yığıb qatanda,
Duzunu kəm eylə, tərən fikirləş.

Savada qul olur dilin kəlamı,
Ağıza ün hopur elin kəlamı,
Əsrlər fırladır ilin kəlamı,
Əvvəl-axırını, bərin fikirləş.

İsrailəm, hər səmtini deyəndə,
Qiymətli məzmuna başın əyəndə,
Məclisə varanda, tam söyləyəndə
Ələndir cövhəri, zərin fikirləş.
Cümləni quranda dərin fikirləş.

*Bakı şəhəri
17.11.2007-ci il.*

Bu dağların ətəyində

MƏHƏBBƏTİN ÖZÜNƏ

Tufan qopdu, sel axdı
Məhəbbətin özünə.
Qismət yaman kəm baxdı
Məhəbbətin özünə.

Sinəm, inan, göynədi,
Hicran tutub çeynədi,
Yarım, görən, neynədi
Məhəbbətin özünə?

Bəxtim tufan qopardı,
Hədyan çapıb apardı,
İntizarlar qabardı
Məhəbbətin özünə.

Yanıb-yaxıldı dinim,
Yöndəmsiz oldu yönüm,
İmkan vermədi, çönüm
Məhəbbətin özünə.

Məsləksizdir mətləbim,
Sarsılıbdır tam təbim,
Rəhmsizdir, ya Rəbbim,
Məhəbbətin özünə.

İsrailəm, çox sözüm,
Qətiləşib bu üzüm,
Təqət yoxdur, yox dözümlər
Məhəbbətin özünə.
Məhəbbətin özünə.

Bakı şəhəri
13.12.1987-ci il.

GEÇƏ, DAĞ BAŞINDA

Gecə dağ başında əsən mehlərin
Büsbütün vurulan guşəsindəyəm.
Gözümü oxşayan tər valehlərin
Ulduzu durulan guşəsindəyəm.

Hər tərəf qaranlıq qorxutmur məni,
Boşalıb gərginlik, görünmür çəni,
Saflaşır təkiddən əqlin çətni,
Qayası burulan guşəsindəyəm.

Təmiz havasından əhval şənlənir,
İntizar yox olur, vüsal şənlənir,
Rəbbimə yaxınam, iqbal şənlənir,
Zirvəsi sorulan guşəsindəyəm.

Sakit, ətrafımda ah-haray yoxdur,
Səs-küylər doğuran min saray yoxdur,
Nə inni-cinnidən heç bir hay yoxdur,
Zülməti yorulan guşəsindəyəm.

Nəsiboğlu, asimanda uçasan,
Qanad açıb ay-ulduzu qucasan,
Günəş təki hey saçasan-saçasan,
Tanrıdan qurulan guşəsindəyəm.
Ulduzu durulan guşəsindəyəm.

*Göygöl rayonu
30.07.1994-cü il.*

Bu dağların arxasında

ZARIM HANI?

Qaş qaraldı, toran düşdü,
Gözləyirəm, yarım hanı?
Payız keçdi, boran düşdü,
Bu əhdimdə varım hanı?

Qərəzlidir kainatım,
Heçə enib amanatım,
Yoxdur dağlar bəyanatım,
Başındakı qarım hanı?

Ətir yoxdur tər-boğcamda,
Nur ələnmir zər-taxcamda,
Gülzar əsmir bağ-bağcamda,
Soruşsalar, barım hanı?

Əkdim axır, etdim qulluq,
Hər tərəfdə gördüm bolluq,
Dönüb fələyim bir yolluq,
Gül vermirsə, xarım hanı?

İsrailəm, dərd əhliyəm,
Ömürümdən gileyliyəm,
Bəd yollara mən behliyəm,
Jaləm varsa, zarım hanı?
Bu əhdimdə varım hanı?

Daşkənd şəhəri
13.12.1982-ci il.

GƏL BARIŞAQ

Ay sevgilim, yaman saldın hicrana,
Gəl barışaq, söhbətimiz düz olsun.
Qoşa çıxaq bu bayıra, cahana,
Qonşularda söhbət olsun, söz olsun.

Sevinsin dost, tanış, şadlıq ələyən,
Xoş günlər, arzular qəlbədən diləyən,
Görmək istəyirəm üzünü güləyən,
Həmişə görüşdə gülər üz olsun.

Sən məni hey düşün, mən də hey səni,
Doldur bu aləmə o xoş ətrini,
Daha yox eləyək dağdakı çəni,
Qoy bizim dağlarda hər vaxt yaz olsun.

Məhəbbət sözünü birinci sən yaz,
Gəzsin danışığda şən söhbət, avaz,
Çəkilsin soyuqluq, çəkilsin ayaz,
İnciklik, gözəlim, bizdə az olsun.

Təbəssüm, sevincin yayılsın göyə,
Ayrılıq bax nəyə lazımdır, nəyə?
İncimə, incimə cümlə-kəlməyə,
Aramızda işvə olsun, naz olsun.

Deyilsin adına qoşma, dastanlar,
Ortadan yox olsun fitnəli anlar,
Qibtə eyləsinlər bütün insanlar,
Arxamızca min bir baxan göz olsun.

İsrailəm, vəfadaram dünyada,
Dərdin deməz hər kimsəyə, hər yada,
Düşmə, gülüm, sən o Allah inada!
Barı, bizim toyda aşiq-saz olsun.
Gəl barışaq, söhbətimiz düz olsun.

Daşkənd şəhəri
15.04.1989-cu il.

DEYƏSƏN

Dünən sənin kədərinə qatıldım,
Dərdlərinə əlac vardır, deyəsən?
Zillətə, zülümə dərhal atıldım,
Bu dünya başına dardır, deyəsən?

Həç kəsin sığallı olmur təması,
Bir yandan toy gəlir, bir yandan yası,
Dəyişir, düzəlir iqlim havası,
Ömür yolundakı qardır, deyəsən?

Həyatın keçməkeş səhəri çoxdur,
Həm şirin, həm acı təhəri çoxdur,
Gülüşü, nəşəsi, qəhəri çoxdur,
Könlündə ucalan yardır, deyəsən?

Özün-öz üstündə hey günah edib,
Əlləri göylərə tutub ah edib,
Tanrının əmrinə həm pənah edib,
Fələyə yalvarma, kardır deyəsən?

Nəsiboğlu bu fəzadan qəm yeyir,
Arzusunda qismətiylə kəm yeyir,
Əhvalında küdurətdən cəm yeyir,
Üstündə fırlanan mardır, deyəsən?
Fələyə yalvarma, kardır deyəsən?

*Gəncə şəhəri
17.08.1992-ci il.*

DİL OYNADIR

Kəkotunu yığan gözəl,
Təravətin gül oynadır.
Açılbır yaxan, gözəl,
Tərli sinən tül oynadır.

Dağ havası allandırır,
Yerişini sallandırır,
Əhvalını hallandırır,
İncə bədən bel oynadır.

Baxışına dözəmmirəm,
Səndən ayrı gəzəmmirəm,
Çiçəkləri üzəmmirəm,
Coşan ürək sel oynadır.

Kəklək tək əllər xına,
Qaşlarını çəkmə qına!
Boynunu əy, gəl yaxına,
Parlaq boğaz ləl oynadır.

Gərdəndə qoşa qulac,
Yayılbır yanlara saç,
Utanma, qıl dərdə əlac,
Dartınmağın tel oynadır.

Qərar tutub durammıram,
Başqa fikir qurammıram,
Barmağımı vurammıram,
İstək, həvəs əl oynadır.

Əndamına gözüm düşüb,
Tərifinə sözüm düşüb,
İzlərinə izim düşüb,
Çıxışların yel oynadır.

İsrailəm, eşq yorğunu,
Olubsan qəlbin vurğunu,
Maraq eylə, et sorğunu,
Sədəf dəhan dil oynadır.
İncə bədən bel oynadır.

Bakı şəhəri
01.05.2012-ci il.

QORXUM OLMAZ

Badi-səba hücum çəkdi üstümə,
Yandı könül, yaralardan say eylə.
Bulanmışam alovuma-tüstümə,
İqbalıma həyan eylə, hay eylə.

Zalım Fələk qəsdin mənə bəllidir,
Yaşım çatıb bu gün, sabah əllidir,
İmkan yarat mətləbimin həllidir,
Çox da yorma, zəlalətdə cay eylə.

Müxtəsərəm əməlimdə, sözümdə,
Güvənlüyəm, tar-mar olan düzümdə,
Hünərliyəm iradəmdə, dözümdə,
İstəyirsən, yazı qaynar yay eylə.

Polad sınar, heç əyilməz ortadan,
Mərdə neynər? Yollarında hər nədan,
Mərhəməti özü qılır Yaradan,
Qiymətin yox, hər naşıya tay eylə.

Çəkinmərəm düz cığırdan qisası,
Götürmərsən dəyanətdən əsası,
Dolub-tükənibdir səbrin kasası,
Tufan qopar, əməyimi zay eylə.

Bu sinəmdə pak ürəyim bəsimdir,
Hayqırmağa Tanrı verən səsimdir,
Vidanımdır, əqidəm-əbəsimdir,
Çarpışmağa ədalətdən pay eylə.

Nəsiboğlu inadından dönməyib,
Nə etsən də, ruhdan düşüb dinməyib,
Tənha qalxıb, dığırlandıq enməyib,
Qorxum olmaz, ah-amanı vay eylə.
Yandı könül, yaralardan say eylə.

Bakı şəhəri

15.09.2009-cu il.

GÖRÜM AXIR

Qəm əhliyəm, xanım, səndə,
Səadəti görüm axır.
Güllər bitib tər çəməndə,
Təravəti görüm axır.

Tellərini yana dara,
Arzuları axtar, ara,
Ürəyimə salma qara,
Nəzakəti görüm axır.

Çiçəklərdən qoxla ətir,
Hey çoxalsın sözdə sətir,
Hər nəyin var, topla gətir,
Ziyafəti görüm axır.

Görüşlərdə sevinclər yap,
İnciləri sevgidən tap,
Ulduzları göylərdən qap,
Şərafəti görüm axır.

Eşq-işrəti qəlbə andır,
Ağ şamları gecə yandır,
Pərvanə tək həm dolandır,
Mələhəti görüm axır.

İsrailə bir əl gəzdir,
Könülünü qırma, əzdir,
Yatağında tovla, bezdir,
Məhəbbəti görüm axır.
Səadəti görüm axır.

Bakı şəhəri
27.04.2001-ci il.

QARTAL

Yüksəklikdən təkən alıb, süzürsən,
Uzun qanadını açırsan, qartal.
Lələkləri ətrafında düzürsən,
Göylər ağası tək uçursan, qartal.

Neçə qayalardan pənah tutursan,
Dağlar hayqırından səs, ah tutursan,
İti gözlərinlə tamah tutursan,
Yenə öz ovunu seçirsən, qartal.

Təpələr, dərələr nəzərindədir,
Səndən başqa quşlar qərəzindədir,
Haqlar, ədalətlər tərəzindədir,
Caynaqla düşməni biçirsən, qartal.

Bütün asimanda fırlanırsan hey,
Olan keşməkeşi bir sanırsan hey,
Amandan, tufandan yubanırsan hey,
Neçə yüz illəri keçirsən, qartal.

Nəsiboğlu qibtə edir qüdrətə,
Əzəmətə, hünərdəki sürətə,
Görünüşə, hökmündəki qüvvətə,
Tamam zirvələri qucursan, qartal.
Göylər ağası tək uçursan, qartal.

*Daşkənd şəhəri
21.09.1987-ci il.*

Bu dağların ətrafında

VƏFALI OL

Məhəbbətdə, ay gözəlim,
Yaman edib, pisə getmə.
Hər işini dilə salıb
Bədəmələ, pəsə getmə.

Həqiqəti təmiz saxla,
İnsanları dərin yoxla,
Gül-çiçəyi birgə qoxla,
Özgəsiylə bəsə getmə.

Bağçamıza gül əkilsin,
İstəməyən tez çəkilsin,
Çırağından nur tökülsün,
Bədbin bir həvəsə getmə.

Söz-söhbətlər çox yaratma,
Başqasına böhtan atma,
İntizarı hey yaşatma,
Nahaqdan əbəmə getmə.

Öz bəxtinə sevin axır,
Eşqimizə etmə paxır,
Bütün aləm sənə baxır,
Hər küylərə, səsə getmə.

Vəfalı ol İsrailə,
Ay uzanıb dönsə ilə,
Yaş gözündə silə-silə,
Ondan başqa kəsə getmə.
Özgəsiylə bəsə getmə.

Dəşkənd şəhəri
17.06.1999-cu il.

MƏNİM ƏMƏYİM

Təbib gətir bu sağalmaz dərdimə,
Tüğyan edir sinəmdəki ürəyim.
Özümünkü nahaq girdi qəsdimə,
Oxlar vurdu, yaralandı kürəyim.

Böhtanlar atdılar, hey şərlədilər,
Sözlər fırlatdılar, söz hərlədilər,
Dedi-qodu yayıb çox çərlədilər,
Heçə enmiş oldu bütün hər nəyim.

İnam yoxdur müxənnətə bəridən,
Əksimə vay atdı, çıxıb dəridən,
Düşmən oldun, ay bimürvət, de nədən,
Haqqa-ədalətə sindi deməyim.

Nadan haya düşdü, önə baxmadı,
Vidana, qeyrətə, dinə baxmadı,
Hayqırımı bilib yenə baxmadı,
Dar gündə axtardı, çatdı gərəyim.

İsrailəm, əl vermərəm gədəyə,
Ağıldan kəm olan nakəsə, səyə,
Sözüm çoxdur ona qarşı deməyə,
Qoymaram korlansın mənim əməyim.
Tüğyan edir sinəmdəki ürəyim.

*Sankt-Peterburq
19.11.2006-cı il.*

Bu dağların ətəyində

BAXIR BİLƏRƏK

Kinayəli, hey gileyli,
Üzümə baxır bilərək.
Həyat sürərkən tüfeyli,
Kir-pası yaxır bilərək.

Böhtan atır əməliylə,
Pəki saxta təməliylə,
Əyri olan dörd əliylə,
Eyləyir paxır bilərək.

Qeyli-qallar yaradır bu,
Saman altı yeridir su,
Fitnəkarlıq eyləsə, yu,
Əksinə axır bilərək.

Ölsən belə, çatmaz dada,
Heç kəsi salmayır yada,
Sakit işıqlı havada,
Göylərdə çaxır bilərək.

İsrailəm, el yanında,
Dəhşətli bir amanında,
Özünü çətin anında
Göstərir fağır bilərək.
Eyləyir paxır bilərək.

Bakı şəhəri
21.02.2003-cü il.

BİÇMƏ, AMANDI

Qəlbin çox qaradı, nəfəsin yaman,
Dolaşq yollara düşmə, amandı.
Özün gədə bilib, başqasın əfəl,
Ağılsız bir həyan seçmə, amandı.

Quyruğu bulama, aranı qatma,
Vidəni itirib böhtanlar atma,
Bütün bu aləmə yalanlar satma,
Suları püfləyib içmə, amandı.

Çox nala, çox mıxa vurma qıraqdan,
Hey selist gəzdirib baxma uzaqdan,
Həm sağa, həm sola çaxma nahaqdan,
Tufanlar qoparıb keçmə, amandı.

İsrailəm, mənliyinə bax dərin,
Ağzını açanda seç kəlmələrin,
Qara atlaslarla pis əməllərin
Üstünə donları biçmə, amandı.
Ağılsız bir həyan seçmə, amandı.

Bakı şəhəri
23.10.2002-ci il.

NAKƏS

Haqq yolunda qaçan zaman,
Qənşərimə keçdi nakəs.
Düz önümdə gördüm aman,
Yad səmtləri seçdi nakəs.

Nə etdimsə, əl çəkmədi,
Hey tuşuma tutdu bədi,
Heç özü bilmədi, nədi?
Elə bil ki, gicdi nakəs.

Həqiqəti qaraladı,
Kürəyimdən yaraladı,
Ürəyimi paraladı,
Əməlində bicdi nakəs.

Yaxşılığın qanmır artıq,
Soyadını anmır artıq,
Əqrəbanı sanmır artıq,
Sanki, tamam heçdi nakəs.

İnsafı yox ləyaqətdə,
Bir kəsəri kəramətdə,
Çabalayır xəyanətdə,
Zəhrimarı içdi nakəs.

İsraili qınaq etdi,
Əyri yolu yorub getdi,
İstəyinə çətin yetdi,
Qanmadı ki, gecdi, nakəs.
Zəhrimarı içdi nakəs.

Bakı şəhəri
06.06.2009-cu il.

GƏLDİN, NƏ ƏCƏB?

Yuxumda elə hey səni görürəm,
Bu nakam eşqimə güldün, nə əcəb?
Sevib-şadlanıram, büsat hörürəm,
Könlümə mərhəmət qıldın, nə əcəb?

Hiddətdən çıxmışdım özüm-özümdən,
Səbrim həddin aşıb, düşdüm dözümdən,
İncidin dediyim kəskin sözümdən,
Hicranı yaxşıca sildin, nə əcəb?

Xəyalım eləcə usanıb-anır,
Etdiyim əməllə tamam utanır,
Ürəyim kövrəlir, qovrulur, yanır,
Adımı çağırıb dildin, nə əcəb?

Naxoşam, gözlərim əksinə baxır,
Surətin ilişib bəbəkdən axır,
Sinəmi odlara, alova yaxır,
Təbib tək dərdimi bildin, nə əcəb?

Nəsiboğlu qəhərindən qərq edir,
Qibləsində var-gəl edib, şərq edir,
Dünyasının ölçüsündə fərq edir,
Eşidib yanıma gəldin, nə əcəb?
Təbib tək dərdimi bildin, nə əcəb?

*Sankt-Peterburq
02.02.1997-ci il.*

Bu dağların ətəyində

GƏTİR SƏNİN

Ay gözəlim, sorduğumda,
Söhbətimdə sətir sənin.
Çəmənlərdə, yurd-yurdumda
Bərbəzəkli çətir sənin.

Qərənfilin qönçəsində,
Bənövşənin incəsində,
Bal-ləçəyin cücəsində
Olan bütün ətir sənin.

Sevgimizə olan möhnət,
Mətanətdə qalan ismət,
Qismətimə gələn nemət
Hər nədirsə? Nədir sənin.

Nəğmələrin mənasından,
Məhəbbətin tənəsindən,
Kırpıqların hənasından
Çıxıb axan xətir sənin.

Gülüşlərin tərəvəti,
Bol süfrəmin bərəkəti,
Təndirimin hərarəti,
Çörək, lavaş, fətir sənin.

Ürəyimə tökülən qan,
Bu ruhumla yaşayan can,
Çətinliklə yığdığım san,
Qazandığım qədir sənin.

İsrailəm, gəl evimə,
Bax köklənən saza, simə,
Həyan eylə bu eşqimə
Dəyanəti, gətir sənin.
Qazandığım qədir sənin.

Bakı şəhəri
30.11.2004-cü il.

BARIŞA BİLMƏZ

İntizarda çox qovrulma, balası,
Kədər in sevincə qarışa bilməz.
Olubsan alnımda eşqin bəlası,
Dözümün daralıb - duruşa bilməz.

Bəhanə tutubsan usandığımı,
Xəyalda axtarıb tək andığımı,
Qismətin önündə yubandığımı,
İstək, əməlinlə yarışa bilməz.

Nəsiboğlu qəm yeməkdən yorulub,
Dümdüz yolum məqsədindən burulub,
Qüssələrdə planlarım qurulub,
Ulduzum inciyib barışa bilməz.
İstək, əməlinlə yarışa bilməz.

Daşkənd şəhəri
27.04.1989-cu il.

Bu dağların arxasında

PƏRİŞAN OLUB

Könül düşüb qəm qəhrinə,
Xoş halı pərişan olub.
Vurulanda birisinə,
Ah qılmaqdan aman olub.

Qısqaqanda tələbi çox,
Sevgisində istəyi yox,
Kirpiyindən atanda ox,
Qaş gərilir, kaman olub.

İnadından bəs, dönməyir,
Hey alışı, heç sönməyir,
Mən, nakamı düz dinməyir,
Kəlamında yaman olub.

Dəyanəti bilib-qanmır,
Qüsurunı silib-danmır,
Bircə kərə qəsdən yanmır,
Həmləsiylə şan-şan olub.

Dözmək çətin, gümanım az,
Aramızda kefim olmaz,
Bütün günü fırladır naz,
Nəsiboğlu peşman olub.
Xoş halı pərişan olub.

Bakı şəhəri
28.08.2001-ci il.

SİFƏTİNƏ YARAŞIR

Xonku belin düz durmayır, qurdun var,
Nakişilik sifətinə yaraşır.
Əl altından kələk gələr, iş qurar,
Naxələflik qamətinə yaraşır.

Alçaq olub izlərini silirsən,
Paxılıkən hey can verib ölürsən,
Böhtan atma başqasına bilirsən,
Etdiklərin cürətinə yaraşır.

Nankor olma yaxşılığa heç zaman,
Əqidən yox, tək səndən gəlir yaman,
Dara düşdün, yalvarıb etmə aman,
Bil ki, bunlar mürvətinə yaraşır.

Gizlədirsən yığdığını astaca,
Qaraçı qalmasın sənə möhtaca,
Əl tutmursan bir kasıba, bir aca,
Simicliyin adətinə yaraşır.

Süfrəndə oturmur bir qohum, qardaş,
Ətrafında gülmür dost, aşna, sirdaş,
Ürəyin yerinə asılıbdır daş,
Nanəciblik ibrətinə yaraşır.

Dolları doğmadan əziz sanırsan,
Hər nəyin varsa da, tezcə danırsan,
Varlılara qibtə edib yanırsan,
Nadürüstlük möhnətinə yaraşır.

Özün dartma arif kəslər yanında,
Əqidə yaranmır vicdan - canında,
İnsanlıq görünmür keçən anında,
Meymunluğun sənətinə yaraşır.

Nəsiboğlu salam almaz əlindən,
 Doğru sözün gəlmir saxta dilindən,
 Gic olandan istək gəlmir bələndən,
 Səxavətin hörmətinə yaraşır.
 Nakışilik sifətinə yaraşır.

Sankt-Peterburq
 22.06.2005-ci il.

İsrail Nəsiboğlu

KAMALIM KÜSÜR

Kədər in dadlısı, şirini olmaz,
İncidir duyanda, xoş halım küsür.
Dünyada əbədi bir kimsə qalmaz,
Təəssüf qıy salır, amalım küsür.

Eniş-yoxuşlarda atlanıb düşən,
Tikanlı kollardan qaçıb sürüşən,
Şaxtada, boranda durub büzüşən
Qismət timsalından iqbalım küsür.

Demirəm, Tanrıdan gəlsin hər ülfət,
Ummuram bəxtimdən hansısa nemət,
Görmürəm xoşbəxtlik, nə də səadət,
Belə təzadlardan əhvalım küsür.

Çox dərin düşünmək qəlbə ziyandır,
Baltadan kəsərdir, ağır zindandır,
Taleyin qismində dəhşətli andır,
Sevinən aləmdən camalım küsür.

Cəhdimin çoxları daşa dirənir,
Böyük uçurumda boşa dirənir,
Çağlayan gözdəki yaşa dirənir,
Gileyli nüsxədən vüsalım küsür.

Arxaya baxıram, günlər tez ötüb,
Gənclik daldeyidən sızlayıb, itib,
Arzular büdrəyib, yarı kəm yetib,
Təzahür sözündən xəyalım küsür.

Nəsiboğlu yer tapmayır özünə,
Güman vermir keçən ilə, sözünə,
Qiyət varmı o qoyduğu izinə?
Pozulan təsvirdən kamalım küsür.
Qismət timsalından iqbalım küsür.

*Sankt-Peterburq
25.09.2006-cı il.*

HƏSRƏT VERİR

Bulaq suyu, lavaş-pendir
Damağıma ləzzət verir.
Dağ başından quzu endir!
Kababı çək, qüvvət verir.

Gözəl qızlar - su sonası,
Bu qəlbimdə hey yanası,
Yanağında var xınası,
Baxışlardan ismət verir.

Ağbirçəyi, ağsaqqalı
Ruhlandırır bu mahalı,
Sevindirir xoş əhvalı,
Mehmanlara hörmət verir.

Göyçə özü şirin mənə,
Sınaqlıdır pirin mənə,
Nə əzizdir yerin mənə!
El-obaya şöhrət verir.

Vətənimdən şövq alıram,
Fərəhimdən şövq alıram,
İsrailəm, zövq alıram!
Ayrılında həsrət verir.
El-obaya şöhrət verir.

Göyçə mahalı
27.06.1986-cı il.

SALIBSAN

Şahanə-şahanə gəzirsən yaman,
Cəzb edib yönünə kölə salıbsan.
Dindirir könلümü, yandırır aman,
Süzgün baxışınla tələ salıbsan.

Hüsnün çırağ kimi alışır yenə,
Qara xal gəzdirir özündə çənə,
Gələydin imana, gələydin dinə,
Məcnunam, eşqimi çölə salıbsan.

İnsafın var mı ki, əqil-kamalda?
Gördüm dəyanəti olan amalda,
Mehriban hissləri duydum camalda,
Boynu əyib, gülə-gülə salıbsan.

Yerişin titrədir bütün aləmi,
Qısqanclıq yaradır, oyadır qəmi,
Ürəyim sıxılır, dartınır bəmi,
Qəsdən tumarlayıb ələ salıbsan.

Yazığam, dərdimə eylə bir əlac,
Ağarıb başım da, yoxdur qara saç,
Çırpınıb qaçıram düzdə yalavac,
Ortalıqda dildən-dilə salıbsan.

Tökülür gözümdən göz yaşı, qəhər,
Nə olar, verəydin qəlbimə bəhər,
Atəşindən alışıram hər səhər,
Pərvanəyəm, oda-külə salıbsan.

Düşmüşəm qəfəsə sevgi yolunda,
Duraydım öyünüb sağda, solunda,
İsrail öləydi sənin qolunda,
Bu azara bilə-bilə salıbsan.
Cəzb edib yönünə kölə salıbsan.

Bakı şəhəri
11.12.2006-cı il.

Bu dağların ətəyində

GÖZLƏYİRƏM

Yağış yağır narın-narın,
Üşüyürəm bu kolda mən.
Nəzərində insanların
Vurnuxuram bu yolda mən.

Sən dediyin səki yaxın,
Bütün gəlir bura axın,
Gəlişində hər bir sağıın,
Gedişində bu solda mən.

İsrailəm, nigaranam,
Yox olsan da, axtaranam,
Dayanmışam, nazlı sonam,
Gözləyirəm lap dalda mən.
Üşüyürəm bu kolda mən.

Sankt-Peterburq
16.10.1996-cı il.

DURMA BELƏ SƏN!

Sinəm dolub-daşır, fəğan eyləyir,
Dərdimi artırıb durma belə sən!
Yanıdan keçənlər giley söyləyir,
Könlümü dibindən qırma belə sən!

Geyinib-kecinib sıgallanırsan,
Eşqin girdabında hey hallanırsan,
Sübh-tezdən hara bəs düz yollanırsan?
Nicran atəşinə varma belə sən!

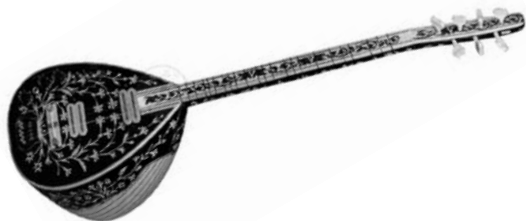
Qəlbim divanədir xoş sözlərinlə,
Qılgıcım səpirsən qaş-gözlərinlə,
Günəş mata qalıb şux üzlərinlə,
Şölədən məharət qurma belə sən!

Səadət önünə yığma iztirab,
Ürəyim bunlara heç gətirməz tab,
Qoxlayım həmişə vəsfindən gülab,
Vaxtı çox uzadıb yorma belə sən,

Nəsiboğlu gəlişinə sevinir,
İstədiyi gündən xoşbəxtlik dinir,
Dözəmməz əlindən gərilən sinir,
Sevgimi arxadan vurma belə sən!
Vaxtı çox uzadıb yorma belə sən!

*Sankt-Peterburq
17.09.1997-ci il.*

Bu dağların ətəyində

GERİ QAYITMAZ

Keçən günlərimi vərəqləyirəm,
İtirdiyim zaman geri qayıtmaz.
Elimə, obama mən baş əyirəm,
Təəssüf, bircə an geri qayıtmaz.

Yadıma hey düşür Atamın sözü,
Ana nəvazişi, mehriban üzü,
Yandırır, hey yaxır gəncliyin özü,
Heyif ki, o dövrən geri qayıtmaz.

Necə qəddar imiş Allahım mənə,
Dünənki günlərim, sabahım mənə,
Uşaqlıq ilindən o ahım mənə,
Çalışsam da, inan, geri qayıtmaz.

Arıb-arayıram o keçmişləri,
Haqqı, ədaləti, o gəlişləri,
Özümdə tutduğum bütün işləri
Eyləsəm də güman, geri qayıtmaz.

Gözümdə canlanır o gözəl mahal,
Təəccüb içində maraqlı əhval,
Şıltaqlı o illər, gülüslü xoş hal,
Bir daha o imkan, geri qayıtmaz.

Dağların təsviri, vüqarı mənə,
Sıldırım qayası, o qarı mənə,
Vəfası, duruşu, ilqarı mənə,
Başındakı duman geri qayıtmaz.

Tarixdə ad qoyan Babəkin cəngi,
Koroğlu Nigarı, onun diltəngi,
Dədə Qorqudumun dağdakı səngi,
Öndərimdə Osman geri qayıtmaz.

O Göyçə gölünün mehi, dalgası,
Adamı məst edən gözəl havası,
Sahili boyunca eli, obası,
Hüsündəki ümman geri qayıtmaz.

Təbiət vurğunu oldum həmişə,
Baxıram hər keçən gediş-gəlişə,
Yaradan əllərə, qurulan işə,
Gözumdəki heyran geri qayıtmaz.

Gecələr üstümdə ulduzlar yanır,
Sübh-namaz vaxtında aləm oyanır,
Elə bil, təbiət bizləri sanır,
Üfüqlü o sübhan geri qayıtmaz.

Taleyim apardı bir dağ qızına,
Qəşəng barı olan bir bağ qızına,
Gözəl zamanənin bir çağ qızına,
Sevimli o canan geri qayıtmaz.

Bulağın başında su verdi mənə,
Əla yaraşırdı o, al çəmənə,
Elə bil ürəyim düşdü kəminə,
Yöndəmdəki peyman geri qayıtmaz.

İntizar deyilən sözü var imiş,
Amalı qoparan gözü var imiş,
Ay kimi hey yanan üzü var imiş,
Üzündəki hicran geri qayıtmaz.

Baxışı könlümə köz səpələdi,
Əqlimə şimşək tək odlar ələdi,
Özümü itirdim, bilmədim nədi?
Sevgimdəki pünhan geri qayıtmaz.

Məhəbbət sözündə nələr var, nələr,
Duyğuya gülüslə, sevincə gələr,
Amma ki, sonralar sinələr dələr,
Qoparılan fəğan geri qayıtmaz.

Leyli o Məcnunu çöllərə saldı,
Əbədi nəğməyə, dillərə saldı,
Tarixdə iz qoyan illərə saldı,
Gözündəki gıryan geri qayıtmaz.

Gözəllər həmişə tökür göz yaşı,
Vəfasız dünyada ağrıyır başı,
Həsrətlər içində çatılır qaşı,
Tanrıdakı fərman geri qayıtmaz.

Gəlişlər şən olur, gedişlər yaman,
Yaşadır həmişə istəkdə güman,
Əgər qoparılsa idrakda aman,
Bilin ki, o asan geri qayıtmaz.

Unuda bilmirəm o keçmişləri,
Dünyada fırlanan keşməkeşləri,
Yaşa dolub gedən o gedişləri,
Ötüb, keçən məkan geri qayıtmaz.

Fələyin işindən baş açmaq olmur,
Sınıb-boşalan qab bir daha dolmur,
O gül solubsa da, açılıb solmur,
Köçübsə də insan, geri qayıtmaz.

İsrail xatırlar, hey yada salar,
Köksünü ötürər, gözləri dolar,
Yalnız bu qəlbində ümidlər qalar,
Bir daha o cahan geri qayıtmaz.
İtirdiyim zaman geri qayıtmaz.

Sankt-Peterburq
27.08.2006-cı il.

AL ÇİÇƏKLƏR

Görünür əlvən, bəniz,
Zərif, incə qönçəniz.
Xoşdur mənə ətriniz,
Əzəldir, al çiçəklər,
Qönçəsi xal çiçəklər.

Göydən enən mələkdir,
Çöldə gəzən göyçəkdir,
Şəhdə çimən çiçəkdir,
Əzizdir al çiçəklər,
Qönçəsi xal çiçəklər.

Könüllər sorağında,
Yazda-bahar çağında,
Eşqin gülşən bağında
Çox şəndir al çiçəklər,
Qönçəsi xal çiçəklər.

Sevgimin ilk çağısız,
Həm solu, həm sağısız,
Qırmızısı-ağısız
Şux bir-bir al çiçəklər,
Qönçəsi xal çiçəklər.

Ömrümün mənasında,
Yarın toy libasında,
Təzə bəy ədasında
Gözəldir al çiçəklər,
Qönçəsi xal çiçəklər.

İsrailin gözündə,
Bütün söhbət-sözündə,
Məhəbbətin özündə
Qəzəldir al çiçəklər,
Qönçəsi xal çiçəklər.

Əzəldir al çiçəklər,
Gözəldir al çiçəklər,
Qəzəldir al çiçəklər,
Çiçəklər, al çiçəklər,
Qönçəsi xal çiçəklər.

Göyçə mahalı
14.05.1975-ci il.

GÜMANIM YANMASIN

Sən yandırdın ürəyimin başını,
Elə eylə, tamam canım yanmasın.
Cəllad olub, hey dartanda qaşını,
Əhvalımda ruh-imanım yanmasın.

Aşağı en, surətinə bir baxım,
Çiçək yığıb, tellərinə həm taxım,
Ətirindən bu könlümə ver yaxım,
Parlayanda asimanım yanmasın.

Günəş kimi şövq saçırsan səhərdən,
Qoy zövq alım atdıqların bəhərdən,
Gözüm dolub, yaş tökülür qəhərdən,
İnsafa gəl, xoş zamanım yanmasın.

İşvə atıb çox sinəmi dağlama,
Səadəti ortaya sal, bağlama,
Büllur su tək şəfəqlənib çağlama,
Qəlbə düşən ah-amanım yanmasın.

İsrailəm, bəla məni üzəcək,
Eşq-işrətin köksümü lap əzəcək,
Heç bilmirəm, səbrim necə dözəcək?
Mərhəmət et, sev, gümanım yanmasın!
Əhvalımda ruh-imanım yanmasın.

*Daşkənd şəhəri
07.06.1985-ci il.*

Bu dağların ətəyində

HALLANIR ÜRƏYİMDƏ

Bir gözəlin vurğunuyam,
Xoşallanır ürəyimdə.
Gecə-gündüz yorğunuyam,
Qan talanır ürəyimdə.

Qəlbim yanır onsuz yaman,
Qəm bürüyür, edir aman,
Qənşərimdən keçən zaman
Köz qalanır ürəyimdə.

Onsuz belə yatammıram,
Dərdi-sərə qatammıram,
Özlüyümdən atammıram,
Eşq calanır ürəyimdə.

Surətləri gözə gəlir,
Nəvazişi sözə gəlir,
Kölgə düşür, izə gəlir,
Dik sallanır ürəyimdə.

İsrailəm, keç halımdan,
Ləzzət umur xəyalımdan,
Fırlanıban əhvalımdan,
Hey hallanır ürəyimdə.
Xoşallanır ürəyimdə.

Bakı şəhəri
09.07.2008-ci il.

YANIMDA QALSAN

Təlimim, tədrisim ürək açandır,
Dərsini verərəm şanımda qalsan.
Camalın gecələr şölə saçandır.
Nurlar dolduraram anımda qalsan.

Nəğmələr oxuyub zövqlər verərəm,
İlhamlı gününə şövqlər verərəm,
Bütün ömürünə sövqlər verərəm,
İqbalımda qalsan, sanımda qalsan.

Səadət canlanır kəlmə-sözünlə,
Ürək yandırırsan hər an özünlə,
Odları tökürsən nəfəs-gözünlə,
Cana can qatırsan, canımda qalsan.

İsrailəm, nə yaxşı ki, sən varsan,
Bəxtimə Tanrıdan bahar-növbarsan,
Amaldan-amalsan, eşqdə vüqarsan,
Birdəfəlik qalsan, yanımda qalsan.
İqbalımda qalsan, sanımda qalsan.

*Daşkənd şəhəri
13.02.2004-cü il.*

Bu dağların ətəyində

GƏLƏYDİM KAŞ

Tərən olub bir uçaydım,
Tez yanına gələydim kaş.
İncə belini qucaydım,
Dərd-sərini böləydim kaş.

Boş vaxtımda qəlbə yatan,
Danışanda işvə atan,
Şirin şəkər, bala batan
Kəlamlara güləydim kaş.

İkilikdə amalını,
Ağlını, kamalını,
Bikef olan əhvalını
Lap dərindən biləydim kaş.

Xəyalımda surətini,
Hörmətini, izzətini,
Naz-qəmzəli minnətini
Hey diləydim-diləydim kaş.

Xoş, mehriban üzlərini,
Acı, qəmli sözlərini,
O yaşarmış gözlərini
Bir yaxşıca siləydim kaş.

İsrailəm, o yolunda,
Gah sağında, gah solunda,
Ahəstəcə bu qolunda
Baş qoyuban öləydim kaş.
Dərd-sərini böləydim kaş.

Sankt-Peterburq
17.05.1996-cı il.

YADDAŞI DOSTUM

Sağ əlimdə qələm, solumda kağız,
Yazıb-yaradıram yaddaşı, dostum.
Dediyin kəlməni deyəmmir ağız,
Fırlatma ətrafda nimdaşı, dostum.

İmansız Tanrını anlaya bilməz,
Nakəsi, nankoru danlaya bilməz,
Haqqa yaxın gəlib yanlaya bilməz,
Çömbəlib yapammaz bardaşı, dostum.

İrsi əlamətdə saxta olanın,
Nəfinə güc gəlib fitnə salanın,
Müxənnətin, naxələfin, yalanın
Yanında görünməz yoldaşı, dostum.

Yüz danla, yüz çatdır ona həyatı,
Minlərlə qoşma qoş, söylə bayatı,
Əqidəsiz anlayarmı soyadı?
Qandırma düşünməz sirdaşı, dostum.

Nəsiboğlu, qeyrətsizə ar vermə,
Ürəyini iki bölüb, yar vermə,
Ucalığı, yoxsa yarıb var vermə,
İtirər tez zaman qardaşı, dostum.
Yazıb-yaradıram yaddaşı, dostum.

*Sankt-Peterburq
12.11.1995-ci il.*

Bu dağların arxasında

İMKAN GƏTİRDİN

Təvəkkülün inam verdi özümə,
Əhvalıma yaxşı imkan gətirdin.
Göz eylədin, nişan atdın üzümə,
Qəmginliyə xoş bir zaman gətirdin.

Görüşündə şirin söhbət apardın,
Ürəyimi, sanki, dibdən qopardın,
Qənşərimdə sən ucaldın, qabardın,
İqbalıma geniş məkan gətirdin.

Xasiyyətin əntiqədir, bal kimi,
Könülümdə izlər qoydun xal kimi,
Sevincimdən nəşələndim hal kimi,
Məhəbbətə əhdi-peyman gətirdin.

Vurulmuşam sənin kimi gözələ,
Məna verdin eşqimdəki özələ,
Çalışırsan, incikliymiz düzələ,
Səhərimə aydın sübhan gətirdin.

Nəsiboğlu çətin ayrı dolana,
Başqasının ətrafına yollana,
İnsafa gəl, ümid qalıb bir sana,
Ömürümə böyük cahan gətirdin.
Əhvalıma yaxşı imkan gətirdin.

Bakı şəhəri
09.09.2003-cü il.

İNTIZARA DÜŞƏNDƏN

Səbrim yaman daralıb
İntizara düşəndən.
Asimanım qaralıb
İntizara düşəndən.

Ürək yorğun döyünür,
Küdurətlər öyünür,
Rəvan dərdədən üyünür
İntizara düşəndən.

Dözüm puçda-yoxdadır,
Nahaq çıxıb haqdadır,
Ehtimalım saxtadır
İntizara düşəndən.

Həvəs qəsdən gizlənir,
Gileylərim izlənir,
Qüسسə öndə düzlənir
İntizara düşəndən.

Qayğı hesabsız sayda,
Vücut şüvəndə, vayda,
Fələk yapır min qayda
İntizara düşəndən.

Ümidim dibdən çönüb,
Arzular yanıb, sönüb,
Kəramət tamam dönüb
İntizara düşəndən.

Tufan qopur sərimdə,
Donubdur qəhərim də,
Sarsılıram yerimdə
İntizara düşəndən.

Hallanır hey ıztırab,
Əhvalım olub xarab,
Şeytan toxuyur corab
İntizara düşəndən.

Nə gündüz var, nə gecə,
Qərarım gəlmir vecə,
İsrail düşüb heçə
İntizara düşəndən.
İntizara düşəndən.

Bakı şəhəri
13.06.2008-ci il.

İsrail Nəsiboğlu

OLAN YERDƏ

İntizar, izzirab dağdır məni,
Bunları görmərəm sən olan yerdə.
Şöhlər saçarmı bəlalı başa?
Duman olan yerdə, çən olan yerdə.

Naşı nə biləcək arı, həyanı?
Sürətlə tez ötüb, keçən zamanı,
İdrakı, iqbali, təşvişli anı,
Qiyətsiz duyğuda, şən olan yerdə.

Yüksəlmiş dağları örtür boran-qar,
Təpələr ucalmır, sanmayır gülzar,
Faydasız görünür çöllərdəki xar,
Zirvələr ağarır, dən olan yerdə.

Elm qüvvət alır ustadlarıyla,
Yaranan inkişaf bəsətlərlə,
Təlim-tərəqqisi, vüsətlərlə,
Savad olan yerdə, fənn olan yerdə.

Nəsiboğlu öz xeyrini güdəmməz,
Məhəbbətin xətinə dəyəmməz,
Baş-boynunu kimsələrə əyəmməz,
Etibara düzgün, tən olan yerdə.
Savad olan yerdə, fənn olan yerdə.

*Daşkənd şəhəri
12.12.1992-ci il.*

Bu dağların arxasında

İTİRMƏRƏM İZLƏRİMİ

Səssiz səma, göy qurşağı
Valeh edir gözlərimi.
Uca dağlar, el sorağı
Ruhlandırır sözlərimi.

Sinə dolu havası var,
Xoş, mehriban obası var,
Ürək açan sədası var,
Nurlandırır üzlərimi.

Atlar qaçır ilxı ilə,
Bülbül uçur çiçək-gülə,
Zümzümələr gəlir dilə,
Xatırladır düzlərimi.

Vaxt qısalır tezliyimdə,
Əks ucalır gözlüyümdə,
Həvəs artır özlüyümdə,
Təqət basır dizlərimi.

İsrailəm, çox anmışam,
Bu yurdları dolanmışam,
Qazax-Türkü hey sanmışam,
İtirmərəm izlərimi.
İtirmərəm izlərimi.

Qazaxıstan, Çimkent
26.06.2000-ci il.

ANIB DÜŞDÜM

“Bu şeirimi 5 Nə-li kimya-biologiya təmayüllü məktəbi bitirmiş keçmiş sinif yoldaşlarımla bir yığıncaqda olarkən yazmışam. Qoy əbədi xatirə olsun...”!

Bu gün, bu məclisin tən ortasına,
Təsadüf olaraq yollanıb düşdüm.
Bilmədən dostların düz arasına,
Qapıdan girərkən fırlanıb düşdüm.

Durumum dəyişdi sıçrayıb dərhal,
Şəlləndi düşüncəm, əqlimdəki hal,
Coşdu ürəyim də, fikirdə amal,
Elə bil göylərdən tullanıb düşdüm.

Əl verib görüşmək xoş oldu mənə,
Sevincək gözlərim tez doldu mənə,
Görürəm, tanışlar lap boldu mənə,
Qəflədən buraya şadlanıb düşdüm.

Nəğmələr altında söhbət edirik,
Arabir gəncliyə qaçıb gedirik,
Zarafat eyləyib, dada yetirik,
Sanki, ortalığa sallanıb düşdüm.

Çoxdan görüşmürdük, suallar boldur,
Üzlərdə təbəssüm, xoş hallar boldur,
Arada istəkli əhvallar boldur,
Xəyalımla eyni hallanıb düşdüm.

Dəvətlər gec çatmış mənim özümə,
İndi qulaq asın söhbət-sözümə,
İnana bilmirəm, desəm, gözümə,
Doğrusu, sizləri hey sanıb düşdüm.

İsrailəm, həyata yox etibar,
Mənim, bax, sizlərə tapşırıgım var,
Yaşayın yüz ildən artıq, a dostlar,
Şənliyi Tanrıdan tam anıb düşdüm.
Qəflətən buraya şadlanıb düşdüm.

Bakı şəhəri

03.05.2004-cü il.

İsrail Nəsiboğlu

GÜN AMAN OLDU

Gözəllər-gözəli, nazlılar-nazı,
Bir gəl tez yanıma, gün aman oldu.
Ömrümün qisməti, ötüşən yazı,
Çılgın deryalarda ün aman oldu.

Şeytana bac vermə, iblisə məhəl,
Eyləmə könlümü gərəksiz, əfəl,
Fırlatma sözləri, qənşərimə təl,
Qurani-kəlamda din aman oldu.

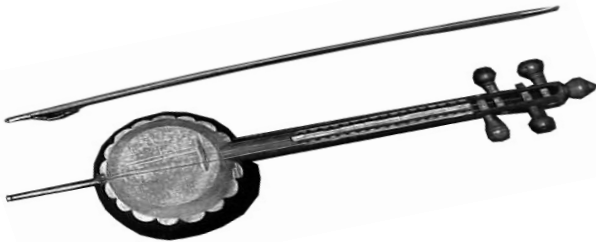
Etibar, etiraf eşqə gərəkdir,
Ürəyim ətdəndir, özü də təkdir,
Zilləti yetirən yalnız fələkdir,
Arzu-diləyimdə çin aman oldu.

Təzahür baş verir məhəbbətindən,
Əqidəm sarsılır nəzakətindən,
Kövrəlir istəyim hey töhmətindən,
Ahlaram qurtarmır, kin aman oldu.

Nəsiboğlu təngə gəlib dilindən,
Ətir gəlmir sevgimizdə gülündən,
Yatammıram gecələri əlindən,
Verdiyin əzabda min aman oldu.
Bir gəl tez yanıma, gün aman oldu.

*Daşkənd şəhəri
29.04.1987-ci il.*

Bu dağların ətəyində

BİLMƏMİŞƏM

Sənin dərdin-azarını,
Çox nahaqda bilməmişəm.
Eşqindəki bezarını,
Düz yataqda bilməmişəm.

Xoş bir səsle səsləmirsən!
Sevgi gülü bəsləmirsən!
Heç arayıb kəsləmirsən!
Mən uzaqda bilməmişəm.

Şirin, şəkər sözlərini,
O can alan gözlərini,
Şən, mehriban üzlərini
Bu otaqda bilməmişəm.

İsrailəm, boşdu halım,
Həyəcandan aşdı halım,
And içirəm! Çasdı halım,
Səni haqda bilməmişəm.
Mən uzaqda bilməmişəm.

Daşkənd şəhəri
14.05.1999-cu il.

İsrail Nəsiboğlu

DAYANIB

(*bağlama*)

Müxtəsər deyirəm sözü bəridən,
İki gözəl əhdi-anda dayanıb.
Libası qızıldan, gümüş dəridən,
Təmas quran boş imkanda dayanıb.

Pünhanı silinir dərəcəsində,
İşvəsi oynayır toran bəsində,
Qəmzəsi oyadır hər əbəsində,
Sonsuzluqda asimanda dayanıb.

Şöləsi camaldan süzülür yalqız,
Bütün aləm onsuz qalar əlacsız,
Rəvayətdə qovur oğlan, qaçır qız,
Qarşımızda düz məkanda dayanıb.

Haqqın-dərgahından sevinc ələyir,
Usanıb-qızarır, nur səpələyir,
Səadəti təriqətə bələyir,
Gah gecədə, gah sübhanda dayanıb.

Nəsiboğlu ərz qılmağa tələsmir,
İlahidən yaranıbdır həyat, sirr,
Ayırd eylə kəraməti bircə bir,
Hüdudsuzdur, dar cahanda dayanıb.
İki gözəl əhdü-anda dayanıb.

Bakı şəhəri

07.07.2011-ci il.

Bu dağların arxasında

YANIRAM, BƏS

Boynun büküb baxan ceyran,
Dərdlərini qanıram bəs.
Görən kimi oldum heyran,
Gözlərindən anıram bəs.

Qamətini əymə qəti,
Gözlə, yorma səadəti,
Unutma tam məhəbbəti,
Səni gövhər sanıram bəs.

Doğru söylə, haralısan?
Heyif, eşqdən aralısan,
Ürəyindən yaralısan,
Məhəl qoy, inanıram bəs.

Bağrım yaman qan eyləyir,
Sinəmi şan-şan eyləyir,
Cana qurban can eyləyir,
Hissiiyatı danıram bəs.

Adım mənim İsraildir,
Hicranları dibdən sildir,
İstəyini yaxşı bildir,
Alovdayam, yanıram bəs.
Dərdlərini qanıram bəs.

Dəşkənd şəhəri
23.05.1985-ci il.

ƏBƏSLƏR MƏNDƏN

İztirab, intizar, kədərli gözlər,
Niyə ayrılmayır bu hisslər məndən?
Önündən qırılan mənasız sözlər
Yox olmur yolumdan, bəd səslər məndən.

Düşürəm həyatın qeyli-qalına,
Əlacı yapıram kəs əhvalına,
Tezəcə ram edirəm yanıb halına,
Niyə əl çəkməyir o kəslər məndən?

Dar gündə hamısı yoxa çıxırlar,
Gen gündə dost olub üzə baxırlar,
Gizli böhtanları tezəcə yaxırlar,
Rədd olmur yanımdan nakəslər məndən.

İsrailəm, başım bəlalı oldu,
Gənclik bənövşə tək saraldı-soldu,
Ürəyim kövrəldi, gözlərim doldu,
Heç cür qurtarmayır əbəslər məndən.
Niyə ayrılmayır bu hisslər məndən?

*Daşkənd şəhəri
16.03.1993-cü il.*

Bu dağların ətəyində

YARAT BELƏ

Duruşunda mənalar var,
Qaş-gözünü boyat belə.
Surətinə ver həm qərar,
İşvələri tez at belə.

Səadətə ötür məni,
Könülünə götür məni,
Fərəhlərdə itir məni,
Xəyalında fırlat belə.

Nəzərində hey ucalım,
İzlərinə izlər salım,
Həmişəlik səndə qalım,
İntizarı yubat belə.

Gəncliyimiz tam öyünsün,
Ürəyimiz bir döyünsün,
Sevgi deyib, gah söyünsün,
Bu istəyi oynat belə.

Qüssələrdən kənara qaç,
Hissiyatı çəkinmə, aç,
Fıtil olub, şölələr saç,
Eşqimizi oyat belə.

Bəxtimizi vurma daşa,
Birgə gözək hər an qoşa,
İsraillə xoşbəxt yaşa,
Həyatımı yarat belə.
Bu istəyi oynat belə.

Bakı şəhəri
15.05.2009-cu il.

XƏYANƏTİN BÖYÜKDÜR

Sidq ürəkdən dostluq etdim səninlə,
Bilmədin ki, məşvərin böyükdür.
Təkliddə olanda vicdanı dinlə,
Nəlayiqdə şücaətin böyükdür.

Pulu çox görəndə yolunu azdın,
Gizli ayağımın altını qazdın,
Şeytan əməlindən qərarlar yazdın,
Haqq pozmağa ibadətin böyükdür.

Yorulmadın dalda qibtə edəndə,
İblisə qol verdin yolla gedəndə,
Qalmayıb xoş məram canda, bədəndə,
Qəliz, yersiz, cır adətin böyükdür.

Düşüncədə məntiqlərdən kənarsan,
Məharətdən, səxavətdən tam darsan,
Nankorluqda danışmayan murdarsan,
Avamlıq düzəlməz, çətin, böyükdür.

Kobud səhvin çox yöndəmsiz görünür,
Bədiyyətin arxamca hey sürünür,
İsrailəm, üzdən ibrət bürünür,
Bağışlanmaz xəyanətin böyükdür.
Nəlayiqdə şücaətin böyükdür.

Bakı şəhəri
26.11.2010-cu il.

Bu dağların ətəyində

ƏZİZLƏDİM EŞQİNİ

Sözlərini nəğmə kimi bəslədim,
Könülümdə əzizlədim eşqini.
Darıxanda hey çağırıb səslədim,
Şirin-şirin ləzizlədim eşqini.

Dümsüklədim səs-səmiri batanda,
Tənhalıqda qərubsəyib yatanda,
İntizara yuvarlayıb atanda,
Tələsərək həm bizlədim eşqini.

Qısqanlıq edərək dalına düşdüm,
Cılız məhəbbətin falına düşdüm,
Məcnun cəfasının halına düşdüm,
Arxasınca tam izlədim eşqini.

Qucaqlayıb özüm üçün yapmışdım,
Səmalarda tufanlardan qapmışdım,
Ürəyimi peşkaş verib çapmışdım,
Xəyalımda bənizlədim eşqini.

İsrailəm, sevgimizdə bütün ol,
İstəyinə, həvəsinə mətin ol,
Amanlara, yamanlara çətin ol,
Dünyamızda qoy gizlədim eşqini!
Dünyamızda qoy gizlədim eşqini!

***Daşkənd şəhəri
17.04.1987-ci il.***

DAĞLAR, MƏNƏ NƏYİN QALDI?

El yeridi, duman getdi
Dağlar, mənə nəyin qaldı?
Koroğlun, Rüstəmin ötdü
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Qolda qalxan, əldə kaman,
Söylə, neçə qoç qəhrəman
Yola saldı zalım zaman?
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Misri qılınc əllərində,
Şəşpər, əmud bellərində,
Şən mahnılar dillərində,
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Sinəndə sazlar kökləndi,
Qırat, Durat yəhərləndi,
Məclis qurdun, düşdü fəndi
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Neçə incəbəl qızların,
Ağbirçəkli anaların,
Dağıldı bol sərvət-varın.
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Çadır qurdu el-obamız,
Nəgmə dedi nər babamız,
Söndü ocaqlar, sobamız.
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Şah Abbas tək varlıların
Yerində qaldı məzarın,
Öldü neçə dostun, yarın.
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Bu dağların arxasında

Məcnun hanı dağda, çöldə?
Sara hanı suda, seldə?
Söhbət qaldı ağız-dildə.
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Həyatda yalnız onlardan
Qaldı soraq, qaldı ad-san,
Deyildi neçə söz, dastan.
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Yorulmadın, zalım fələk,
Bu dünyaya çəkdin ələk,
Yolda qoydun neçə dilək.
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Mərqədi-tar dar otaqdı,
Ora əbədi yataqdı,
Gələn, bilin, bir qonaqdı.
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

İsrail, yaz ötkəm əllə!
Həm mənalı yanıq dillə,
Sözün yaşar birgə ellə.
Dağlar, mənə nəyin qaldı?
Dağlar, mənə nəyin qaldı?

Göyçə mahalı
25.04.1977-ci il.

ÖZÜNÜ GÜLDÜR

O nazlı yerişin valehiyəm mən,
Başını qaldırıb özünü güldür.
Həyatda eşqinin taleyiyəm mən,
Kirpiyi endirmə, gözünü güldür.

Bilmirsən, nə qədər bağlıyam sənə?
Könüldən vurulub dağlıyam sənə,
Az qalır diz çöküb ağlıyam sənə,
Sevgi aləmində düzünü güldür.

Ürəyim tab etmir belə çıxışa,
Qəlbimi qoparan kəskin baxışa,
Gözəlliyin hopur bağda naxışa,
Bir ətrafı güldür, yüzünü güldür.

İsrail uğrunda Məcnun olubdur,
Dərdlərim əlindən tamam dolubdur,
Məhəbbət hicranda yanıb solubdur,
Mürvət et, həm məni, özünü güldür.
Bir ətrafı güldür, yüzünü güldür.

*Daşkənd şəhəri
12.05.1992-ci il.*

Bu dağların ətrəyində

MƏNİM VƏFADARIM

Qaçma gəndən, qaçma sən!
Olubsan inadkarım.
Arzumsan, diləyimsən,
Ey xoş liqa gülzarım.

Qiymətlisən varlıqdan,
Canın əziz canımdan,
İstəklimsən hər bir an,
Al gülüzlü baharım.

Sözün baldan şirindir,
Gəl çıx, könlümü dindir,
Tamam bil ki, sənindir,
Düz etibarlı yarım.

Ovçu möhtac şikara,
Döndərmə qəlbi qara,
Köksümü etmə yara,
Eşqimdə ilk növbərim.

Güllərdən seçilmirsən,
Gözəllər-gözəlisən,
İsraili bağla tən
Qəlbinə, vəfadarım.
Eşqimdə ilk növbərim.

Göyçə mahalı
09.04.1977-ci il.

BİLİRƏM BUNU

*“Məktəbli illərimdə 7-ci və 8-ci siniflərdə oxuyarkən,
bu yazdığım şeirə mahnı bəstələmişdim
və bir yerdə dostlarımla oxuyardıq”.*

Eşqin əzəlisən, bilirəm bunu,
Qəlbin gözəlisən, bilirəm bunu,
Qoşma-qəzəlisən, bilirəm bunu,
Bilirəm bunu mən, bilirəm bunu.

Ləblərin qönçədir, bilirəm bunu,
Olduqca incədir, bilirəm bunu,
Vətənin Əncədir, bilirəm bunu,
Bilirəm bunu mən, bilirəm bunu.

Könlümü anırdın, bilirəm bunu,
Halıma yanırdın, bilirəm bunu,
Hicranı danırdın, bilirəm bunu,
Bilirəm bunu mən, bilirəm bunu.

Sevimli halımsan, bilirəm bunu,
Fikir-xəyalımsan, bilirəm bunu,
Əhdim-vəfalımsan, bilirəm bunu,
Bilirəm bunu mən, bilirəm bunu.
Bilirəm bunu mən, bilirəm bunu.

Göyçə mahalı
27.06.1973-cü il.

Bu dağların arxasında

YERİŞİNƏ VURULMUŞAM

Təntimə, tez gəl yanıma,
Gəlişinə vurulmuşam.
Sevinc yetir bu canıma,
Gülüşünə vurulmuşam.

Balı tutum dodağından,
Busə alım yanağından,
Həm sinəndən, buxağından
Görüşünə vurulmuşam.

Pəncərədən görünəndə,
Aynabənddən düz enəndə,
Kölgə salıb hər dönəndə,
Ötüşünə vurulmuşam.

Bədəninəndən ətir daşır,
Üryan göyçək, aqlım çasır,
Halım itir, başqalaşır,
Gərdişinə vurulmuşam.

İstək tutub yollanıram,
Buxununda hallanıram,
Naz-qəməzəni xoş sanıram,
Dönüşünə vurulmuşam.

İsrailəm, möhlət gözəl,
Sevgisində adət gözəl,
Duruşunda qamət gözəl,
Yerişinə vurulmuşam.
Gəlişinə vurulmuşam.

Daşkənd şəhəri
12.03.1990-cı il.

UNUTDUN NİYƏ?

Unutdun eşqimi, unutdun niyə?
Çoxalan imdaddan selə dönərəm.
Əbəs qiymət verməyirsən sevgiyə,
İnilti qoparan dilə dönərəm.

Qaytar məhəbbəti, qaytar özümə,
Nazi-qəmzələri söhbət-sözümə,
Xəyal aləmini qapıb gözümə,
Yolunda gülzara, gülə dönərəm.

Ağlaram-ağlaram yanıb həmişə,
Gecə də, gündüz də anıb həmişə,
Qəlbimdə usanıb, sanıb həmişə,
Ömründə fırlanan ilə dönərəm.

Çağlaram-çağlaram, tökərəm ahı,
Eyləmə taledə aman-günahı,
Fikirləş keçəni, gələn sabahı,
Üzünə hey əsən yelə dönərəm.

Nəsiboğlu iztirabda dolanır,
Ətrafında giley edib bulanır,
Ürəyində od-alovlar qalanır.
Vallah, uğurunda külə dönərəm.
İnilti qoparan dilə dönərəm.

*Sankt-Peterburq
12.09.1995-ci il.*

Bu dağların arəyində

KƏSİ DƏ GƏLMİR

Məndən uzaq düşən nazlı sənəmin
Bir sədası gəlmir, səsi də gəlmir.
Yoğrulub, deyəsən, içində qəmin,
Pərişan halında pəsi də gəlmir.

Surəti ucalır xəyalımda hey,
İnilti qıy salır teyləyib ləbbey,
Özüm-özlüyümdə olmuşam həm key,
Keçmiş xatirədən bəsi də gəlmir.

İsrail vəfalı olub həmişə,
Yadına salanda dolub həmişə,
Hicranda xəzan tək solub həmişə,
Üzöldüm nə özü, kəsi də gəlmir.
Bir sədası gəlmir, səsi də gəlmir.

Sankt-Peterburq
29.06.1999-cu il.

MAY AYIDIR

Alo, deyib, zəng vururam,
Bildim olan hər kəsini.
Sorgumda sual qururam,
İnəkdağlı əbəsini.

May ayıdır, gözəl aydır,
Gələn qonaqları saydır,
Sel axıdıb, daşan çaydır,
Göstəririlər kəlməsini.

Dağlar yaşıl qərqə batıb,
Qarlarını yeni atıb,
Güneylərdə quzu yatıb,
Duyuram mələşməsinə.

Qaranquşlar uçur bağda,
Qartal yuva salıb dağda,
Qırqovullar solda, sağda,
Eşidirəm xoş səsini.

Səhər tezdən el oyanır,
Dərələrə gül boyanır,
Təbiət də özü anır,
Bildirir tam bəhrəsini.

Sobalardan tüstü çıxır,
Gözəl qızlar çölə baxır,
Şırıldayan bulaq axır,
Yayıbdır zümzüməsini.

May ayıdır, özü yazdır,
Çobanların kefi sazdır,
Qayğıları tamam azdır,
Xoş dərirlər nəfəsini.

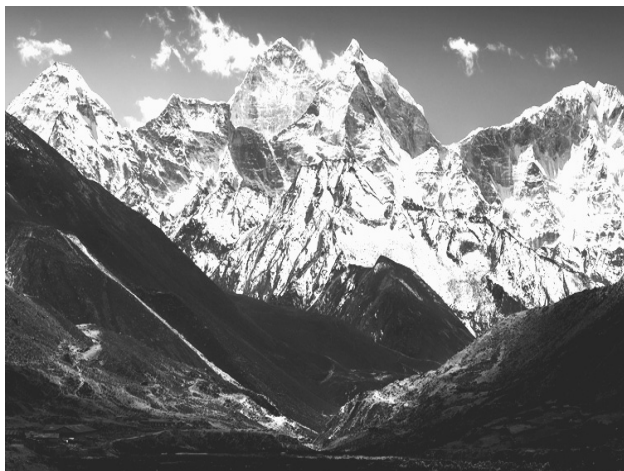
Qış arxada qalıb indi,
Soyuq, boran qaçıb sindi,
Qara zurna bərkdən dindi,
Sevindirir nəğməsini.

Nənələrin üzü gülür,
Babaların gözü gülür,
Uşaqların özü gülür,
Gəzirlər tərtəpəsini.

Bütün oba, çöl qaynaşır,
Arzularım dağlar aşır,
Sinə coşur, göz qamaşır,
Oxuyurlar bəhbəsini.

İsrailin yadındadır,
Mahalımın adındadır,
Unutma, tut dadındadır,
May ayının töhfəsini.
İnekdağlı əbəsinə.

Daşkənd şəhəri
28.05.1985-ci il.

AĞLADI SƏNSİZ

Könlüm tüğyan edib, hey inildədi,
Ah-aman qoparıb çağladı sənsiz.
Fəzalar qaraldı, göy nərildədi,
Atmadı ümidi, saxladı sənsiz.

Görmürdüm özümü-özüm içində,
Söhbətim yerləşmir sözüm içində,
Əksin tam qaralır gözüm içində,
Sənəmi viranlar dağladı sənsiz.

Qızdırma halımı korladı gecə,
Bilmirəm, nə edim, qərarım necə?
Allahım hay verə, yaxşı yol seçə,
Tufanlar əqlimi bağladı sənsiz.

Hicranın əlindən kefim pis olub,
Ürəyim kövrəlib, qəhərim dolub,
Eşqimdə əkdiiyim güllərim solub,
Qısqançlıq durmadan yağladı sənsiz.

Nəsiboğlu qəm altında fırlanır,
Həmişə, hər zaman xəyalda sanır,
Bütün bu aləmdə arayır, anır,
Göz yaşı tökərək ağladı sənsiz.
Ah-aman qoparıb çağladı sənsiz.

*Sankt-Peterburq
30.03.1997-ci il.*

Bu dağların arxasında

SÖZÜM VARDIR

*“Bu şeirimi Qəbələ rayonuna gedərkən qayalarda
uçan bir qartal yazmışam”.*

Qayalarda uçan qartal,
Uzaq getmə, sözüm vardır!
Gileylənmiş halıma qal,
Qəhərlənmiş gözüm vardır.

Qəribşəyir doğma elim,
Vaxtsız solub çiçək-gülüm,
Viran qalıb dağım-çölüm,
Talan olmuş düzüm vardır.

Göyçəməzə xəbər eylə,
Obasından salam söylə,
Qanadını orda əylə,
Gör nə qədər dözüm vardır?

Vətən deyib dayanmıram,
Xoş əhvala boyanmıram,
Qüssə-qəmdən oyanmıram,
Ah-naləli üzüm vardır.

Yağı düşmən kəsib yolu,
Nankor tutub sağ-solu,
İsrailəm, dərdim dolu,
Tez alışan közüm vardır.
Qəhərlənmiş gözüm vardır.

*Qəbələ rayonu
13.07.2011-ci il.*

GÖZLƏRİM ÜSTƏ

Qəfildən önümə bir gözəl çıxdı,
Bükdü alovumu közlərim üstə.
Müjkan oxu atdı, tez mənə baxdı,
Gözləri dayandı gözlərim üstə.

Pərişan halımda böhran eylədi,
Ürəymi qoparıb, tamam teylədi,
Sualı verəndə cavab söylədi,
Düzdü söhbət-sözü sözlərim üstə.

İsrailəm, sevindirdi həvəsi,
Qovdu axır dərdlərimdən əbəsi,
Yoxdur adaxlısı, yoxdur heç kəsi,
Yapdı izlərini-izlərim üstə.
Gözləri dayandı gözlərim üstə.

*Daşkənd şəhəri
15.07.1989-cu il.*

Bu dağların arxasında

MƏN CAVANAM

Qocalmağa əsas yoxdur,
Sən cavansan, mən cavanam.
Sevgimizdə yerin çoxdur,
Olsa duman, çən cavanam.

Bədənimdə qalan taqət,
Aramızda duran mürvət,
El içində gözən hörmət
İmkan verməz, ən cavanam.

Arzuların üstümdədir,
Eşqin yanan tüstümdədir,
Hicran hələ qəsdimdədir,
Məhəbbətdə tən cavanam.

Darısqaldır keçən yolum,
Biganədir sağım-solum,
Vuran, tutan vardır qolum,
Eyləsən də fən, cavanam.

Yetməmişəm diləyimə,
Bəhər verən əməyimə,
Nəyə lazım qəm, nəyimə?
Olmasan da şən, cavanam.

Qoruyuram sifət-üzü,
Götürmürəm söhbət-sözü,
Vurnuxuram, desəm düzü,
Saça düşsə dən, cavanam.

İsrailəm, ürək geniş,
Rast gəlməyir dikdən eniş,
Hədsiz olub yığılan iş,
Deməsən də sən, cavanam.
Saça düşsə dən, cavanam,

Sankt-Peterburq
14.05.2002-ci il.

GÜLƏNDƏ DANIŞ

A dostum, bir barı gəl bizim elə,
Bu bağçalar, bağlar güləndə danış.
Nəzər sal ətrafa, çiçəyə, gülə,
Bütün çöl-təpəni biləndə danış.

Çıx dərə qoynuna, göz oymaqları,
Ürək sərinlədən sim bulaqları,
Yüksək o zirvəli uca dağları,
Qayalar dumanı dələndə danış.

Tanış ol torpağın hər qarışıyla,
Nazənin qızların şən çıxışıyla,
Qırqovul, kəkliyin həm yarışıyla,
Sonalar göllərə gələndə danış.

Bax könül oxşayan əlvən naxışa,
Mehriban nəzərli gülgün baxışa,
Adamı məst edən sərin yağışa,
Üfüqlər çəmənə siləndə danış.

Bütün aləm gülür yaxşı əhvalda,
Al yanaq gözəldir qara bir xalda,
Pərişan, tək-tənha, küskün xəyalda,
İsrail yarını diləndə danış.
Üfüqlər çəmənə siləndə danış.

*Göyçə mahalı
25.06.1978-ci il.*

BİRGƏ ÖLƏK

Arzu məndə, dilək səndə,
Həm sevişək, həm də gülək.
Həvəs məndə, istək səndə,
Dərdi, qəmi qoşa silək.

Ayrılığı anlamayaq,
Bir-birmizi danlamayaq,
İntizarı yanlamayaq,
Hissimizi yaxşı bilək.

Məhəbbəti dastan əylə,
Şirin danış, şirin söylə,
Hicranı qov, sevinc əylə,
Eşqimizə gəlmə kələk!

Aləm baxıb hey öyünsün,
Ürək vurub, bərk döyünsün,
Əhvalımız çox söyünsün,
Görüşlərə tez-tez gələk.

Qayğı edək nəzakətə,
Rəvac verək səxavətə,
Düz qovuşaq səadətə,
Qoy sevincin göydə mələk.

Bütün anda məna olsun,
Könül camı tamam dolsun,
Gəncliyimiz, qoyma, solsun,
Qınamasın bizi fələk.

Nəsiboğlu, yubanma sən,
Fani dünya qaçar əldən,
İmkan qopar bu fürsətdən,
Bir yaşayaq, birgə ölək.
Qınamasın bizi fələk.

Bakı şəhəri
29.09.2009-cu il.

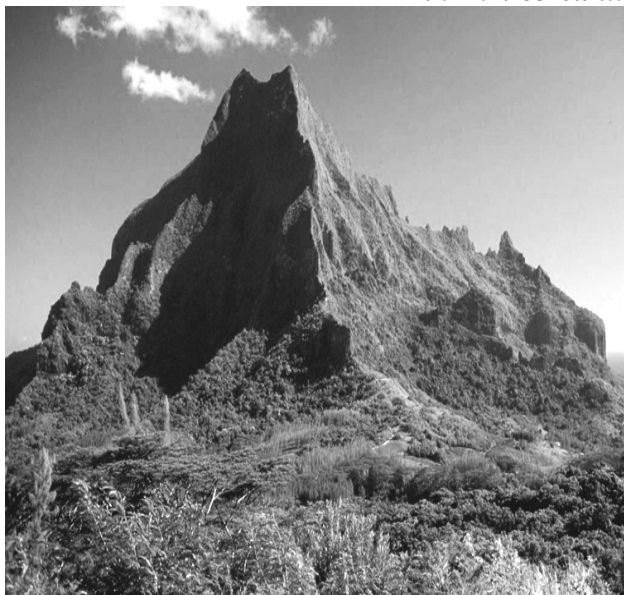
HƏDƏR ƏBƏSDİR

Gileyim-güzarım qurtarmaq bilmir,
Bikef dolanmaqda hədər əbəsdir.
Düşəndə çətinə bir kəsım dilmir,
Bigənə qalmaqda qədər əbəsdir.

Yerində fırlanmaq aparmır önə,
Fələkdən kəramət gəlmir heç yönə,
Yalvarma Tanrıya hey dönə-dönə!
Qəmli yollarımda kədər əbəsdir.

Nəsiboğlu, qiymətsizdir duz, çörək,
Mənasız görünür dərdlər də, görək?
Tikanlı kol-kosdan çələngmi hörək?
Yetiməm, boş sözdə pədən əbəsdir.
Bikef dolanmaqda hədər əbəsdir.

*Daşkənd şəhəri
19.12.1983-cü il.*

Bu dağların arxasında

NİKAH GƏTİR

Cəllad olub canı alma,
Könülümə pənah gətir.
Şimşək təki çaxıb-dolma,
Ömürümə sabah gətir.

Zülfü, teli daraqlandır,
Əhvalımı maraqlandır,
Otağımı çiraqlandır,
Gecəmə ulduz, mah gətir.

Güllərimi xar eyləmə,
Qüssələri var eyləmə,
Yollarımı dar eyləmə,
Yönümüzə cinah gətir.

Nəğmələri qoy astadan,
Ürəyimə ensin qadan,
Qoy rədd olsun öndən nadan,
Əlaclara agah gətir.

İstəməyən oda düşsün,
Əməlləri bada düşsün,
Bədbinliyi xoda düşsün,
Onlara bir günah gətir.

İsrailəm, itirmə an,
Gənclik ötür, keçir zaman,
Qəlbimizə söylə güman,
Aramıza nikah gətir.
Könülümə pənah gətir.

Daşkənd şəhəri
15.05.1984-cü il.

AY ZALIM!

Sənin əməlinlə barışmıram mən,
Sifətini möhkəm saxla, ay zalım!
Sözlərini cilovlayıb əlindən
Buraxma, əksinə bağla, ay zalım!

Mənasız fikirlər gətirmə dilə,
Böhtanlar yağdırma ətirli gülə,
Əl atma yalana, fitnəyə-fələ!
Pas atmış məntiqi yağla, ay zalım!

Gözləri oxşayan büsatlar yarat,
Gözəllik vəsfini dibindən oyat,
Yaramaz işləri kənarlara at,
Kimisə sevginlə dağla, ay zalım!

Naxələf oluban düşmə həvəsə,
Eyləmə bir pislik başqaya, kəsə,
Bütün axmaqlığı yığıb qəfəsə,
Qapısın yaxşıca mıxla, ay zalım!

Tənha əhvalında xəyala dalıb,
Keçmiş günlərini yadına salıb,
İsrail sözündə tənqidə qalıb,
Başını bərk tutub ağla, ay zalım!
Sifətini möhkəm saxla, ay zalım!

*Sankt-Peterburq
05.01.2006-cı il.*

Bu dağların arxasında

KƏNDÇİ QIZ

Eşitmişəm, dərsin aldın savadlı,
Yuxarıdan düzünə en, kəndçi qız.
Göstərmə özünü qəti, inadlı,
Baxış keçir, ətrafa dön, kəndçi qız.

Tərslik etmə, yaxına gəl, danışaq,
Nazını at, yaxşıca gül, danışaq,
Eşqi öyrən, mətləbi bil, danışaq,
Başın qaldır, utanma-din, kəndçi qız.

İşarəmi düşün, anla xəlvəti,
Gəl, çəkinmə, ciddi tutub adəti,
Qayda qoyma, çox yaratma töhməti,
Qorxaq durma, arxaya çön, kəndçi qız.

Ülkər olma, yaraşmır boy-buxuna,
Sevgi çarxlarının düşdün oxuna,
Haram qatma usanmaqdan yuxuna,
Seçim apar, saxla bir yön, kəndçi qız.

İsrailəm, mərifətə sözüm yox,
Səndən başqa kimsələrdə gözüm yox,
Qalmayıbdır əhvalımda dözüüm, yox,
Qəm-kədərdən saçımda dən, kəndçi qız.
Baxış keçir, ətrafa dön, kəndçi qız.

Daşkənd şəhəri
30.09.1983-cü il.

LƏZZƏT VERİR

İsti hava, külək sərin,
Ləzzət verir dəniz suyu.
Dövrəsində ləpələrin
Ləzzət verir dəniz suyu.

Su çırpınır, səpələnir,
Şən üzlərdən nur ələnir,
Ətraf şəfəqə bələnir,
Ləzzət verir dəniz suyu.

Qayaları hamar-hamar,
Çox gözəllik burada var,
Sevinirlər karıxanlar,
Ləzzət verir dəniz suyu.

Sahil dolu insanlarla,
Çoxalıbdır cavanlarla,
Şadlanırlar şən anlarla,
Ləzzət verir dəniz suyu.

Oynayırlar, gülüşürlər,
Fərəhini bölüşürlər,
Qayğıdan dəmə düşürlər,
Ləzzət verir dəniz suyu.

Dalğa qaçır bizə sarı,
Yuyub silir ağ qumları,
Yox eyləyir intizarı,
Ləzzət verir dəniz suyu.

Doymaq olmur nəfəsindən,
Nəgmə qopur quş səsinə,
Coşur ilham həvəsindən,
Ləzzət verir dəniz suyu.

İsrailəm, xoşdur mənə,
O cümlədən, hər yetənə,
Şəfa gəlir can-bədənə,
Ləzzət verir dəniz suyu.
Ləzzət verir dəniz suyu.

Bakı şəhəri
13.08.2007-ci il.

İsrail Nəsimi

DÜŞMƏ HİCRANA

Bivəfa deyibən düşmə hicrana,
Qapma könülünə çovğun-qışı sən.
Qoyma, məhəbbətin ürəkdə dona,
Titrətmə sevgidə hər baxışı sən.

İntizar tənhadə qapını döyə,
Ayrılıq qıy salıb özünü öyə,
Nəvaziş sarsıla, başını əyə,
Yollatma hey yoran dik, yoxuşu sən.

Bəxtin gözlərini öndən bağlama,
Qəlbi yaxın bilib tez-tez dağlama,
Çox peşman olanda küsüb ağlama,
Yığma rəvac verən sərt çıxışı sən.

Demə ki, yoxumdur dərdə əlacım,
Düşübdür gərdişdən dağılmaz tacım,
Çoxalıb gileyim, coxalıb acım,
Nəzərdən itirmə sübh-naxışı sən.

İsrailəm, mənə verən sözdəyəm,
Min surətli mənzərədə gözdəyəm,
Həm alovda, tonqal çatan közdəyəm,
Əsirgəmə səpən gur yağışı sən.
Titrətmə sevgidə hər baxışı sən.

*Daşkənd şəhəri
19.05.1988-ci il.*

Bu dağların ətəyində

BİLMƏM NƏDƏN

Səni duyub sevdiyimə
İnanmırsan, bilməm nədən?
Xəyalında, ay gözəlim,
Bir anmırsan, bilməm nədən?

Bu qəlbimi, kef-halımı,
Təmənnəsiz amalımı,
İmdadımı, vüsalımı,
Heç sanmırsan, bilməm nədən?

İsraili nahaq yorma,
Ümidini çox da qırma,
Eşqi dartıb kənar durma,
Utanmırsan, bilməm nədən?
Heç sanmırsan, bilməm nədən?

Bakı şəhəri
12.07.1997-ci il.

ADAM QANMAZ OLMAZ

Nahaqdan özünü soxma araya,
Adam qanmaz olmaz heç vaxt, ay nadan!
Bütöv üzün ağdır qəhri-qovğaya,
Adam qanmaz olmaz heç vaxt, ay nadan!

Özün bir qəpiyə dəyən deyilsən,
Kimsənin xətrinə niyə dəyirsən?
Dilinə mənasız söz gətirmə sən!
Adam qanmaz olmaz heç vaxt, ay nadan!

Cavansan, amma ki, şüurun yoxdur,
Qeyli-qal işlərin sanasan çoxdur,
Mərkəzi baş beynin bəlkə topuqdur,
Adam qanmaz olmaz heç vaxt, ay nadan!

A yazıq, həyatın düşkünü “çurban”,
Səndən tənqə gəlib bax bu el, oban,
Elə hey bəd səsin gəlir hər bir an,
Adam qanmaz olmaz heç vaxt, ay nadan!

Bu adət həmişə, bil, sənirlədir,
Belə davranışla məqsədin nədir?
İnan, etdiklərin boş əyləncədir,
Adam qanmaz olmaz heç vaxt, ay nadan!

Mərifət deyilən sözü qanmırsan,
Gərdişi düşünüb, tamam anmırsan,
Bəs alçaq işinlə heç usanmırsan?
Adam qanmaz olmaz heç vaxt, ay nadan!

İsrailəm, bu sözdən bir çoxları,
Qeyzə gəlib duysun dünyanı barı,
Götürsün özünə lazımlıları,
Adam qanmaz olmaz heç vaxt, ay nadan!
Adam qanmaz olmaz heç vaxt, ay nadan!

Göyçə mahalı
05.11.1975-ci il.

BU QƏLBİMDƏ

Mavi gözlər, mavi dəniz,
İz salıbdır bu qəlbimdə.
Qaraqaşla, üzdən bəniz
Göz salıbdır bu qəlbimdə.

Nəzakətli gülüşüylə,
Xoş istəkli gəlişiyə,
Hər işvəsi, hər işiyə
Naz salıbdır bu qəlbimdə.

Olmayanda halım qaçır,
Uduşumdan xalım qaçır,
Anlamır, əhvalım qaçır,
Söz salıbdır bu qəlbimdə.

Nəsiboğlu saralıbdır,
Sevgi yolum daralıbdır,
Eşq-atəşim qaralıbdır,
Köz salıbdır bu qəlbimdə.
İz salıbdır bu qəlbimdə.

Daşkənd şəhəri
04.02.1983-cü il.

NAXƏLƏF

Xəlvəti danışır, açıqda susur,
Həqiqətə tərəf gəlmir naxələf.
Məntiqi gizlədir, yalanı pusur,
Başqa bir kəlamı dilmir naxələf.

Niyə belə olur, yazıq doğrudan?
Davranış seçilmir düşməndən, yaddan,
Alçalır, şişirtmə söz yığır baddan,
Yaramaz adəti silmir naxələf.

Qeyrəti anlamır, izzəti görmür,
Abırı, həyanı, ibrəti görmür,
Tənqidi, möhnəti, töhməti görmür,
Digər uğurlara gülmür naxələf.

Savadsız qənşərdə aləmi çaşır,
Mənfi əlamətlər beynindən aşır,
Kiflənilib-qıqcırır, içindən daşır,
Qeyri ləyaqəti bilmir naxələf.

Nəsiboğlu, qiyamətdir bəyanət,
Mənliyi məhv etmək - böyük xəyanət,
Cılızlaşıb, yoxdur bunda dəyanət,
Əqidəsi heçdir, ölmür naxələf.
Həqiqətə tərəf gəlmir naxələf.

*Sankt-Peterburq
27.05.2000-ci il.*

Bu dağların arxasında

YAR DEMİŞƏM

Ay istəkli gözəl yarım,
Mən səni çoxdan sevmişəm.
Eşqin yolunda cananım,
Bil ki, canımdan keçmişəm.

Nazəndə qızlar içindən,
O qara gözlər içindən,
Şuxlu ulduzlar içindən
Təkcə bir səni seçmişəm.

Döşünə al gül düzərəm,
Hicranlığa mən dözərəm,
Yolunda hər vaxt gəzərəm,
Uğurunda dərd yemişəm.

Həyatımsan, cahanımsan,
Hər günüksən, hər anımsan,
İnan, əhdi-peymanımsan,
Görməyəndə çəkərəm qəm.

İsrailin özünü bil,
Heyran qalan gözünü bil,
Tərifini, sözünü bil,
Atma, sevib yar demişəm.
Təkcə bir səni seçmişəm.

Göyçə mahalı
05.03.1975-ci il.

GƏLSƏN YAXŞIDIR

Niyə oturubsan uzaqda, sənəm?
Qəlbimi xəyalla dilsən, yaxşıdır.
Sevgi sorağında alışan mənəm,
Dərdimi anlayıb bilsən yaxşıdır.

Tənhalıq qovurub tamam səbrimi,
Könülüm tanımır başqa heç kimi,
Demirəm, özgəyə olan sirrimi,
Qeybət torbasını dəlsən yaxşıdır.

Gecələr sübhədək edirəm ah-vay,
Korlama ömrümü hey döndərib zay,
Vurduğun yaranı yoxla, bir-bir say,
Zarıyan gözümlü silsən yaxşıdır.

İsrail qalıbdır dolaşır yolda,
Duymur nəfəsini sağında, solda,
Ölsəm də, qoy ölüm dizində, qolda,
Tələsik yanıma gəlsən yaxşıdır.
Dərdimi anlayıb bilsən yaxşıdır.

*Daşkənd şəhəri
27.12.1991-ci il.*

Bu dağların ətəyində

İNADA DÜŞMÜŞƏM

Sevginin qəhrindən gəlmişəm zara,
 Ürəyim kövrəlib oda düşmüşəm.
 Məcnun tək üzümü tutub dağlara,
 Eşqin girdabında bada düşmüşəm.

Nanəciblər vurdu ox kürəyimdən,
 Dəyibdir fitnələr çox kürəyimdən,
 Dayanma, xəncəri sox kürəyimdən!
 Fəryadımdan vay-imdada düşmüşəm.

Xəyanətkar qıy salıbdır yönümdə,
 İnam yoxdur, ruhum yanır dinimdə,
 Özümünkü tələ qurdu önümdə,
 Yuvarlanıb tor-fəsada düşmüşəm.

Kəramət qalmayıb nakəs, nadanda,
 Vəcdanı püfləyib çöldə satanda,
 Namərd gülləsini daldan atanda,
 Dəhşətlər içində yada düşmüşəm.

İsrailəm, mərdliyimdən dönmərəm,
 Başımı şax tutar, səmtə çönmərəm,
 Nadana tuş gəlib, haqdan enmərim,
 Çətinlikdən tam inada düşmüşəm.
 Dəhşətlər içində yada düşmüşəm.

Sankt-Peterburq
 17.10.2006-cı il.

YANA DÜŞDÜ

Kəmənd atdım göl başında,
Ovuma bir sona düşdü.
Yorulmuşdu gənc yaşında,
Dul vaxtında ana düşdü.

Ah eylədi mənə baxıb,
Şimşək qədər odlar yaxıb,
Bu sinəmə oxlar taxıb,
Sağalmamış şana düşdü.

Coşa gəlib tez qabardı,
Ürəyimi tam qopardı,
Əlimdən tutub apardı,
Xoşa gələn xana düşdü.

Dəyişdi öz libasını,
Yandırdı ev sobasını,
Tanış etdi babasını,
Al naxışlı dona düşdü.

Eşqini atdı ortaya,
Dönmüşdü günəşə, aya,
Haray edib saldı haya,
Canlar alan cana düşdü.

Soruşdu bütün halımı,
Yoxladı tər-kamalımı,
Topladığım yüz xalımı
Hesabladı, ona düşdü.

Göstərirdi hey işvə-naz,
Əndamı xoş, kefirmiz saz,
Dözümü yox, səbrisə az,
Söhbətimiz tona düşdü.

İsraili əsr etdi,
Sevdasını həsr etdi,
Dost sözündən kəsr etdi,
Ümid sınıb yana düşdü.
Söhbətimiz tona düşdü.

Sankt-Peterburq
16.06.1999-cu il.

BƏYAN EYLƏDİ

Əyalətdə şux nazənin sədası,
Çatdı qulağıma, heyran eylədi.
Mata qoyan yerləşində ədası,
Könlümü coşdurub, tüğyan eylədi.

Yetirdim özümü həndəvərinə,
Suallar yağdırdım əqil-sərinə,
Vuruldum o, saat kəlmələrinə,
Baxışı üstümdə tufan eylədi.

Soruşdum təbini, kefdə halını,
Yoxladım düşüncə, tər kamalını,
Yanaqda lalələr töküüb xalını,
Nəzəri oxlayıb şan-şan eylədi.

Tüstümü çıxardı lap bədənimdən,
Söyləmək olarmı belə qənimdən?
Sevgimi qoparıb aldı zənnimdən,
Yaralı qəlbimi yaman eylədi.

Sonalar-sonası qiyafəsində,
Görünməz görünür hürü bəsində,
Dərdimə məlhəm var incə səsində,
Ürəymi tez söküb aman eylədi.

Elə bil, Tanrıdan elçi gəlibdir,
Üzü güllər salan yumru qəlibdir,
Gülüşü sinəmi çoxdan dəlibdir,
Eşqimi yapmağa imkan eylədi,

İsrail mətləbi qaldırdı əlbət,
Göstərdi şücaət, min bir cəsarət,
Nəhayət, söhbətə yetişdi mürvət,
Nişanlıyam, deyib bəyan eylədi.
Baxışı üstümdə tufan eylədi.

Bakı şəhəri
29.07.2010-cu il.

Bu dağların arxasında

GÖSTƏRƏYDİN HÖRMƏTİNİ

Nə yatıbsan, oyan, dilbər!
Çəkirm tam surətini.
Boynunu əy, dayan, dilbər!
Təsvir alır qamətini.

Gəncliyini ötür gözəl,
Qoşum mahnı, dastan qəzəl,
Heç dəyməsin bəxtə əzəl,
Əla verək qiymətini.

Sevgimizi uca tutaq,
Kədərləri dala ataq,
Sevinclərdə gülək, bataq,
Düz saxlayaq şən mətini.

Qayğıları duyaq bir-bir,
Aramızda olmasın sirr,
İstəyini dindir-dindir,
Qəsdən tökmə minnətini.

Xoşbəxt olaq ikimiz də,
Güllər açsın eşqimizdə,
Səadətlər doysun bizdə,
Yapdır əvvəl adətini!

Təbiətə sirdaş olaq,
Hər gün dolaq, həm boşalaq,
Xəyallara bircə dalaq,
Yubandırmaq töhmətini.

İsrail dursun yanında,
Canını qoysun canında,
Ömrümüzün zamanında
Göstərdəydin hörmətini.
Əla verək qiymətini.

Daşkənd şəhəri
25.04.1988-ci il.

MATƏM GƏLDİ

Hər insanın qismətində payı var,
Mənimsə qarşıma acı qəm gəldi.
Qayğılar çoxaldı bəlalı başa,
Dərdim, qüssəm artıb birdən cəm gəldi.

Allahım unutdu yetim bəndəni,
Saldı yollarıma boranı, çəni,
Haqladı cismimi, yordu bədəni,
Verdiyi qismətlər bütün kəm gəldi.

Bələndi taleyim alov-tüstümə,
Kədərler dözəndi tamam üstümə,
Əzabdan donduğum canlı büstümə
Sızlayan sazımdan ahəng bəm gəldi.

Toxtamaq istədim, mümkün olmadı,
Könül fəğan etdi, dibdən dolmadı,
Çiçəyim açmadı, heç də solmadı,
Fələkdən bəxtimə qəsdü-rəm gəldi.

İsrailəm, dözəmmirəm, daha yox!
Özümünkü kürəyimdən vurdu ox,
Fitnə-fəsad ömrümdə gördüm çox,
Gileyli köksümə həm matəm gəldi.
Dərdim, qüssəm artıb birdən cəm gəldi.

Bakı şəhəri

31.08.2009-cu il.

Bu dağların ətəyində

OXUYAN QIZ

Çay qırağı həzin-həzin
Gəzib nəgmə oxuyan qız.
Pıçıldaşır yanda izin,
Çələng yığıb toxuyan qız.

Seçilmirsən çəməngahdan,
Boylanırsan hər cinahdan,
Xəbər vermə aman-ahdan!
Ayaq saxla, bir dayan, qız!

Bülbüllərin səsinə bax,
Qərənfillər bəsinə bax,
Taleyində kəsinə bax,
Al rənglərə gəl, boyan, qız!

Xoşbəxt anda coşa gülək,
Bir danışıb, birgə gülək,
Qaygıları tamam silək,
Səadəti hey duyan qız.

Təbiətdən zövq ala qız,
Pürrelənsin pak qəlbimiz,
Həyəcandan gülsün bəniz,
Olsun axır bu əyan qız.

Yoracaq təbi, qaçaq burda,
Qanad açıb uçaq burda,
Belimizi qucaq burda,
Bənövşə tək qoxuyan qız.

Qoyma ürək qorxa, əsə,
Çox yönəlmə haya, bəsə,
İsrailəm, dedim kəsə,
Nöqsanları tez sayan qız.
Gəzib nəgmə oxuyan qız.

Göygöl rayonu
26.05.2007-ci il.

OLMAQ ÜÇÜN

Zəncir təkı hürüklənib tellərin,
Təsvirə can qatır can olmaq üçün.
Şəkər-balı süzür dodaq-dillərin
Eşqin həmləsində yan olmaq üçün.

Qaşların dartınır, tufan qoparır,
Gözlərin baxanda əqli aparır,
Hissiyyat çoxalır, köksüm qabarır
Arada ünsiyyət, şən olmaq üçün.

Nəfəsim təntiyir yaxın gələndə,
Özümlü itirrəm mənə güləndə,
Sevgiyə yol açıb həmdəm biləndə,
Məhəbbət hey coşur xan olmaq üçün.

Fırlanır qürrədən eşqim-amalım,
Coşur hey həvəsim, qəlbə əhvalım,
Titrəyir ürəyim, dəyişir halım
Ləbində allanan qan olmaq üçün.

İsrailəm, tələblərim yüksəlir,
Kirpiyi oynatma, sinəmi dəlir,
Üstümə qısqanclıq sənsiz yönəlir
Qiyamət ismində şən olmaq üçün.
Arada ünsiyyət, şən olmaq üçün.

***Daşkənd şəhəri
09.02.1984-cü il.***

Bu dağların ətəyində

GƏLİB UTANMA

Qəlbimdə kədərini çoxdur, gözəlim,
Etdiyin əməli bilib utanma.
Tökmə göz yaşını, qoy sizə gəlim,
Şirin sözlərimi dilib utanma.

Sevirəm, deyibdən həmişə mənə,
Kinayə çox yayıb tullama tənə,
Şikayət yapırsan gəlib-gedənə,
Səhvini qəflətən silib utanma.

İsrail anlayır söhbəti dərin,
Çatıb qulağıma bütün xəbərin,
Rahat, xoş yerini eyləmə sərin!
Bağışla deyibən, gəlib utanma.
Etdiyin əməli bilib utanma.

Bakı şəhəri

30.01.2003-cü il

BU KÖNÜLƏ

Xoş gəldin sən
Bu könülə.
Oldun gülşən
Bu könülə.

Ləbin laldır,
Dilin baldır,
Eşqi saldır
Bu könülə.

Vaxtımız boş,
Bir titrə, coş,
Nəğmələr qoş
Bu könülə.

Əhvalın saz,
Namələr yaz,
Eyləmə naz
Bu könülə.

Qoşum şeir,
Et yerbəyer,
Razılıq ver
Bu könülə.

Qatma yuxu,
Gül tək qoxu,
Düzmə oxu
Bu könülə.

Sevginlə qal,
Qəlbimi al,
İzləri sal
Bu könülə.

Bu dağların ətəyində

Bir oturaq,
 Birgə duraq,
 Hisslər quraq
 Bu könülə.

Yaxşıca yor,
 Yatağım qor,
 Söylə bir zor
 Bu könülə.

İsrail, gül,
 Ötsün bülbül,
 Acsın sünbül
 Bu könülə.
 Bu könülə.

*Bakı şəhəri
 19.01.2008-ci il.*

İSTƏKLƏRİ ÜZÜNDƏN

Hədiyyə et yanağından bircə an,
Tezəcə dərim çiçəkləri üzündən.
Sanayım telini yaylıq altından,
Qoxlayım al ləçəkləri üzündən.

Ürəyim çırpınsın sinəm içində,
Əksin tam həkk olsun didəm içində,
Dərdindən halsızam vay, qəm içində,
Bilim o xoş diləkləri üzündən.

Əl atıb kədəri birdən siləydim,
Adını sevgidə həmdəm biləydim,
Birgə arzu edib, birgə diləydim,
Endir tüllü ipəkləri üzündən.

Gülüslərin lap özündə çoxalsın,
Davranışda, hər sözündə çoxalsın,
Məna verən şən gözündə çoxalsın,
Doldurum boş ətəkləri üzündən.

Nəsiboğlu belini hey qucaydı,
Eşqə sirri səninlə bir açaydı,
Fərəhlənib sevincindən uçaydı,
Görüm gələn istəkləri üzündən.
Tezəcə dərim çiçəkləri üzündən.

*Daşkənd şəhəri
07.09.1997-ci il.*

Bu dağların ətəyində

OLAN ƏHVALINI

Dağlar! Olan əhvalını
Sazım qədər bilən varmı?
Başındakı al xalını
Könlüm kimi dilən varmı?

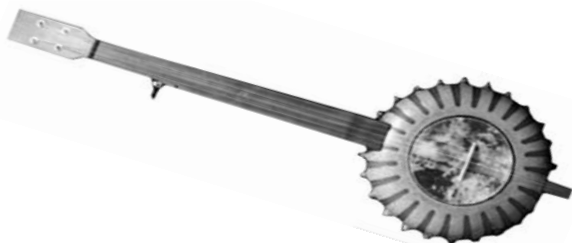
Biçənəklər biçiləndə,
Gözəllərin seçiləndə,
Bulaqların içiləndə
Uyub, qaçıb gülən varmı?

Vurulmuşam əzəmətə,
Qəşş edirəm dəyanətə,
Ürəkdəki məhəbbətə
Hey sevinib gülən varmı?

Havan sərin, suyun şirin,
Müqəddəsdir torpaq, pirin,
Xəyaldadır hər vaxt yerin,
İntizarı silən varmı?

İsrailəm, el əhliyəm,
Bu sinəndə fərəhliyəm,
Xoş guşəndə görmədim qəm,
Dərdi sən tək bölən varmı?
Könlüm kimi dilən varmı?

*Daşkəsən rayonu
10.06.1999-cu il.*

GÜLMƏDİM

Sevgimizi atammıram özümdən,
Bir an belə sənsiz deyib gülmədim.
Nə qədər etsən də, düşsən gözümdən,
Duymadım eşqimdə eyib, gülmədim.

Qəlbim çox bağlıdır bəyaz camala,
Heyran oldum əqlindəki kamala,
Düşüncəyə, əqidəyə, amala
Dəyanəti bir an əyib, gülmədim.

İsraili kənar etmə, amandı,
Pərvanə tək uçub, alovda yandı,
Əllərini tamam açıb salandı,
Salsam da başıma, döyüb gülmədim.
Bir an belə sənsiz deyib gülmədim.

***Daşkənd şəhəri
29.12.1978-ci il.***

Bu dağların ətəyində

SƏN NEYLƏDİN?

Həyatıma aman oldun,
Taleyimə sən neylədin?
Ümidimə yaman oldun,
Diləyimə sən neylədin?

Gəncliyimi puç eyləyib,
Çox aldadıb, vəd söyləyib,
İztirabı tez əyləyib,
Gərəyimə sən neylədin?

Uğurunda kədər gördüm,
Ömürümdə hədər gördüm,
Qəm-qüssəli qədər gördüm,
Əməyimə sən neylədin?

Hər işində can qoymuşam,
Damarımdan qan qoymuşam,
Tərtəmiz ad-san qoymuşam,
Köməyimə sən neylədin?

İsrailəm, yoxdur günüm,
Bir imanım, nə bir dinim,
Oldun tamam mənə qənim,
Ürəyimə sən neylədin?
Taleyimə sən neylədin?

*Daşkənd şəhəri
15.08.1995-ci il.*

GÖYÇƏNİ

Vətənimiz-etibarsız Vətəndir,
Deyib, yalnız qoyub gəldik Göyçəni.
“Baref axber” verib, hücum çəkəndir,
Deyib, yalnız qoyub gəldik Göyçəni.

Zülüm çəkir el-obamız əzəldən,
Heç deyilmir o qoşmadan, qəzəldən,
Hayesdirmi tarixləri düzəldən?
Deyib, yalnız qoyub gəldik Göyçəni.

Uca dağlar matəm qurub, a dostlar,
Göz yaşıdır başındakı duman, qar,
“Vəfasız” söyləyib qoca babalar,
Deyib, yalnız qoyub gəldik Göyçəni.

Göyçə gölü qəzəblənib, ağlayır,
Ürəyimi kabab kimi dağlayır,
“Kök satanlar” bu yolları bağlayır!
Deyib, yalnız qoyub gəldik Göyçəni.

Xaçeklərdir buraların dədəsi,
Öləsidir bu axmaqlar, öləsi,
Qalmayıb yabayla vuruş həvəsi,
Deyib, yalnız qoyub gəldik Göyçəni.

Hayeslərdir kənd, mahalı talayan,
Millətçilik tonqalını qalayan,
Moskvada tez-tez quyruq bulayan,
Deyib, yalnız qoyub gəldik Göyçəni.

Qardaşlıq Soveti bilib-qanmayır,
Çoxdandır Kərəmi sazda yanmayır,
Bakılı qəqəşlər bizi anmayır,
Deyib, yalnız qoyub gəldik Göyçəni.

İsrailəm, hər sözümdə mənə var,
 Həmişə düşünüb yanar, hey yanar,
 Bu torpaq bizimki olar, vaxt olar,
 Deyib, yalnız qoyub gəldik Göyçəni.
 Deyib, yalnız qoyub gəldik Göyçəni.

Daşkənd şəhəri

13.12.1988-ci il.

İsrail Nəsiboğlu

ODA GƏL

Sənin eşqin köz eyləyib sinəmdə,
Söndürməyə köməyə gəl, oda gəl.
Surətin əks olur gözdə, didəmdə,
Hicranı kənar et, yaddaş-yada gəl.

Sıxıntı əridib mum edir hər an,
Ötüşür mənasız bu ömür, zaman,
Naməmə cavab ver, yazıma inan,
Çətin anlarımı yoxla, bada gəl.

Ləzzətsiz görünür keçən illərim,
Dayanmır nalədən axan sellərim,
Tamsızdır ağzımda qabar dillərim,
İmkan tap, yazığam, tama-dada gəl.

Arzular bəslədim sevgi üstündə,
Sızladım yanında, yanan tüstündə,
Yapdım diləyimi canlı büstündə,
İnsaf et, yardım qıl, tez murada gəl.

Ünvanım kağızda qalıbmı, görən?
Xəbəri dostumdan alıbmı, görən?
Həyəcan signalı çalıbmı, görən?
İsrail, ismində bu soyada gəl.
Hicranı kənar et, yaddaş-yada gəl.

Daşkənd şəhəri
08.07.1985-ci il.

Bu dağların ətəyində

SƏNİ GÖZLƏR

Gəl ümidim, gəl pənahım,
Gözüm hər an səni gözlər.
Varmı mənim bir günahım?
Eşqim yaman səni gözlər.

Darıxmışam söhbətindən,
Həm nazından, töhmətindən,
Zəng etdiyin minnətindən,
Bütün imkan səni gözlər.

Əl ataydım incə belə,
Nazik qaşa, şövə telə,
Alovlandım, döndüm külə,
Əhdi-iman səni gözlər.

Gecələrim ahı-zarda,
Könlüm qalıb dərd-azarda,
Qoyma, gülüm, çətin darda,
Sevgi-pünhan səni gözlər.

Nəsiboğlu yasa batıb,
Zarafatı tamam atıb,
Ömürünə qəhər qatıb,
Eylə güman səni gözlər.
Əhdi-iman səni gözlər.

*Daşkənd şəhəri
07.01.1991-ci il.*

Nəsiboğlu

MƏMUR QAPISINDA

Məmur qapısında mürgü vururam,
Qəbula başlamır tezi biganə.
Oturub fikrimdə xəyal qururam,
Boylanıb baxıram, gözü biganə.

Əyləşib sərində içir çayını,
Rüşvəti hey alıb, yığır payını,
İtirib vicdanı, hesab sayını,
Riyakar əməldə düzü biganə.

Qafası bomboşdur, səriştəsi az,
Vəzifə qudurdub, kefi olub saz,
Savadı heç nədir, həm eyləyir naz,
Utanıb qızarmır üzü biganə.

Şikayət, ərizə vecinə almır,
Verilən sənədi jurnala salmır,
Kasıbın dərдинə, qeydinə qalmır,
Yalançı vədlərdə sözü biganə.

Milyonlar toplayır, yoxdur paxırı,
Naxırçı qədərdir, sürmür naxırı,
Yuxarı pay verir, çatmaz axırı,
Qanundan çəkinmir, özü biganə.

İsrailin tələbini anlamır,
Arxası möhkəmdir, kimsə danlamır,
Qəsdən xoruzlanır, ancaq banlamır,
Sifətdə bir deyil, yüzü biganə.
Riyakar əməldə düzü biganə.

Bakı şəhəri

19.08.2011-ci il.

Bu dağların arxasında

GÖZÜMƏ DÜŞDÜ

Şahmar tək gərdəndə qıvrılıb yatan,
Sarışın tellərin gözümə düşdü.
Həm sağa, həm sola dartınıb atan,
Dar, nazik bellərin gözümə düşdü.

Parlaq qolbağını taxıbsan öncə,
Sığallar çəkibsən bura gəlincə,
Barmaq incə, bilək incə, qol incə,
Xınalı əllərin gözümə düşdü.

Qaşlar tutub gözlər üstündə qərar,
Kirpiyin qırpınır bəstində qərar,
Yanaqlar, dodaqlar, qəsdində qərar,
Bal süzən dillərin gözümə düşdü.

Əynində şalvarın sıxılır daldan,
Göbəyin titrəyir qapqara xaldan,
Köynəyin qısadır, biçilib şaldan,
Sində tüllərin gözümə düşdü.

Nəsiboğlu yavaş gedir yanbayan,
Xahişim sənədir, ay gözəl, dayan!
Eylə könülümə bir əncam, həyan,
Bu xoş əməllərin gözümə düşdü.
Sarışın tellərin gözümə düşdü.

Bakı şəhəri
19.06.2000-ci il.

ƏZƏMƏTLİ BU DAĞLARDA

Balasıyla ceyran yatar
Əzəmətli bu dağlarda.
Durna uçar qatar-qatar
Əzəmətli bu dağlarda.

Gələn qonaq deyər əhsən,
Yaz libası geyinib şən,
Al-əlvandır çəmən, gülşən
Əzəmətli bu dağlarda.

Cilvələnib ətəklər həm,
Hey sayrışır çiçəklər həm,
Balı süzür pətəklər həm
Əzəmətli bu dağlarda.

Bulaqları zümzümədə,
Şəfa verir, getmir hədə,
Gümrah qalıb gülür dədə
Əzəmətli bu dağlarda.

Elat köçür yaylaqlara,
Qartal enir oymaqlara,
Sürü qalxır oylara
Əzəmətli bu dağlarda.

Kiknəşərək atlar qaçır,
Günəş üzə şəfəq saçır,
Tərəvətli güllər açır
Əzəmətli bu dağlarda.

İlham qopur gərəyimdən,
Nəşə çıxır fərəyimdən,
Sevinc axır ürəyimdən
Əzəmətli bu dağlarda.

Bu dağların ətrində

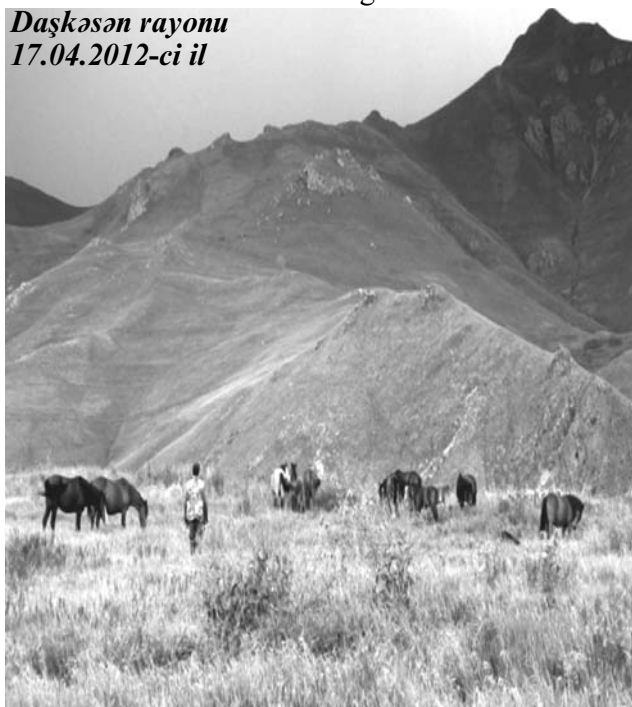
Cənnət qoyub Tanrı bizə,
Şəkər qatıb bütün həzə,
Yorulmuram, gəzə-gəzə
Əzəmətli bu dağlarda.

Gədiklərdə meh dolanır,
Məhəbbətdə od qalanır,
Ömürə-ömür calanır
Əzəmətli bu dağlarda.

İsrailəm, coşur qanım,
Qürurlanır həyat şanım,
Cavanlaşır ruhum, canım
Əzəmətli bu dağlarda.
Əzəmətli bu dağlarda.

İsrail Nəsiboğlu

Daşkəsən rayonu
17.04.2012-ci il

CANAN AYIBDIR

Doğrudanmı, eşqim yalan çıxıbdı?
Aramıza düşüb talan, ayıbdır.
Hicran qığılcımı bizi çaxıbdı,
Öz yarın unutmaq canan ayıbdır.

Gərək aşiq dəyanəti atmasın,
Məhəbbət barədə yalan satmasın,
Əhvalına acı bibər qatmasın,
Onu bimar sanma, hər an ayıbdır.

Can deyəndə canan eşit, canan gül,
Güldən ayrı fəğan eyləyər bülbül,
Saxta eşqin sonu olar tamam kül,
Eşq yolunda fəqət böhtan ayıbdır.

Sevgi güldür, tərəvəti biləsən,
Hər dərini, qəhərini siləsən,
Al rəngini istəyəsən, diləsən,
Əhdini puç etmək, inan, ayıbdır.

İsrail bəxtini daraltmaz qəti,
Pak olan qəlbini qaraltmaz qəti,
Bülbül öz gülünü saraltmaz qəti!
Yanıram oduna, pünhan ayıbdır.
Aramıza düşüb talan ayıbdır.

Göyçə mahalı
09.03.1976-cı il.

Bu dağların arxasında

MƏNDƏ QALDI

Ləzzət itib damağımdan,
Dadım belə səndə qaldı.
Tüstüm çıxır göz ağımdan,
Çiskinlərim çəndə qaldı.

Axtarıram zülüm-zülüm,
Doğranıram dilim-dilim,
Atılmışam ilim-ilim,
Bir keçilməz bənddə qaldı.

İsrailəm, mürvət eylə,
İşarə at, kəlmə söylə,
Nə bacarsan, hey gileylə,
Məhəbbətin məndə qaldı.
Dadım belə səndə qaldı.

Bakı şəhəri
14.05.2008-ci il.

QAMAŞDIRIR

Qara saçlarını tökübsən yana,
Parlayır, işıqdan göz qamaşdırır.
Afərin dir sən kim canana,
Gözəllik surətdə üz qamaşdırır.

İncədən-incəsən, zərifdən-zərif,
Coşuram ürəkdən söyləyib tərif,
Aldın ağılımı, eylədin hərif,
Dediysin kəlamlar söz qamaşdırır.

Boyun-buxununu tam tamamlayır,
Məhəbbət qəsd edib, xoş salamlayır,
Camaşır sevincə tər hamamlayır,
Yerişdə qamətin diz qamaşdırır.

Maral gözlərini qıya çəkəndə,
Sevgi duyğuları qəlbə çökəndə,
Bağrımı hey deşib, dibdən sökəndə,
Dərdlərim çoxalır, yüz qamaşdırır.

Yanağın lalədən görkəm qurubdur,
Təsvirdə qaşların çatma durubdur,
Gərilib sinəmə çarpaz vurubdur,
O müjkan oxları düz, qamaşdırır.

Yetişir əhvalda təəccüb, nəzər,
Geydiyin libaslar aləmi bəzər,
Şölədən qarışır üstündəki zər,
Lap nazik görünən bez qamaşdırır.

Elə ki, keçirsən bizim məhlədən,
Titrəyir hissiyyat, bilmirəm nədən?
Hərərət yüksəlir, qızarır bədən,
Çox dözmək olmayır, tez qamaşdırır.

Məsarif yaratma, eşqi oyandır,
Bilmirəm, kimdirsə xan qızı xandır.
Hicranı yollarda bir az yubandır,
Baxıram, bəbəyi həzz qamaşdırır.

Ətrafdan tamaşa gəlir üstünə,
Səadət tullanır, düşüb qəsdinə,
Yapaydım sevgimi canlı büstünə,
İsinib deyərdim, qız qamaşdırır.

Xəyalım həmişə anacaq səni,
Axtarıb, arayıb sanacaq səni,
İztirab yoxalıb danacaq səni,
Dərhal yoxa çıxma, iz qamaşdırır.

İsrailəm, insaf eylə, bəri bax,
Əlim dizimdədir, hey edirəm ax,
İldırım oluban ətrafımda çax,
Çatdığım alovda göz qamaşdırır.
Parlayır, işıqdan göz qamaşdırır.

Bakı şəhəri
15.08.2007-ci il.

SƏADƏTİ AXTARIRAM

Qismətimdə güzəştəyəm,
Kəraməti axtarıram.
İntizarla güləşdəyəm,
Nəzakəti axtarıram.

Yoxuşları qalxıb-endim,
Hicranlardan qaçıb-sindim,
Haray saldım, bərkdən dindim,
Səxavəti axtarıram.

Məcnun kimi dağlar aşdım,
Gədiklərdə hey dolaşdım,
Könül ümman coşdum, daşdım,
Məhəbbəti axtarıram.

Fərhad olub külüng çaldım,
Ürəyimə xallar saldım,
Xeyallara susub daldım,
Dəyanəti axtarıram.

Nəsibolu gileylidir,
Dərdi çoxdur, yar Leylidir,
Görəmmirəm, çox xeylidir,
Səadəti axtarıram.
Məhəbbəti axtarıram.

*Daşkənd şəhəri
30.05.1985-ci il.*

Bu dağların ətəyində

ƏHVALINLA XOŞALLANDIM

Nəhayət ki, görüb səni,
Əhvalınla xoşallandım.
Unutmadın, desəm, məni,
Kamalınla xoşallandım.

Ayrılığın özü qalıb,
Məhəbbətin gözü qalıb,
Bol yığılan sözü qalıb,
Şən halınla xoşallandım.

Şıltaqlığın üstündədir,
Ürəyimin qəsdindədir,
Gizli yanan tüstündədir,
İqbahınla xoşallandım.

Nəvazişin qəlbə yatır,
Kırpıqların oxlar atır,
Bu sinəmə dərhal batır,
Vüsalınla xoşallandım.

Xatirəmdə ad-sanın var,
Vida vermək imkanın var,
Şərbət tökən dəhanın var,
Amalınla xoşallandım.

İsrailə bal qat dildən,
Etibarı duydum əldən,
Xəbər tutdum uzaq əldən,
Mahalınla xoşallandım.
Əhvalınla xoşallandım.

Daşkənd şəhəri
03.07.2010-cu il.

HEY SƏSLƏDİM

Hey səslədim, hey çağırdım arxanca,
Niyə getdin, qayıtmadın dala sən?
Kədərləndim, qüssələndim yamanca,
Çox çalışdım, heç gəlmədin yola sən.

Himdaş etdin, axtarmadın bir an da,
Od tutmuşdum külə dönüb yananda,
Mürvət yoxdur sənin kimi cananda,
Rəhm etmədin keçən bu minvala sən.

İsrailəm, intizardan yoruldum,
Ah-amandan, qəm-bezardan yoruldum,
Xəstələndim, dərd-azardan yoruldum,
Qoyma ölüm, axır gəl xoş hala sən.
Niyə getdin, qayıtmadın dala sən?

*Sankt-Peterburq
07.07.2005-ci il.*

Bu dağların arxasında

TAYIM ÇOX

Tüğyan edir nəfəsim,
Dərdlərimdə sayım çox.
Təşvişdədir həvəsim,
Sevinc azdır, vayım çox.

Ümman coşur önümdə,
Fırtınalar dönümdə,
Qasırğalar yönümdə,
Sel qarışıq çayım çox.

Gülüslər aralanıb,
Ürəyim yaranıb,
Xatirəm qaralanıb,
Qüssələrdə payım çox.

Qalxıb-düşür əhvalım,
Üst-üstə gəlmir xalım,
Düzəlmir heç bu halım,
Kədərlərdən hayım çox.

İstək artmır bir daha,
Rast gəlirəm hey aha,
Ümid qalmır sabaha,
İntizarlı ayım çox.

Hisslər qaçır nəzərdən,
Ağrılar artır hərdən,
Yaddaş itir həm sərdən,
Aqibətdə zayım çox.

İsrailəm, yetər qəm,
Yoxdur eşqimə həmdəm.
Təkcə mən gileyliyəm?
Yox, deyəsən, tayım çox.
Qüssələrdə payım çox.

Bakı şəhəri
26.10.2009-cu il.

YƏQİNLƏRİ AŞANDA

Bu dünyanın kədəri çox, qəmi çox,
Səcdə gəldim çətinləri aşanda.
Qismət olmur! Sevinci çox, dəmi çox,
Məyus oldum dar tinləri aşanda.

Gərək göstərəsən öz inadını,
Hörmətlə deyələr soyad, adını,
Seçimdə doğru ol, dostu-yadını
Tez tərpədib bütünəri aşanda.

Hər kəsin yolunda amanlar olur,
Dəryalar görünür, ümmanlar olur,
Tufanlar, boranlar, dumanlar olur,
Diqqətli ol çiskinləri aşanda.

Yüksək keyfiyyətlər inadımdadır,
Atalar sözləri hey yadımdadır,
Şairəm, qələmim öz adımdadır,
Düşüncəmlə mətinləri aşanda.

İsrailəm, davranışda qətiyəm,
Deyəndə kəskinəm, sözdə itiyəm,
Əməlimdə doğru, tamam ciddiyəm,
Hər şübhəli yəqinləri aşanda.
Səcdə gəldim çətinləri aşanda.

*Sankt-Peterburq
12.06.2005-ci il.*

Bu dağların ətəyində

VƏTƏN SƏNİN

Şadlanıram xoş çağına,
Vətən sənin, Vətən sənin.
Qarış-qarış torpağına,
Vətən sənin, Vətən sənin.

Qurbanam bahar-qışına,
Hər dağına, hər daşına,
Dolanaram hey başına,
Vətən sənin, Vətən sənin.

Gümüş kimi bulaqların,
Şən görünən oymaqların,
Bəxtəvərdir dostun, yarın,
Vətən sənin, Vətən sənin.

Vurğun olmuşam hüsnünə,
Min qəlbdən bağliyam sənə,
Hər ayına, hər ilinə,
Vətən sənin, Vətən sənin.

İsrailəm, artıb səyim,
Mahnı deyir şux diləyim,
Elinlə yaşar ürəyim,
Vətən sənin, Vətən sənin.
Vətən sənin, Vətən sənin.

Göyçə mahalı
25.05.1977-ci il.

AY QOHUM!

Sənə görə sevincim var, qəmim var,
 Tam kövrəlmiş ürəyim var, ay qohum!
 İnildəyən saz-tarımda bənim var,
 Hər qoşmamda mələyim var, ay qohum!

Aylar keçir, illər keçir ömürdən,
 Saçlarına ağlar düşür dənbədən,
 Bilməyirəm, niyə atdın heç nədən?
 Sənə qarşı köməyim var, ay qohum!

Ağrın alım, o darısqal yolunda,
 Bu həyatın bir amansız qolunda,
 Həm önündə, həm sağında-solunda
 Xoş arzular, istəyim var, ay qohum!

Bağımdakı gül-çiçəklər sənədir,
 Xam daylağın yıxılması tənədir,
 Özün öymə, biganəlik pənədir,
 Həqiqətdən gərəyim var, ay qohum!

Dünya bir fanidir, bilginən onu,
 Hər kəsin həyatda olubdur sonu,
 Əyninə taxınən qohumluq donu,
 Yolunda xoş əməyim var, ay qohum!

İsrail tutubdur könlündə qərar,
 El içində göstər bir qeyrət, bir ar,
 Fələk gələr bir gün, bac-xərac alar.
 Göylərdə bir fələyim var, ay qohum!
 Tam kövrəlmiş ürəyim var, ay qohum!

Bakı şəhəri

12.12.2002-ci il.

Bu dağların arxasında

SONA YARAŞIR

Eşşəyə min sığal, min bəzək eylə,
Qanmayıb, qanmazlıq ona yaraşır.
Naşıya başa sal, yüz kərə söylə,
Xeyri yox, tənqidi tona yaraşır.

Meşələr çaqqalsız olmaz deyəndə,
Yaltaqlar hər addım başın əyəndə,
Müftəxor başqasın nanın yeyəndə,
Qeyri-adiliyi dona yaraşır.

İsrail, vurğunam el adətinə,
Atalar sözləri salmaz çətinə,
Qafiyəsi şirin olan mətinə,
Maral gölündəki sona yaraşır.
Maral gölündəki sona yaraşır.

Daşkənd şəhəri
23.11.1987-ci il.

QAYIT

Acıq edib, kəsüb getmə,
Tələsib eşqinə qayıt.
Yox oluban qaçıb-itmə,
Təzədən işinə qayıt.

Ayrılığı heç yaratma,
Dərd-qəmimi çox oyatma,
Xahişimi yerə atma,
Gəl imana, dinə qayıt.

Sevgimizin xatirinə
Çox getmə sən lap dərinə,
İncikliyi ver birinə,
At kənara, pinə, qayıt.

Bütün qohum edir minnət,
Mənə deyir hər an töhmət,
Qalmayıbdır səbrimdə səd,
Bu xoş ilə, günə qayıt.

Gəlmiş olsan, mən uçaram,
Əlindən tutub qaçaram,
Qapımızı tez açaram,
Öz ocaq-evinə qayıt.

Sənsiz boşdur yatağım da,
Qərarım yox otağım da,
İztirab var dodağım da,
Unutma, əksinə qayıt!

Həyatında bir nəzərəm,
Sən nə etsən, mən dözərəm,
Gülləri çox-çox düzərəm,
Əlli nədir? Minə qayıt.

Telefonla dinib sən gəl,
Təyyarəyə minib sən gəl,
Bakıya tez enib sən gəl,
Qayıt, dedim sənə, qayıt.

Çiçəklərə xar eyləmə,
Gözəllərə ar eyləmə,
Yollarımı dar eyləmə,
Utan, sinə-sinə qayıt.

Hicranı qov, yaxın qoyma!
Xoşallanıb, gülüb uyma,
İsraili yorub soyma,
İnad etmə, yenə qayıt.
Öz ocaq-evinə qayıt.

Bakı şəhəri
19.04.2005-ci il.

GÜMANLA İNDİ

Sənə könül verib düşdüm bəlaya,
Elə hey qaçıram arxanla indi.
Gecələr yatmıram, qaldım ah-vaya,
Tənhalıq tam üzür amanla indi.

Qoymursan, bir dəfə tutum əlindən,
Qucuyub yapışım incə belindən,
Şərbəti həm süzüm dodaq-dilindən,
İstəsən, tənqid et, lap danla indi.

Nəyimə lazımdır aşan hədlərin,
Ortaya çəkdiyin qəliz sədlərin?
Qorxudur, ürküdür boş-boş vədlərin,
Qoyubsan üz-üzə yalanla indi.

Səadət yönəlmir qəti üzümə,
Sataşmır atəşin didəm-gözümə,
Heç belə baxmırsan söhbət-sözümə,
Qisasmı alırsan? Al, yanla indi!

Ötüşür günlərim mənasız, inan.
Yoxdur bu dərdimi anlayıb-qanan,
İsrailəm, qəlbə olubsan canan,
Yarat sevgimizi gümanla indi.
İstəsən, tənqid et, lap danla indi.

*Bakı şəhəri
09.07.2001-ci il.*

Bu dağların ətəyində

YAMAN DARIXMIŞAM

Qəm-kədərə bürünürəm,
Sənsiz yaman darıxmışam.
Dizin-dizin sürünürəm,
Çıxıb aman, darıxmışam.

Xəyalımda hey sanaraq,
Etdiyimdən usanaraq,
Günlər keçir uzanaraq,
Bütün zaman darıxmışam.

Sarsıntılar kəsir məni,
Hicran tutub asır məni,
Fırtınalar basır məni,
Coşur ümman, darıxmışam.

İnadkarlıq nəyə lazım?
Virandadır bahar-yazım,
Pərdəsizdir əldə sazım,
İtib iman, darıxmışam.

Nəsiboğlu zillətdədir,
Otaq sıxır, həyətdədir,
Ahı qopur, hiddətdədir,
Eylə güman, darıxmışam.
Sənsiz yaman darıxmışam.

Dəşkənd şəhəri
25.11.1982-ci il.

VURULMUŞAM MƏN

O mavi gözlərə, o nazik qaşa,
O incə dodağa vurulmuşam mən.
O siyah tellərə, gülgün baxışa,
O lalə yanağa vurulmuşam mən.

Qaməti gözəldir, çıxışı durğun,
Gəlişi can alır, gedişi yorğun,
Başını qaldırıb, baxır hey oğrun,
Tər bəyaz buxağa vurulmuşam mən.

Səhərlər günəşə deyir: sən çıxma!
Bağcadakı gülə deyir: sən baxma!
Yağışda şimşəyə deyir: sən çaxma!
Alışan çırağa vurulmuşam mən.

Al xalat içində görünür bəstə,
Bu yanar qəlbimə girir ahəstə,
İsrail gizlicə olubdur xəstə,
Mahtaban qabağa vurulmuşam mən.
Tər bəyaz buxağa vurulmuşam mən.

Daşkənd şəhəri
24.03.1979-cu il.

Bu dağların ətəyində

YAZMA SƏN!

Telefonla zəng edl yib,
 hvalımı tam pozma sən!
Qulađımı d ng edl yib,
S zl rimi tez yozma sən!

 z verəndə astar alma,
Hicranlara vurub salma,
Tənhalıqda bezib qalma,
Qeybət qırıb, yol azma sən!

 sraili lox eləyib,
Həm bađına k l  l yib,
Minnət qoyub, hey dil yib,
M ktublari çox yazma sən!
 hvalımı tam pozma sən!

Dađk nd ř h ri
24.09.1991-ci il.

YAPIŞMA!

Yaxşı əməl gəlməyirsə əlindən,
Başqasının qeyrətindən yapışma!
Məntiq, məna çıxmayırsa dilindən,
Qeyrilərin söhbətindən yapışma!

Kişisənsə, keçmişləri yada sal,
Gözün qapa, xəyallara yaxşı dal,
Vidən səslə, əbəz yoğur, dəyiş val,
Özgəsinin cürətindən yapışma!

Goppazlığı önə çəkmə, saxtasan,
Əqidən yox, bir çürümüş taxtasan,
Bahar vaxtı xeyirverməz şaxtasan,
Ar edənin möhnətindən yapışma!

Layiqli ol, heç olmasa özünə,
Ölçülər qoy o irişən gözüne,
Maska taxma sırtıqlaşmış üzünə,
Olan işin heyretindən yapışma!

Ətrafa bax, nəzər yetir yaxına,
Başın vurma hər dərinə, axına,
Fərqlər qoyma həm azına, çoxuna,
Nalayıqın ibrətindən yapışma!

Haqqı qoru, haqsızlığı culama,
Tam cırlaşmış ədavəti sulama,
Hörrə qədər böhtanları bulama,
Kimsələrin hörmətindən yapışma!

Nəsiboğlu arxa tutub söykənməz,
Deyiləsi tənələri tükənməz,
Doğru deyib danışmaqdan çəkinməz,
Nağılların şöhrətindən yapışma!
Başqasının qeyrətindən yapışma!

Gəncə şəhəri

09.09.2008-ci il.

ÇAL SAZINI

Elə ki, qəlbim coşanda,
Onda bir sən çal sazını.
Çayda su aşıb-daşanda,
Onda bir sən çal sazını.

Durnalar göydə uçanda,
Dağlarda güllər açanda,
Düzlərdə ceyran qaçanda,
Onda bir sən çal sazını.

Quzeylərdə qar dəyəndə,
Bənövşə boynun əyəndə,
Gözəllər mahnı deyəndə,
Onda bir sən çal sazını.

Bütün hər yan oyandıqca,
Qərənfil al boyandıqca,
Bülbül gülə uyandıqca,
Onda bir sən çal sazını.

Bağa bəzək vurulanda,
Toy məclisi qurulanda,
Nəsiboğlu yorulanda,
Onda bir sən çal sazını.
Onda bir sən çal sazını.

Göyçə mahalı
07.06.1975-ci il.

YETMƏDİM AXIR

Yordum istəyimi amansız yolda,
 Tamam mətləbimə yetmədim axır.
 Qaçırdım qabaqda, qalmadım dalda,
 Azıb cığırından itmədim axır.

Cəhdlər göstərirdim qohum-qardaşa,
 Əzaba qatlaşdım gedib birbaşa,
 Qulluğunda durub, yandım sirdaşa,
 Çətin, dar ayaqda atmadım axır.

Təşvişlər içində hey çabaladım,
 Düşməni hədəfdə yorub doladım,
 İblis-nakəsləri atıb daladım,
 Tikan tək ortada bitmədim axır.

Yorğunluq üstümə basqın edirdi,
 Yuxusuz anlarım qaçıb itirdi,
 Xeyirxah işlərim öndə gedirdi,
 Axınlı yollarda yatmadım axır.

Gecəni gündüzə qarışdırırdım,
 Qəliz düyünləri araşdırırdım,
 Yamanı-yaxşıyla barışdırırdım,
 Kimsəni aldadıb satmadım axır.

Məqsədim önəmli olub həmişə,
 Özümü çırpmışam hər keşməkeşə,
 Gücümü qoymuşam sərfəli işə,
 Xeyiri şərlərə qatmadım axır.

Qarşıma çıxırdı tez-tez tufanlar,
 Qılinc tək doğrayan şaxta-boranlar,
 Hədələr edirdi qalxıb ümmanlar,
 Daşqın deryalarda batmadım axır.

Nəsiboğlu müxənnətə inanmaz,
Məqsədində heç ləngiməz, yubanmaz,
Uçurumda boynun əyib dayanmaz,
Yük olub qoltuqda, getmədim axır.
Axınlı yollarda yatmadım axır.

Daşkənd şəhəri

21.01.1988-ci il.

YAXIN GƏL

İftixaram, sözün düzü, bəstinə,
Məlhəm yetir, bu canıma yaxın gəl.
Məhəbbətdə xoşallanım məstinə,
Tutqun olan sübhanıma yaxın gəl.

Qılıncaşı oynat küskün önümdə,
Qara gözü fırlat yanıq yönümdə,
Ruhuma ruhu qat qopan dinimdə,
Qəmgin ötən zamanıma yaxın gəl.

Ağzını aç, kəlmələrə mənə ver,
İşvə eylə, sevgimizi yana ver,
Yeri ayır, gülüstanda xana ver,
Eşq-aləmdə cahanıma yaxın gəl.

Yerişinin izini qoy sinəmə,
Surətini əbədi sal didəmə,
Əqlini at həm ortaya, həm cəmə,
Əvvəl-axır gümanıma yaxın gəl.

Nəsiboğlu, sənsiz nalə qoparar,
Ürəyində niskil tutub aparar,
Xəyalda əksini arar, hey arar,
Yalvarıram, tez yanıma yaxın gəl.
Məlhəm yetir bu canıma, yaxın gəl.

***Daşkənd şəhəri
29.11.1988-ci il.***

ÖZƏL OLA

Həsərət dolu bu gözləri
Sevindirən gözəl ola.
Mənalı söhbət, sözləri
Qeydə alan qəzəl ola.

Məhəbbətdə ilk seçilən,
Çəmənlərdən tər biçilən,
Şərbətimlə tez içilən
Sevgimdə bir əzəl ola.

Təsviriylə ürək açan,
Meh əsəndə çöldə uçan,
Rəngarəngli qəlbə saçıan,
Xışıldayan xəzəl ola.

İsrailəm, könülümün,
Şux oxuyan bülbülümün,
Çiçəyimin, hər gülümün
İstədiyi özəl ola.
Sevindirən gözəl ola.

*Sankt-Peterburq
17.10.1995-ci il.*

ÖZ YERİ

Özün yekə tutub, qarşımdan ötmə,
Milçəyin öz yeri, filin öz yeri.
Yamanı düz bilib yollara tökmə,
Doğrunun öz yeri, felin öz yeri.

Dollarla ölçülmür kişinin adı,
Dünyanın mənası, həyatın dadı,
Həm dostu-sirdaşı, həm də ki, yadı,
Hörmətin öz yeri, pulun öz yeri.

Kimsəsiz səhrada bitməz gül, çiçək,
Gülün qiyməti yox, olmasa ləçək,
Otlar arasında bitsə də tək-tək,
Çəmənin öz yeri, gülün öz yeri.

Min bir bəzək vardır, dağda-ətəkdə
İlməli naxışlar çöl-düzənəkdə,
Gözümü oxşasa al biçənək də,
Dağların öz yeri, çölün öz yeri.

İsrail, saçına düşürsə də dən,
Bir xatirə qalır keçən illərdən,
Günlər tələsərək ötsə ömürdən,
Fəsilin öz yeri, ilin öz yeri.
Dağların öz yeri, çölün öz yeri.

*Bakı şəhəri
21.07.1998-ci il.*

Bu dağların arxasında

ETMƏ YAMAN

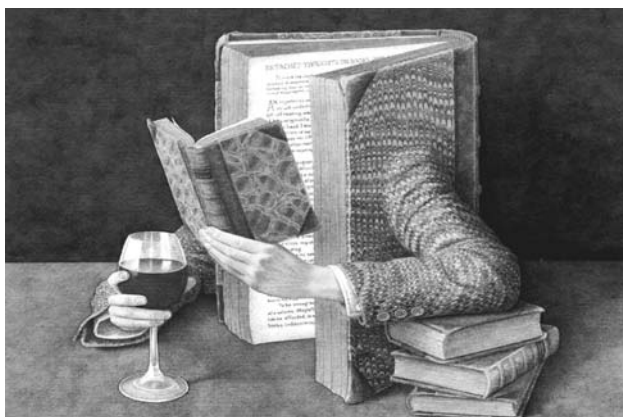
İşlərini etmə yaman,
Halını qoyma gec dəmə.
Bircə dəfə gülən zaman
Atdınmı kefi heç dəmə?

Əl altından söz eyləmə,
Üz turşudub, göz eyləmə,
Saman altı iz eyləmə,
Mənliyində çox bicedmə.

Yalançısan əməlində,
Zatın qırıq təməlində,
Giley-güzar, nəf əlində
Ortalıqda sən gicdəmə.

İsrailə saxta olma,
Qeyrət göstər, taxta olma,
Bir kişi ol, axta olma,
Kəramətdə simicdəmə.
Mənliyində çox bicedmə.

*Sankt-Peterburq
17.11.2005-ci il.*

MÖHTACINA MƏN

Pərişan gözlərin yaman dərdlidir,
Çataydım dərdinin əlacına mən.
Qıya baxışlardan eşqin bəllidir,
Düşəydim nəzərdə qıyqacına mən.

Ovsunladın, bilinmədən, ahəstə,
Boyun-buxun xoşallanır tam bəstə,
Eylədi hissiyyat qəlbimi xəstə,
Dözəmə təşvişli rəvacına mən.

Qüssələr yaratma, söylə sözünü,
Oynat qara qaşı, ala gözünü,
Gülümsət əhvalı, parlaq üzünü,
Qoyum məhəbbətin lap tacına mən.

Ruhlandır nəvaziş əməllərinlə,
Məlhəm ver, vəhdət qıl o əllərinlə,
Ünsiyyəti yarat xoş dillərinlə,
Keçim qərarının hərracına mən.

Nəsiboğlu vüsalına vurulub,
İzləməkdən yollarında yorulub,
Qənşərində nə büsatlar qurulub!
Mürvət et, qalmayım möhtacına mən.
Keçim qərarının hərracına mən.

Bakı şəhəri
08.08.2008-ci il.

Bu dağların ətəyində

YANDIM, AY GÖZƏL

Nə gözəl yerişin, baxışların var,
Çıxanda tuşuma yandım, ay gözəl.
Ay kimi, gün kimi çıxışların var,
Hopanda huşuma yandım, ay gözəl.

Sinəmə od qoydu şən gülüşlərin,
Püstə dodaqların, incə dişlərin,
Sanmayıb keçdiyin o ötüşlərin,
Dən qoydu başıma, yandım, ay gözəl.

Baxmadın eşqimə, ürəyimə sən,
Fikrimə, arzuma, diləyimə sən,
İşgüzar əməyə, hər səyimə sən,
Bu cavan yaşıma yandım, ay gözəl.

İsrail divanə düşüb çöllərə,
Ümidi bağlayıb gələn illərə,
Bir ayaq qoy bizə, bizim ellərə,
Dağıma, daşıma yandım, ay gözəl.
Çıxanda tuşuma yandım, ay gözəl.

Göyçə mahalı
15.06.1977-ci il.

ƏSMƏ, KÜLƏK

Uğuldayırsan yaman,
Bizə vermirsən aman,
Təngə gəlib bu zaman.
Əsmə, külək, əsmə sən,
Bu yolları kəsmə sən.

Bilmirəm, neçün, nədən?
Keçibsən yurda səddən?
Vurursan ziyan həddən.
Əsmə, külək, əsmə sən,
Bu yolları kəsmə sən.

Söyüdə düşmənlər oldun,
Yaşıl saçını yoldun,
Yamanca coşub doldun.
Əsmə, külək, əsmə sən,
Bu yolları kəsmə sən.

Yazıq ağacları tən
Sındırdın tamam dizdən,
İncimə bəri bizdən.
Əsmə, külək, əsmə sən,
Bu yolları kəsmə sən.

Yaratmırsan bir güman.
Sonra əsərsən yaman,
Keçim, amandır-aman!
Əsmə, külək, əsmə sən,
Bu yolları kəsmə sən.

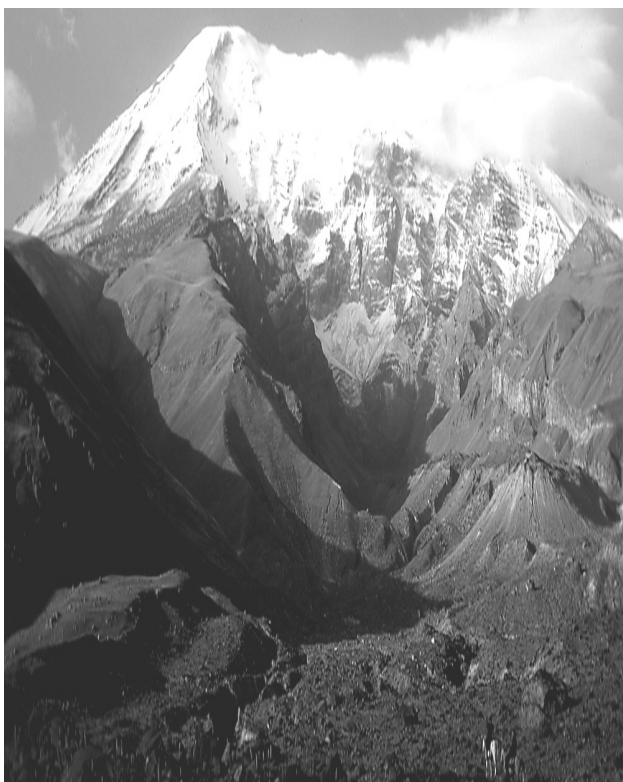
Kəskin bu qəzəbindən,
Qorxmaz heç kəs, eşit sən,
Əsmə, get bu tərəfdən.
Əsmə, külək, əsmə sən,
Bu yolları kəsmə sən.

Yordun, axır neyləyim?
 Fayda vermir deməyim,
 Heçə enib hər səyim.
 Əsmə, külək, əsmə sən,
 Bu yolları kəsmə sən.

Rəhm qıldı o fələk,
 Göydən endirdi mələk,
 Dərhal dayandı külək!
 Əsmə, külək, əsmə sən,
 Bu yolları kəsmə sən.

Göyçə mahalı
09.01.1975-ci il.

İsrail Nəşibəğli

KƏLMƏLƏR YADINDADIRMI?

Niyə məndən üz döndərib gedirsən?
Dediyn kəlmələr yadındadırmı?
Əl altından kinayələr edirsən,
İfadən, nəğmələr yadındadırmı?

Görüşürdük tək parkların içində,
Bilinmədən otaqların içində,
İsti, yumşaq yataqların içində,
Eşqdəki namələr yadındadırmı?

Danışıqdan ayrılırdıq arabir,
Qucaqlaşıb, sarılırdıq arabir,
Yar odunda yarılırdıq arabir,
Yapdığın hər nələr yadındadırmı?

İşvələr atardın şirin dilində,
Hörüklər hörərdin qıvrım telində,
Gəzərdik sahilə, gənclik ilində,
Sakit dar döngələr yadındadırmı?

İsrail deyərdi boynuna tərif,
İndi o duyğular qalıbdır zərif,
Təklifə, atmaca deyərdin hərif,
Xəlvəti kölgələr yadındadırmı?
Dediyn kəlmələr yadındadırmı?

*Daşkənd şəhəri
15.05.1987-ci il.*

APAR MƏNİ

Ay nazənin, öz eşqinə
Uzatmadan apar məni.
Aparmasan, bəd işinə,
Fələk dartıb, yapar məni.

Təlaşlı ah-amanlardan,
Fırtınalı yamanlardan,
İnildəyən kamanlardan
Xilas eylə, qapar məni.

Götürməsən, intizarlar,
Həbi olmayan azarlar,
Sağalmayan hər bezarlar
Tutub, minib çapar məni.

Çişkinlərin arasından,
Namərdlərin yarasından,
Bivəfanın qarasından
İblis qaçıb, qapar məni.

İztirablıdır qədərlər,
Qəmli gözlər, həm hədərlər,
İsrailəm, hey kədərlər
Tez ilişib tapar məni.
Uzatmadan apar məni.

*Sankt-Peterburq
13.02.1996-cı il.*

NALƏLƏR TÖRƏTDİN

Nalələr törətdin görüşümüzdə.,
Ayrılıq sözünü saldın yada sən.
Söylədin, deyib gəlişimizdə.,
Yetirdin yapışıb ah-fəryada sən.

Keçmiş günlərindən xatirə qalan,
Könlümü başından qoparıb alan,
Qüssəli surətlə didəmdən çalan,
Yönəltidin qisməti öndən bada sən.

Demədin, dayana intizar belə,
Gözümdə yaşları döndərdin selə,
Verdin sevgimizi küləyə, yelə,
Qoymadın bir gələ ağzım dada sən.

Sonradan sorağın düşdü dillərə,
Mənalar vermədin ötmüş illərə,
Atdın məhəbbəti yersiz əllərə,
Durmadın, çataydıq bir murada, sən.

İztirab qəlbimi tamam bürüdü,
Tufan dərhal qopdu, eşqi kürüdü,
Dartıb bu cismimi, leş tək sürüdü,
Gəlmədin hayıma, həm imdada sən.

İsrail dəhşətdən var-gəl ələyir,
Tanrıya üz tutub həyan diləyir,
Külləri sovurub başa ələyir,
Getdin bilərəkdən tərs inada sən.
Ayrılıq sözünü saldın yada sən.

*Sankt-Peterburq
27.02.1996-cı il.*

Bu dağların arxasında

ƏL ƏLƏYƏR

(*təcnis*)

Fələk atıb ağacını,
Başımıza əl ələyər.
Qismətimə ağ, acını,
Dünyamızı ələl əyər.

Yollarıma qapqaranlıq,
Sevgimizə hey qar anlıq,
Könülümə qara anlıq,
Taleyimə ə, ləl əyər.

İsrailəm, qəlbim yara,
Ürəyimi verdim yara,
Bivəfaya qoyma, yar a,
Bu bəxtimi ələllə əyər.
Başımıza əl ələyər.

Bakı şəhəri
03.08.1993-cü il.

ANLAR GƏTİR, QOY

Bir gözəllə sevdalaşıb güləndə,
Əhvalına şirin anlar gətir, qoy.
Tənhalıqı həyatından siləndə,
Ömrünə gur zamanlar gətir, qoy.

İnam yarat istəklərin önündə,
Çiçək-güllər şölə saçsın yönündə,
Yadda qalsın, kəbin eylə dinində,
Aralığa ruh-imanlar gətir, qoy.

Qibtə etsin bütün aləm istəyə,
Hissiiyyatın tezcə gəlsin köməyə,
Təriflərin bolca olsun deməyə,
Nəğmələrə tar-kamanlar gətir, qoy.

Davranışda yaxşı hörmət elə sən,
Yöndəminə dərin izzət elə sən,
Nazında durmağa adət elə sən,
Etibara çox gümanlar gətir, qoy.

Sevinsin taleyin verdiyi paya,
Tez gəlsin dediyin kəlama-haya,
Uyusun yaptığın oyuna, naya,
Ortalığa al fincanlar gətir, qoy.

Anlasın, öyrənsin tamam eşqini,
Yox etsin fırlanan dumanı, çəni,
Vurulsun qəlbiylə, düşünsün səni,
Ünsiyyətdə xoş dövrənlər gətir, qoy.

Xoşbəxtlik, sözündən nəşələr alsın,
Özü rahat olsun, hey razı qalsın,
Könlündə mahnılar, segahlar çalsın,
Gələcəyə tər sübhanlar gətir, qoy.

Hər bilən şərəflə yanaşsın ona,
Şəfəqdən don geyib olsun bir sona,
Sevgidən zövq alsın, hey gəlsin cana,
Zamanına zor məkanlar gətir, qoy.

Bilsin ki, dünyada sevib-sevilir,
Həyatdan həzz alır, həyatı bilir,
Kədəri tanımır, yox edib silir,
Qənşərinə şən imkanlar gətir, qoy.

Keçən ömür gəlməyəcək bir daha,
İnam yarat həm dünənə, sabaha,
Qoyma heç vaxt düşsün amana, aha,
Qarşısına nur-cahanlar gətir, qoy.

İsrailəm, sonsuz olur məhəbbət,
Tez yaranır, tezəcə solur məhəbbət,
Ulduz kimi yanır, dolur məhəbbət,
Fəzasına asimanlar gətir, qoy.
Gələcəyə tər sübhanlar gətir, qoy.

Daşkənd şəhəri
17.11.1992-ci il.

ZAMAN İTİBDİR

Ay həzərat, sizə nəyi söyləyim?
İnsanlarda mürvət yaman itibdir.
Qıbləyə üz tutan, mərhəmət dilən,
Nakəs bəndələrdə aman itibdir.

Qardaş qardaşına edir xəyanət,
Qəsdən rüşələnib güdür dəyanət,
Gizlicə aləmə yayır bəyanət,
Etibar puç olub, iman itibdir.

İblis libasından xoflanır dədə,
Yetim atalıdır, söyləyir gədə.
Həqiqət yox olub qalır kölgədə,
İnam burulğanda, ümman itibdir.

Sarsılmaz, usanmır qocaman həyat,
İstəklər kif atıb, qalıbdır bayat,
Nəsillər cırlaşıb, bilinmir soyad,
Xəcalətdən xətti-güman itibdir.

İsrail sərrastdır dediyi sözdə,
Yayınmaz bir tük də gördüyü gözdə,
Min sifət görünür bir saxta üzdə,
Dünyamızdan haqqı-zaman itibdir.
Etibar puç olub, iman itibdir.

Bakı şəhəri
05.03.2008-ci il.

Bu dağların ətəyində

AY GÖZƏLİM

Hey yolunu gözləyirəm,
Bir gəlib çıx, ay gözəlim.
Axtarıram, izləyirəm,
Dözümüm yox, ay gözəlim.

Sənsiz günüm qara dönüb,
Həyatım azara dönüb,
Dərddən sinəm yara dönüb,
Kədərım çox, ay gözəlim.

Hicranları sevgidən sil,
Xoş arzular, istəklər dil,
Ürəyimi tam yaxşı bil,
Bir mənə bax, ay gözəlim.

Qurtar barı amanlıqdan,
İntizardan, yamanlıqdan,
Ümidimə gümanlıqdan
Sevinclər yax, ay gözəlim.

O dağlardan salamım var,
Ormanımdan kəlamım var,
Qaşlarından bir kamım var,
Kırpiyin ox, ay gözəlim.

Əyninə gey xoş libası,
Əylən, şadlan, tulla yası,
Bənövşəni al, qadası,
Döşünə tax, ay gözəlim.

İsrailəm, çox gəzmişəm,
Dediklərini sezmişəm,
Əzabına, bil, dözmüşəm,
Eyləmə, ax, ay gözəlim!
Bir mənə bax, ay gözəlim.

Sankt-Peterburq
09.06.1997-ci il.

GÖYÇƏYİ GÖRMÜŞƏM

Bu şəhərdə yol üstündə dayanan
Xoş libasda dürr-göyçəyi görmüşəm.
Günəş tək şafəqindən hey yanan,
Tam biçimli al örpəyi görmüşəm.

Gözlərilə nur səpirdi üzümə,
Qamaşdırıb, od saçırdı gözümə,
Ah qoparıb, ah verirdi özümə,
Göydən enən nur-mələyi görmüşəm.

Dayanmışdı düz qarşımda, tuşumda,
Belə zərif görməmişdim yaşımda,
Ətirindən məst olmuşdu huşum da,
Sanki, dağdan tər-çiçəyi görmüşəm.

Boğazı var, durna kimi, çox nazik,
Baxışında, kirpiyində ox nazik,
Rəssam kimi nəzər yetir, bax nazik,
Surətində zər əməyi görmüşəm.

İsrailəm, sözüm yoxdur, deyəm mən,
İzin versə bir özümü öyəm mən,
Bu başımı səcdə edlənib əyəm mən,
Ürəyimdə tək sevməyi görmüşəm.
Göydən enən nur-mələyi görmüşəm.

*Daşkənd şəhəri
14.05.1983-cü il.*

Bu dağların ətəyində

SİNƏM ÜSTƏ

Əlini ver sən əlimə,
Başını qoy sinəm üstə.
Dilini ver sən dilimə,
Əynini soy sinəm üstə.

Eşqimizi duyaq dərin,
Hey tökülsün candan tərini,
Deyək, gülək sərin-sərin,
Könülü oy sinəm üstə.

Uzaq gözək intizardan,
Nasazlıqdan, həm azardan,
Şeir gəlsin mən, yazardan,
İstəkdə doy sinəm üstə.

Yoraq hissi, çataq başa,
Ləzzət ala q birgə qoşa,
Sevinclərdən daşa-daşa
Çoxalsın boy sinəm üstə.

İsrailə məhəbbət ver,
Ömürünə səadət ver,
Mən yazığa, bəyanət ver,
Eyləyək toy sinəm üstə.
İstəkdə doy sinəm üstə.

*Bakı şəhəri
17.05.2009-cu il.*

YAMAN OLUR

*“Erməni vandalları Göyçə mahalının əhalisini
vəhşicəsinə qovduqdan sonra yazmışam”.*

Nisbi aləm dərd-qəmlərə enəndə,
Anlamaq olmayır, el yaman olur.
Susuzluqdan şərxeyiri yenəndə,
Ağızda fırlanan dil yaman olur.

Bəşəriyyətin qeyli-qalı fırlanır,
Vuruşması, bədnam halı fırlanır,
Bəduğuru, bədəhvalı fırlanır,
Su tək axan qanda sel yaman olur.

Dağılır ormanlar, dağılır oba,
Yanmayır, isinmir künclərdə soba,
Öz taxtın üstündə əyləşmir baba,
Viranda inləyən çöl yaman olur.

Evindən dağlara qaçan didərgin
Görür həyatında təşvişlər, gərgin,
Qurbanı olurlar ədavət-mərcin,
Şaxtalı boranda yel yaman olur.

Atəşlər altında səngər eşənlər,
Həyəcan içində bağıri bişənlər,
Şələlər çiyində gücdən düşənlər,
Bilirlər, ağrıdan bel yaman olur.

Çətindir hardasa evsiz yaşamaq,
Yükləri qəddində hədsiz daşımaq,
Natəmiz əhvalda başı qaşımaq,
Daranmaz saçlarda tel yaman olur.

Yollarda qanqalı yığ, dizə çıxır,
Uzanan saqqallar, bığ dizə çıxır,
Yağışlar yağanda zığ dizə çıxır,
Ayaqda yığılan gil yaman olur.

Bu dağların arxasında

Yeməyə qaçqının çörəyi azdır,
Ümidi pencərə qalıbdır, yazdır,
Naxələf düşmənin kefisə sazdır,
Yaxın cəbhələrdə mil yaman olur.

Təbiət təsviri gözə görünmür,
Nədənsə, gözəllik duyub öyünmür,
Məhəbbət hissləri qəlbə döyünmür,
Öndə boynun bükən gül yaman olur.

Titrəyir dağların nəfəsi, gəlmir,
Torpaq cana gəlib, amma ki, gülmür,
Sevinclər yaranmır, kədəri silmir,
Zülmətlər qismində il yaman olur.

Nəsiboğlu gördüyündən qan eylər,
Düşməne baş əyməz, həmişə teylər,
Əlində qələmi dünyaya söylər,
Yanmış ürəyində kül yaman olur.
Su tək axan qanda sel yaman olur.

*Göygöl rayonu
10.03.1989-cu il.*

MEHRİBANSAN, QIZ!

Şükür olsun sənin kimi canana,
Dindirdim, danışdın - mehríbansan, qız!
Tərbiyə veribdir ismətli ana,
Düşünüb hər şeyi tez qanansan, qız!

Abırın, ismətin üstündə durur,
Əməlin yaradır, bəsatlar qurur,
Sevən aşıqları gözündən vurur,
Məhəbbət yapıdın sübh-pünhansan, qız!

Başını qaldırıb gözə baxmırsan,
Üzünü çevirib üzə baxmırsan,
Söz desək, utanıb bizə baxmırsan,
Hürküb çölə çıxan şux ceyransan, qız!

Gözəllik qıy salıb üstündə gəzir,
İdrakın kirmişcə aləmi sezir,
Kəramət dolanır, qəlbləri əzir,
Əqidə, məxluqda zərif cansan, qız!

Nəsiboğlu, qiymətini bol eylə,
Tərifini tamam yarat, çox söylə,
Adı şirin, özü şirin Güleylə,
Qəşəngsən, söhbətdə bir dastansan, qız!
Dindirdim, danışdın - mehríbansan, qız!

Daşkənd şəhəri
08.07.1986-cı il.

Bu dağların ətəyində

MƏNLIYINƏ

Önəmliyi yoxdur bunun,
Siftə edir mənliyinə.
Ona-buna atma burun,
Məhəl yetir mənliyinə.

Yaltaqlanma başqasına,
Boyun əymə aşnasına,
Xamıt olma daşqasına,
Hörmət gətir mənliyinə.

Dəhanında dili qoru,
Ömüründə ili qoru,
Öz bağçanda gülü qoru,
Çilə ətir mənliyinə.

Səmimi ol istəyində,
Həvəs yarat ürəyində,
Büsatlar qur bəbəyində,
Görkəm bitir mənliyinə.

İsrail deyər sözünü,
Aldatma heç vaxt özünü,
Nə olarsa, et düzünü,
Yarat sətir mənliyinə.
Hörmət gətir mənliyinə.

*Sankt-Peterburq
17.07.1996-cı il.*

KÜSDÜRÜR

Qoyma məni intizarlı anlarda,
Tənhalıq, sıxıntı şəbi küsdürür.
Tərsliyim dartınır öndə, yanlarda,
Əqlə tələb qoyan təbi küsdürür.

Ətirli nəfəslə qəsdimdə gəzən,
Ürəymi kövrəldən, sızladıb əzən,
Yaralı qəlbimi dibindən üzən,
Yarın gileydəki ləbi küsdürür.

Qismətin sevinci kəm oldu mənə,
Tuş gəldim dumana, borana, çənə,
Niyə nəzərlərdə hirsləndim yenə?
Bəxti yoran hər səbəbi küsdürür.

İsrailəm, fələk yaman kəc baxır,
Alova bürüdür, odları yaxır,
İldırım oluban yolumda çaxır,
Üstümdə əl tutan Rəbbi küsdürür.
Tənhalıq, sıxıntı şəbi küsdürür.

*Daşkənd şəhəri
16.02.1979-cu il.*

Bu dağların arxasında

HAQDAN SƏNƏ

Oğrun-oğrun baxma, ay qız!
Vurulmuşam çoxdan sənə.
Məhəbbəti etmə yalqız,
Nəzər var bayaqdan sənə.

Yaman günə qoyma bizi,
Demə yada sirrimizi,
Hey qoruyaq eşqimizi,
Söz çıxmasın yoxdan sənə.

Vida verdin, gəl görüşə,
Başqasını soxma işə,
Salma, aman dilə-dişə,
Ziyan gələr sağdan sənə.

İşarəmi yaxşı anla,
Sevgini qur ürək-canla,
Hicranı yor, yubat, danla,
İlham gəlsin dağdan sənə.

Qibtə edən saçın yolsun,
Könülümüz eşqlə dolsun,
Gül-çiçəyin bol-bol olsun,
Ətir yetsin bağdan sənə.

İsrailəm, dağ oğluyam,
Kaş hissini hər an duyam,
Bu başı sinənə qoyam,
Birdəfəlik haqdan sənə.
Vurulmuşam çoxdan sənə.

Daşkənd şəhəri
10.04.1984-cü il.

HƏLƏ GÖRMƏYİRSƏN

Nakişilik, naxələflik var səndə,
Hələ görməyirsən özün-özünü.
Elə ki, oturub yeyib-içəndə
Basıb-bağlayırsan yalan sözünü.

Çəkinmək deyilən sözü qanmırsan,
Dosta, sirdaşına heç vaxt yanmırsan,
Utanıb ölmürsən, bir usanmırsan,
Qızardıb gəzirsən saxta üzünü.

Paxıllıq edirsən ətrafına sən,
Sözlər gəzdirirsən, bilmirəm nədən,
Özünü salıbsan xətir-hörmətdən,
Ayırd eyləmirsən əyri-düzünü.

Nə qohumu anıb, bircə sayırsan,
Hər nəyin varsa da, malalayırsan,
Yoxumdur deyibən, gah ağlayırsan,
Tezcə yox edirsən tozu-izini.

Simiclik peşəndir, gizlət hər şeyi,
Əynində bir nimdaş şalvar qəlfeyi,
İsraili görçək olub yelpəyi,
Qaçıb yox edirsən gözdən gözünü.
Qızardıb gəzirsən saxta üzünü.

*Sankt-Peterburq
21.11.2005-ci il.*

Bu dağların əyində

GÖRƏRSƏN

Qisməti kəm olan bir məxluqam mən,
Çıxır qabağıma nakəs, nədanlar.
Diqqətlə dikəlib baxıram hərdən,
Susur öndəməimdə məxfi yalanlar.

İztirab fırlanır dolub içimdə,
Çətindir gözəllik yaxşı biçimdə,
Qısalır, gödəlir zaman seçimdə,
Dayanmır, hey ötür gizlicə anlar.

İsrail, dünyamız nə çox qəlizdir!
Guya ki, bu həyat sadə, təmizdir,
İnanma, tarixdə xəyalı gəzdir,
Görərsən, nə qədər dəhşət, amanlar.
Susur öndəməimdə məxfi yalanlar.

Sankt-Peterburq
03.02.1997-ci il.

İsrail Nəşiboglu

DÜZ QARŞIMA

Sən gələndə düz qarşıma,
Könülümdə od qalandı.
Təsadüfən bu tuşuma
Çıxanda huşum hallandı.

Yox olma sən gözlərimdən,
Şirin söhbət-sözlərimdən,
Üz götürmə üzlərimdən,
Bəbəyimə yaş calandı.

Getdin, qəlbim qan eyləyər,
Gileyləri həm söyləyər,
Güllər solar, başın əyər,
Güman yerim aralandı.

Tufan məni qapdı dərhal,
Aman güdüb çapdı dərhal,
Yığvalımı yapdı dərhal,
Xoş əhvalım koralandı.

Ah-nalələr batmaz sənə,
Dedi-qodu yatmaz sənə,
Usandırır çatmaz sənə,
Qol-qanadım yaralandı.

Xoş cahanım qəmə döndü,
Bəxtim məni görüb sindi,
Qələm əldə tezcə dindi,
Sinə, dəftər qaralandı.

Həsərət saçımı yolubdur,
Əqlim yığıb tam dolubdur,
Axar çayım sel olubdur,
Bulaq suyum tez bulandı.

Bütün aləm hey qandırır,
Həmişə səni andırır,
Kövrək sazım qəlb yandırır,
Səslənəndə bəmi andı.

Əbəs yerə belə çıxdın,
Şimşək olub məni çaxdın,
Bu evimi yaxşı yıxdın,
Bütün taleyim allandı.

Görüşümüz yada düşmür,
Nə bir şama, oda düşmür,
Nə vicdana, qada düşmür,
Keçmiş günüm bizi dandı.

İsrailəm, hey ürəyim,
Ağrılardan bel, kürəyim,
Nəyim varsa, bütün nəyim
Tez bir anda taptalandı.
Bəbəyimə yaş calandı.

Gəncə şəhəri
30.10.1994-cü il.

AY GÜLÜM

Fikir ayrılığı yaratma məndə,
Məqsədə bir məna qoydur, ay gülüm.
Ay kimi camala yaxın gələndə
Gözümdə didəmi doydur, ay gülüm.

Gözəllik sifəsi gülüşündədir,
Nazlı xoş yerişin gəlişindədir,
Buxunun əndamla bölüşündədir,
Şirinlik yaradan boydur, ay gülüm.

Çəmənlər içində sanki, bitibsən,
Dərələr dibində azıb-itibsən,
Eşqin girdabına dərhal yetibsən,
Hicran libasını soydur, ay gülüm.

Sevindir aləmi öz əməlinlə,
Məlhəmlər səpələ incə əlinlə,
Atəşə bürünüb ləziz dilinlə,
Bu kövrək qəlbimi oydur, ay gülüm.

Nəsiboğlu gileylidir bu haqda,
Oturub bezardı sənsiz otaqda,
Bir uzanıb, bir duraydıq yataqda,
Deyəsən, xəyalda toydur, ay gözəl.
Gözümdə didəmi doydur, ay gülüm.

Sankt-Peterburq
23.06.2006-cı il.

Bu dağların arxasında

BƏLİM, GÖZƏL

Həsəd apardım qiyafə,
Görünüşdə həlim gözəl.
Salamında var ziyafə,
Davranışda təlim gözəl.

Hara desən, mən çaparam,
Könülünə yol taparam,
Səadəti həm qaparam,
Qoy yanına gəlim, gözəl!

Darıxanda bir hay elə,
Oturmağa bol çay elə,
Gəlişləri hər ay elə,
Tumarlasın əlim, gözəl.

Nahaqları tovlayanda,
Bədbinliyi ovlayanda,
Dərdlərimiz hovlayanda
İztirabı dəlim, gözəl.

Baxışından nur tökülür,
Qüssə-qəmim tam bükülür,
Ürəyim dibdən sökülür,
Ehtiramda səlim, gözəl.

Kənardayam, yox sözündən,
Doyammıram qaş-gözündən,
İsrailəm, lap özündən
Qurtarmayır bəlim, gözəl.
Qoy yanına gəlim, gözəl!

Daşkənd şəhəri
14.09.1991-ci il.

ÜZÜMƏ BAXDI

Göz eylədim bu gün nazlı xanıma,
İti nəzərlərlə üzümə baxdı.
Düşdü bir yağ kimi ürək-canıma,
Ala gözləriylə gözümə baxdı.

Yerişi şirindir, qaməti gözəl,
Səliqəsi səhman, adəti gözəl,
Özü də həkimdir, sənəti gözəl,
Dediyim kəlmədə sözümə baxdı.

Mat qoydu etdiyi kəlamlarıyla,
Mehriban ünsiyyət salamlarıyla,
Yapdığı töhfədə məqamlarıyla,
Gördüyüm əməldə izimə baxdı.

Halal olsun sənin kimi canana,
Həyatı düşünən eşqi sanana,
Elmdə sərrasta, əhdi qanana,
Əqlimi yoxlayıb özümə baxdı.

Nəsiboğlu sordu onun halını,
İmtahana çəkdi tər-kamalını,
Gedəndə oynatdı gül-camalını,
Sonra da dayanıb közümə baxdı.
Ala gözləriylə gözümə baxdı.

Bakı şəhəri
29.05.2003-cü il.

Bu dağların ətəyində

SƏN BAXANDA PƏNCƏRƏDƏN

Sən baxanda pəncərədən
Ürəyimə od salırsan.
Qara qaşlar gəriləndə
Elə bil, canım alırsan.

Qıyqacı baxanda mənə,
Vuruluram, ay qız, sənə,
Ümidimi qırma, yenə
Xəyallara hey dalırsan.

Gərdənində on qulac var,
Qızıl dişlərin hey parlar,
Ağ sinəndə daş-qaş yanar,
Şimşək olub lap çalırsan.

Könlüm tab gətirməz buna,
Qolumu verrəm qoluna,
Çiçək səpərim yoluna,
Qüssə çəkmə, saralırsan.

Hicranlığa son qoyandan,
Ulduzumuz qovuşandan,
İsrailə olan andan
Əbədi qəlbdə qalırsan.
Elə bil, canım alırsan.

Göyçə mahalı
19.05.1976-cı il.

İsrail Nəsimov

ÇALINMASA URA, FƏLƏK!

Vətən dərdi, yurd həsrəti
Dartır bizi dara, Fələk!
İddiada durub qəti,
Hayes vermir ara, Fələk!

Göyçəm tapdaqda inləyir,
Yağı düşmənin kefi dinləyir,
Kinin üstə kin-kinləyir,
Çəkir qəsdən zora, Fələk!

Dağlarımdan nalə qopur,
Bəbəyimə duman hopur,
Yaralarım çopur-çopur,
Sızıldayır xora, Fələk!

Haqqımızı yoxdur qanan,
Kömək verib, canı yanan,
Dərdimizi bilib-anan,
Boylanırsan hara, Fələk?

Əsəbimiz gərilibdir,
Gül-çiçəyim dərilibdir,
Xalçalarım sərilibdir,
Ayaqlayır Jora, Fələk!

Məskənimiz qalıb üryan,
Solub bağçam, bütün hər yan,
Didələrimlə olub giryan,
Qıl tez əlac, çara, Fələk!

Körpələrimlə imdad edir,
Nənələrimlə ah-dad edir,
Şəhidlərimlə fəryad edir,
Heç gəlmirsən gora, Fələk!

Bu dağların ətrində

Torpağımız getdi bada,
Qismət oldu düşmən-yada,
Xaçeklər düşüb inada,
Qənim durub bura, Fələk!

İlişmişik bəd ayaqda,
Petya sərt durub dayaqda,
Həyəcan yanır mayakda,
Bir ora bax, ora, Fələk!

Tarix boyu səpələndik,
Xırmanda yellə ələndik,
Qanımıza hey bələndik,
Qaysaqlamır yara, Fələk!

Kəndlərimiz qaldı viran,
Həzz alırlar ara vuran
Mərclik salır farslı İran,
Adlandırır Şura, Fələk!

Hayqırımı haqq sayan yox,
Dünyamızdan hay-həyan yox,
Həqiqətdən düz, əyan yox,
Kaş gələydin kara, Fələk!

Həsərət dolu nəzərlər var,
Od-alovdan cismim yanar,
Zülmü duymur eldən kənar,
Ürək olub para, Fələk!

Ocağımız çoxdan sönüb,
Yığvalımız geri çönüb,
Tanrı baxıb, üzdən dönüb,
Aldanırsan vara, Fələk!

Həndəvərim boş qalıbdır,
El-obam matəm çalıbdır,
Dığa yurdda yurd salıbdır,
Bənzəyirsən kora, Fələk!

Göyçəm küsüb, tutub qucmur,
Vəznərdə oxunmur Şur,
Qayalarda qartal uçmur,
Göylər qalıb sara, Fələk.

Nimdaş saldın Göyçə göldən,
Qurd ulaşır dərə-çöldən,
Həşir qalxır axan seldən,
Düşübdürmə cara, Fələk?

Didərginlər başsız qalıb,
Yaşaran göz yaşsız qalıb,
Məzarlar başdaşsız qalıb,
Kömək lazım qura, Fələk!

Abidələr tar-mardadır,
Keçmişimiz inkardadır,
Gözlərimiz ah-zardadır,
Dözəmmirik zara, Fələk!

Millətimin var günahı,
Hayastanın çox iştahı,
Sitilləsə, ver pənahı,
Mərhəmətdə-çora, Fələk!

Nankorları qovub Yunan,
Qonaq edib obam, inan,
Hər nakəsə olmaz yanan,
Həsərət qalmış şora, Fələk!

Diaspora fitnə yapır,
Ortaqlıqda daşnak çapır,
Olsa tədbir - hiylə tapır,
Vazgen yaxır qara, Fələk!

Gecə-gündüz qovruluram,
İntizarla yovruluram,
Qəriblikdə sovruluram,
Bürünmüşəm qora, Fələk!

Qatillərə baxmaq olmur,
Qüssələri yaxmaq olmur,
Top-tüfəngdən çıxmaq olmur,
Qoçaq varmı vura, Fələk?

Bədnam qonşu söyləyir təl,
Hünərin var, bir yaxın gəl!
Yumruq kimi birləşmir əl,
Yaman düşdük tora, Fələk!

Necə dözsün buna ürək?
Həyat boyu of çəkərək,
Nizamlansın ordum gərək,
Çataq zəfər-nura, Fələk!

Keçib dini məssəviyə,
Ədaləti əyə-əyə,
ATƏT soxub məngənəyə,
Çətin vəddə dura, Fələk!

İsrailəm, yorub kədər,
Ömrüm keçir hədsiz hədər,
Fərəhim yox bircə qədər,
Çalınmasa ura, Fələk!
Çalınmasa ura, Fələk!

Bakı şəhəri
27.05.1998-ci il.

YARI YANDIRAR

Hər bülbülün öz eşqi var, gülü var,
Hər sonanın üzməyə çay-gölü var,
Hər saz-tarın öz mahnısı, teli var,
Çalma o Kərəmi, tarı yandırar.

Həyatda şirindir balanın adı,
Unutmaz balanı ananın yadı,
Batdı qana, şux ceyranı ovladı,
Ovçu, güllən bu dağları yandırar.

Çiçəklər açılar bahar çağında,
Kəklik yuva salar bahar çağında,
Kəkliyi vursalar bahar çağında,
Ah-amanı, düz ilqarı yandırar.

Beşgünlük həyatdır, kef eylə barı,
Unutma heç zaman dostunu, yarı,
Çox yığma dünyada sərvəti, varı,
Bir gün ayrılığın varı yandırar.

Ayrılıq çətindir, ayrılıq yaman,
Yarım qəlbdən sevir məni hər bir an,
İsrailəm, ayrı düşmüşəm yardan,
Mənim ayrılığım yarı yandırar.
Ah-amanı, düz ilqarı yandırar.

*Göyçə mahalı
17.12.1976-cı il.*

Bu dağların ətəyində

YARALADI

Naxələfə kömək etdim,
Kürəyimdən yaraladı.
Yazığımdan istək etdim,
Ürəyimi paraladı.

Dara düşdüm, qəsd eylədi,
Böhtan vurdu, nəhs söylədi,
Nahaq atdı, haqq teylədi,
Həqiqəti araladı.

Nəsiboğlu oda düşdü,
Əziyyəti bada düşdü,
Etdiklərim yada düşdü,
Fitnə basıb qaraladı.
Kürəyimdən yaraladı.

Sankt-Peterburq
23.11.2006-cı il.

XANIM QƏŞƏNGDİR

İstər məni qına külli-aləmdə,
Bu oturan xubbu-xanım qəşəngdir.
Görəndə vuruldum, dərdliyəm qəmdə,
Hərərət içində canım qəşəngdir.

Seçilir gülüşdə, üzü aşkardır,
Baxanda cəzb edir, gözü aşkardır,
Nəvaziş, nəzakət, sözü aşkardır,
Təsadüfdə xoş bir anım qəşəngdir.

Sağında, solunda rəfiqələri,
Saxlayır qaydada ənənələri,
Qoruyur isməti, desəm nələri,
Ona yatan ürək-qanım qəşəngdir.

Əl qaldırıb oynamağı arəstə,
Görməmişdim belə canan həvəsdə,
Qəlbə yara salıb, eylədi xəstə,
Çıxan belə tərs dövrənim qəşəngdir.

Qərarım yox, özlüyümdən getmişəm,
Bilməyirəm, nə boylanıb etmişəm?
Xəyallarda amalımdan itmişəm,
Yaradılan tam imkanım qəşəngdir.

Üzüntüdən sıxılıram hərdənbir,
Lap yaxından qulağıma səs gəlir,
Salam verir, salamımı istəyir,
Qismət olan həb-zamanım qəşəngdir.

Nəsiboğlu, taleyinə tuş gəlib,
Divanəyəm, ağılıma huş gəlib,
Elə bil, cənnətdən ülkər quş gəlib,
Daşib-coşan ah-amanım qəşəngdir.
Bu oturan xubbu-xanım qəşəngdir.

Bakı şəhəri

17.05.2009-cu il.

Bu dağların atəyində

BOYAT GÖRÜM

Xoşallanıb, nə baxırsan?
İstəyini oyat, görüm.
Nəzərindən od yaxırsan,
Sevincini dur at, görüm.

Əhvalımda təzələndim,
Özlüyümdə özələndim,
Duyğularda çözüləndim,
Hissiyatı toxtat, görüm.

Gülüşündən nəşələr tök,
Al ürəyi dibindən sök,
Üstümə cum, sinəmdə çök,
Sevgimizi yarat, görüm.

İsraildən yoxu götür,
Tənhalığı alıb itir,
Xoş imkanı birgə ötür,
Məhəbbəti boyat, görüm.
Sevgimizi yarat, görüm.

Daşkənd şəhəri
09.09.1982-ci il.

TÜRKİYƏ ELİNDƏ

Üç həftə beləcə dolandı keçdi,
Türkiyə elində xoş anı gördüm,
Nəzərim yoxladı, aradı, seçdi,
Mehriban üzlərdə imkanı gördüm.

Qardaşlıq timsalı səxavətdədir,
Şirin ləhcələrdə, nəzakətdədir,
Hünər-şücaətdə, dəyanətdədir,
Şəfəqdə buğlanan zamanı gördüm.

Gülüşlər ürəyə büsbütün yatır,
Haraylar üstünə haraylar çatır,
Çiçəklər boylanır, güllər naz atır,
Ömrü artıran loğmanı gördüm.

Nəvaziş qıy salıb hopur imdada,
Sıxıntı yox olur, həzz gəlir dada,
Vücutlar oyanıb düşür inada,
Ləyaqət qismində ad-sanı gördüm.

İsrail unudur qüssə-kədəri,
Bilmədən ötüşdü sevinc qədəri,
Xəyalə həkk oldu heyif hədəri,
Qüdrətdə parlayan cahanı gördüm.
Türkiyə elində xoş anı gördüm.

*Türkiyə, Ankara şəhəri
17.08.2012-ci il.*

Bu dağların arxasında

AY NAZƏNİN!

Nazını çəkərəm sonsuz,
 “Bəli” söylə, ay nazənin!
 Nəyə lazım həyat onsuz?
 Eşqi teylə, ay nazənin!

Dərddən rəngim saralıbdır,
 Bulud qədər qaralıbdır,
 Gen cahanımdaralıbdır,
 Qəmi keylə, ay nazənin!

Zaman keçir, il dolanır,
 Hicran qəsdən tutub anır,
 Səadətlər bizi danır,
 Vaxtı əylə, ay nazənin!

Çəmənzarın gülü solub,
 Göz yaşlarım gözdə dolub,
 Mən, yazığa, yaman olub,
 Məlhəm eylə, ay nazənin!

Sevişək biz axıradək,
 Sən işvə at, könlümə çək,
 Məhəbbətə güllər əkək,
 Qoxu, iylə, ay nazənin!

İsrailəm, bikef halım,
 Hey sarsıdır bu əhvalım,
 Bir “hə” söylə, razı qalım,
 Yor, gileylə, ay nazənin!
 “Bəli” söylə, ay nazənin!

Bakı şəhəri
 19.09.2008-ci il.

DAYANIB, DANIŞ!

Haqqı, ədaləti tapdalama sən,
Sözləri deyəndə, dayanıb danış!
Hər işi gizlədib, tez yalama sən,
Doğrunu, düzgünü hey anıb danış!

Söz alıb, söz satma bu ortalıqda,
Qıcqırtma məqamı, çıxmış qalıqda,
Tam şəffaf sulara dinir balıq da,
Həqiqəti bilib, düz sanıb danış!

Utanıb qızarmaq mənliyində yox,
Qeyrətin döngədə, həm də tində yox,
Nə boy-buxununda, biçimində yox,
Məntiqli sözləri sez qanıb danış!

Dünya bir fanidir, gəlib-gedəcək,
Özün tək nakəslər gülüb-gedəcək,
Axırda göz yaşın silib-gedəcək,
Çox peşman olanda usanıb danış!

İsrail, dediyi sözü bilirsən,
Saldığı həyatda izi bilirsən,
Yarama atdığıın közü bilirsən,
Öləndə vicdanla bir yanıb danış!
Doğrunu, düzgünü hey anıb danış!

*Sankt-Peterburq
05.05.2005-ci il.*

Bu dağların arxasında

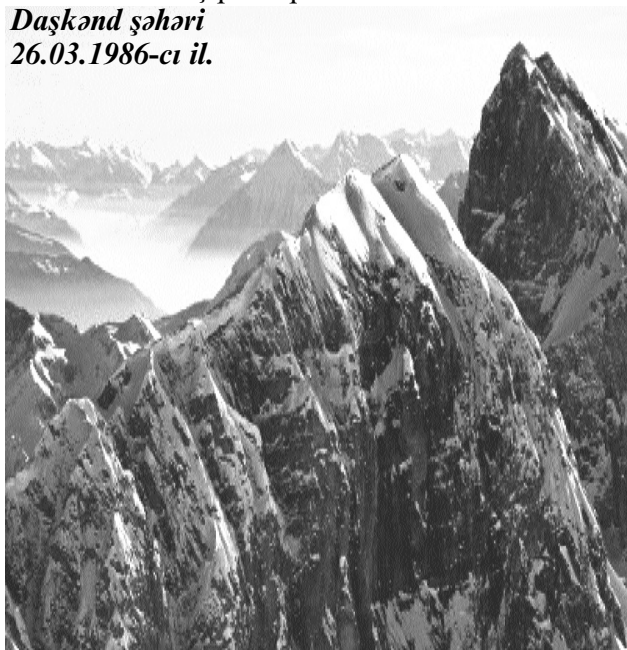
QOVURMA MƏNİ

Ay nazənin, ürəyimi,
Eşqinlə qovurma məni.
Taleyimi, gərəyimi,
Əl atıb ovurma məni.

Xasiyyətin dəyişməyib,
Arzum nakam, yetişməyib,
Sınan qəlbə qəsdən dəyib,
Özünə yovurma məni.

İsrailə qəm calayıb,
Könülünü hey talayıb,
Tonqal çatıb, od qalayıb,
Külümdən sovurma məni.
Eşqinlə qovurma məni.

Daşkənd şəhəri
26.03.1986-cı il.

QƏM VERDİ

Amalımda od qalayan bu nadan,
Həyatıma kədər verdi, qəm verdi.
Meymun tək boylanıban qıraqdan,
Şən əhvalı hey azaltdı, kəm verdi.

Baltalar sındırdı taqət-dizimdə,
Kələ-kötür oldu arxa-izimdə,
İnilti qoparan qoşma-sözümdə,
Yanıqlı sazıma kövrək bəm verdi.

Şeytanlar yurd saldı uca zirvəmdə,
Alovlar püskürdü gözdə, didəmdə,
Lalələr qönçəsin açan bir dəmdə,
Bütün qüssələri yığıb cəm verdi.

Nə etdim, qaçmadı qəliz yolumdan,
Şahmar ilan kimi tutdu qolumdan,
Çaldı yan-yörəmdən, çaldı solumdan,
Vurduğu zəhərdən qəlbə həm verdi.

Neynirsən, ay zalım, ağrıya salıb,
Qətranı artırıb, cismimi çalıb?
Onsuz da dünyada ömrüm azalıb,
Qaqqıldayıb, fitnəsindən dəm verdi.

Nəsiboğlu əqil-səri itirməz,
Bağçasında qanqalları bitirməz,
Bu nadanı heç dilinə gətirməz,
Xəyal andı! Gözlərimə nəm verdi.
Həyatıma kədər verdi, qəm verdi.

Sankt-Peterburq şəhəri
24.06.2005-ci il.

VƏSF EDİRƏM

Vəsf edirəm şumal qamətinə, bil,
Mələhətli səsin dildə görünür.
Səpərəm üstünə xoş ətirli gül,
Düz qəşəng baldırın çöldə görünür.

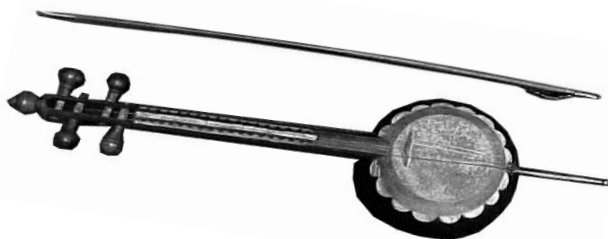
Yanıma gələndə əhvalım çaşır,
Şux verən surətdən gözüm qamaşır.
Yerişin boyuna necə yaraşır!
Atdığıın işvələr beldə görünür.

Him edir sürməli qaşın, gözlərin,
Atmalı, mənalı, şirin sözlərin,
Gülgün baxışların, parlaq üzlərin,
Vurduğun işarə əldə görünür.

Sona tək çıxıbsan sular üstünə,
Elə bil, giribsən könlün qəsdinə,
Gəlirəm baxmağa hey sinə-sinə,
Çiməndə əndamın göldə görünür.

Nəsiboglu sənə heyran qalıbdır,
Nəvazişin ürəyimi alıbdır,
Çıxılmayan dərd-amana salıbdır,
Bəlin, gün nədir ki, ildə görünür.
Atdığıın işvələr beldə görünür.

Dəşkənd şəhəri
20.07.1988-ci il.

QOCAMAN ÇALDAĞIM

Dərddən bütöv çaldır başın,
Mənim qocaman Çaldağım.
Qəhərdən bükülüb qaşın,
Mənim qocaman Çaldağım.

Ah-nalədən çıxmır səsin,
Göyçəlidən yoxdur kəsin,
Fərağı oldun əbəsin,
Mənim qocaman Çaldağım.

Unutmuruq düz ilqarı,
Əzəməti, dostu-yarı,
Qov üstündən fitnəkarı,
Mənim qocaman Çaldağım.

Xəyallarda zənninləyəm,
Boranınla-çəninləyəm,
Həmişəlik səninləyəm,
Mənim qocaman Çaldağım.

Hayes qəsdən qoymur gələk,
Qucaqlaşaq, birgə gülək,
Düşmən qurur min bir kələk,
Mənim qocaman Çaldağım.

Həsərətdən edirik dad,
Elin, oban çəkir fəryad,
Qatil hey göstərir inad,
Mənim qocaman Çaldağım.

Soyuq bulaq çağlar qalıb,
Didərginlər ağlar qalıb,
Sinən çarpaz dağlar qalıb,
Mənim qocaman Çaldağım.

Bu dağların ətrəyində

Darırırsan bizsiz yaman,
 İntizardan qopur aman,
 Nəsiboğlu saxlar güman,
 Mənim qocaman Çaldağım.
 Mənim qocaman Çaldağım.

Gəncə şəhəri
 23.10.2001-ci il.

TUMARLANIB GƏLMİŞƏM

Bir mələyin görüşünə səhərdən,
Ütülənib, tumarlanıb gəlmişəm.
Özümü göstərib yaxşı təhərdən,
Sevincimdən xumarlanıb gəlmişəm.

O günkü şənlikdə göz eylədim mən,
Araya düşəndə söz söylədim mən,
Telinə əl atdım, bəs neylədim mən?
Könülümdə xoşallanıb gəlmişəm.

Vaxtından tələsik tez çatdım bura,
Piyada çox gəzdim, gah ordan-ora,
Bilirəm işimi, gedirəm hara,
Bu bulvarı lap fırlanıb gəlmişəm.

Ümid bağlamışam onun əqlinə,
Mehriban üzünə, şirin dilinə,
Qolumu qoyanda incə belinə,
Qılgılcımdan xəyallanıb gəlmişəm.

İsrailəm, ürək yaman darıxır,
Tab gətirmir, onsuz güman darıxır,
Dözəmmirəm, tamam aman darıxır,
İmdadımla umub, anıb gəlmişəm.
Sevincimdən xumarlanıb gəlmişəm.

*RF, Moskva şəhəri
30.07.1990-cı il.*

Bu dağların ətəyində

ŞİRİN

Dili şirin, sözü şirin,
Bal kimidir dadın, Şirin.
Xoş əhvalda özü şirin,
Həm adlanır adın, Şirin.

Gözəllikdə yerin başdır,
Göz piyalə, kaman qaşdır,
Höcət ol, aləmi çaşdır,
Hey təntisin yadın, Şirin.

Hər nə desən, inan, varam,
Sənsiz sancır qəlbə yaram,
Könlümü al aram-aram,
Qopmasın fəryadın, Şirin.

Qolu qaldır, oyna yavaş,
Belin yuxa, sinən lavaş,
Etmə nazı, düşür savaş,
Küylüdür inadın, Şirin.

Bu yollarda nəzəri soy,
Qurban edib ürəymi oy,
İsrailə mərhəmət qoy,
Olsun həm imdadın, Şirin.
Bal kimidir dadın, Şirin.

Daşkənd şəhəri
27.04.1990-cı il.

MATİ BAĞLAMA

Qatırçının qatırını hürkütmə,
Ulağın yerinə atı bağlama.
Könülü tez qırıb, gözü hönkürtmə,
Əl atıb pambıqla çatı bağlama.

Etdiyin əməllər yığılır bir-bir,
Fitnə-fəsadların yıxılır bir-bir,
Fələyin qoluyla dağılır bir-bir,
Üst-üstə yaptığın qatı bağlama.

Tutduğun genində kodu bilginən,
Nəslində, kökündə notu bilginən,
Olunan əməldə xodu bilginən,
Yaranan töhfədə zətı bağlama.

İsrailəm, həyat oyundur, inan,
Şahmata çevrilir, fırlanır hər an,
Vəzir müxənnətdir, piyada nadan,
Şahı qabağa ver, matı bağlama.
Ulağın yerinə atı bağlama.

Bakı şəhəri
22.12.2001-ci il.

Bu dağların arxasında

QİBTƏ XANIM

Yol ayrıcı axşamçağı
Düz durubdur Qibtə xanım.
Baxışıyla çəkib dağı,
Mərc qurubdur Qibtə xanım.

Saçı töküüb gərdəninə,
Vay paylayır dümağ sinə,
Səsləyirəm, axır dinə,
Qəsd yorubdur Qibtə xanım.

İsrailəm, qəlbi sökən,
Kirpiyindən yaşlar tökən,
Nəzər salıb, boynun bükən,
Dərd burubdur Qibtə xanım.
Mərc qurubdur Qibtə xanım.

Bakı şəhəri
16.06.2002-ci il.

SARIŞIN QIZ

Yerişin göyçəkdir, gəlişin nazlı,
Durubsan, könlümü al, sarışın qız.
Baxışın qətidir, sözlərin qazlı,
Bilərək eşqinə sal, sarışın qız.

Üzünə baxanda çaş-baş oluram,
Tər məni hey basır, su-yaş oluram,
Məttəl qaliban, bir daş oluram,
Kəlamda, söhbətdə lal, sarışın qız.

Qaşların gərilir, sanki, cəlladsan,
Müjkan oxu atma, yaman inadsan,
Gözün hey qırpınır, kiməsə yadsan,
Alında görünür xal, sarışın qız.

Gülüşün üzünə mənə gətirir,
Kədəri, qəmləri asan itirir,
Ləbin bir ləb kimi püstə yetirir,
Dadı var tamında, bal sarışın qız.

Qamətin bədəni düz tamamlayıb,
Tanrı qələm çəkib, Rəbb salamlayıb,
Camaşır sıgalla tər hamamlayıb,
Nə gözəl yaraşır dal, sarışın qız.

Səadət, dəyanət lap önündədir,
Vurğunam Məcnunun yör-yönündədir,
Sarı tellərinə gərdənindədir,
Başında qəşəngdir şal, sarışın qız.

Nəsiboğlu divanədir yolunda,
Tamaşa eyləyir, durub solunda,
Kaş öləydim nazik, incə qolunda,
Nə olar, gəlibsən - qal, sarışın qız.
Durubsan, könlümü al, sarışın qız.

*Sankt-Peterburq
24.06.1999-cu il.*

Bu dağların arxasında

SİNƏNİZDƏ

Dağlar, məni unutmayın!
İz salmışam sinənizdə.
Xəyal qalıb yubatmayın,
Saz çalmışam sinənizdə.

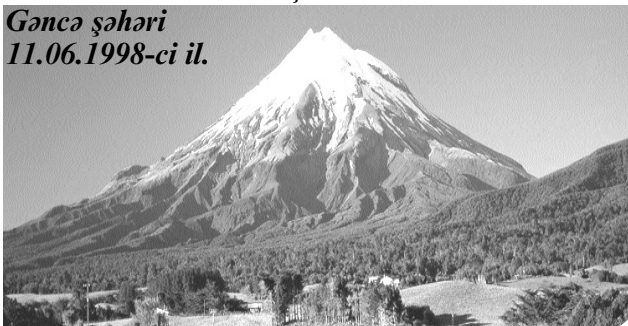
Ötən günü varaq-varaq,
Axtarıram əldə çıraq,
Vay edirəm dildə soraq,
Dərd almışam sinənizdə.

Göyçə yaman yasa batıb,
Elsiz aman yasa batıb,
Əldə güman yasa batıb,
Daralmışam sinənizdə.

Hənirtisi yoxdur belə,
Qəsdən düşdü yurdum felə,
Çəkilməyir düşmən hələ,
Süst dalmışam sinənizdə.

Nəsiboğlu ağlar qalıb,
Bulaqların çağlar qalıb,
Talan olmuş bağlar qalıb,
Ləng qalmışam sinənizdə.
İz salmışam sinənizdə.

Gəncə şəhəri
11.06.1998-ci il.

KOROĞLU

Möhkəm durub Çənlibeldə, qalada,
Əsirgəməz haraya can Koroğlu!
Qıratı, Duratı oylaq-talada,
Vuran igid, zəfərdə-şan Koroğlu!

Nərəsindən paşalar tir-tir əsib,
Misri qılınc yağı boynunu kəsib,
Haqqı sevib, imdamlara tələsib,
Əl tutub fəqirə hər an Koroğlu!

Coşan dəliləri yığdı başına,
Lərzə saldı xotkarların qaşına,
Zəhər qatdı müxənnətin aşına,
Meydanlarda axıtdı qan Koroğlu!

Qorxmazdı şahlardan, qorxmazdı xandan,
Ədalət yolunda keçərdi candan,
İsrail söyləyir qoç qəhrəmandan.
Dünyada qazanıb ad-san Koroğlu!
Vuran igid, zəfərdə-şan Koroğlu!

*Göyçə mahalı
17.10.1972-ci il*

O SÖZLƏR

Elə hey fikirə qərq oluram mən,
Yenə düşündürür məni o sözlər.
Duyuram, gör nələr keçir könlümdən?
Yenə düşündürür məni o sözlər.

Bir qızla görüşdüm xeyli zamanda,
Oturduq, danışdıq, güldük hər anda,
Belə söz tapılmaz, desəm, heç yanda,
Yenə düşündürür məni o sözlər.

Bir gün bağça-bağı seyr edirdim,
Hərdən düz dayanıb fikrə gedirdim,
Arada özümə sual verirdim,
Yenə düşündürür məni o sözlər?

Məndən niyə belə küsüb-incimiş?
Hətta qəhərlənib giley söyləmiş,
Artıq nişanlanıb, bəs belə demiş,
Yenə düşündürür məni o sözlər.

Yox, daha təlatüm dağılmış oldu,
Birgə əkdıymız gül saraldı, soldu,
Qəflətən kövrəldim, gözlərim doldu,
Yenə düşündürür məni o sözlər.

Kaş əhdi-peymanım pozulmayaydı,
Yolumda bu istək heç olmayaydı,
İsrail qəlbindən qaralmayaydı,
Yenə düşündürür məni o sözlər.
Yenə düşündürür məni o sözlər.

Daşkənd şəhəri
17.10.1979-cu il.

DÜZ GƏL AXIR

Öz əhdindən dönən dilbər,
Mərhəmətə düz gəl axır.
Eşq-atəşdə sönən dilbər,
Dodağını büz, gəl axır.

Həyatımın mənasısan,
Həyəcandan yanasısan,
Bu sevgimin sonasısan.
Səadətdə üz, gəl axır.

Qaldırıbsan qiymətini,
Endiribsən mürvətini,
Saxlayıram minnətini,
Qənşərimə süz, gəl axır.

Ömrümüzdən illər keçir,
Hicran odu bizi seçir,
Xəzan bağ-bağcamı biçir,
Çox yaratma söz, gəl axır.

Divanəyəm, düşdüm dağa,
Bütün aləm qoyur lağa,
Mən arifəm, sənə çağa,
Şiltaqlığa döz, gəl axır.

Qədir bilən yar olmadın,
Bir işimə kar olmadın,
İstəyimdə var olmadın,
Park-bulvarı gəz, gəl axır.

Aralıqda bil, sorağam,
İntizarda hey, marağam,
Gecələrdə tək çırağam,
Yolda qalıb göz, gəl axır.

Məyusluğa atma birdən,
Ağılımı alma sərdən,
Talanmışam yoran dərddən,
Al köksümü, əz, gəl axır.

Biganəlik etmə, aman,
Sarsılmışam, yalqız yaman,
Ümitsizəm, çatdır güman,
Ayrılıqdan bez, gəl axır.

İsrailə razılıq ver,
Vədə qoysan, hazırdır yer,
Coşub yazım vəsfə şeir,
Gözləyirəm, tez gəl axır.
Çox yaratma söz, gəl axır.

Bakı şəhəri
19.10.2008-ci il.

ŞADLANIB UYUDUM

Bu elin nə təmiz havası varmış,
Bir doyunca nəfəs alıb uyudum.
Yazın ortasında dağları qarmış,
Qəlbimə xoş halı salıb uyudum.

Nəzərdən keçirdim bütün hər yanı,
Gəncləşir adamın canında canı,
Sevinir əqili, əhdi-peymanı,
Kirmişcə yerimdə qalıb uyudum.

Çiçəklər al-əlvan naxış verirdi,
Gözlərə təbəssüm, baxış verirdi,
Bülbüllər oxuyub çıxış verirdi,
Dodaqda züm-zümə çalıb uyudum.

Səcd etdim sınaqlı ocaqlarına,
Meşənin yamyaşıl bucaqlarına,
Toxundum ləçəyin saçaqlarına,
Ahəstə xəyalə dalıb uyudum.

İsrail, boş vaxtı qaçıb gələsən,
Çəmənə uzanıb tez dincələsən,
Üzündən kədəri atıb siləsən,
Doğru desəm, hey şadlanıb uyudum.
Ahəstə xəyalə dalıb uyudum.

Şəki rayonu

20.05.2002-ci il.

Bu dağların ətəyində

YAR ÜZÜNÜ

Canım çıxdı bədənimdən,
Görəmmirəm yar üzünü.
Qara xallar səpələnib,
Bəzəyibdir qar üzünü.

Ətir saçır yana-yana,
Od qalayır xana-xana,
Sevgisini dana-dana,
Qızardıbdır nar üzünü.

Utancaqdır eşqə yaman,
Qaş gərilib, olub kaman,
Yaylığıyla aman-aman
Daraldıbdır dar üzünü.

Oynat dili, at kəlməni,
İstəyirəm yalnız səni,
İsrailəm, ver busəni,
Sevindir aşkar üzünü.
Qızardıbdır nar üzünü.

Daşkənd şəhəri
09.09.1990-cı il.

RƏİS

*“Gəncə şəhər Tibb İdarəsinin
müdiri - rəis bəy əlahəzrətlərinə”.*

Uzaq eldən Vətən deyib gəlmişəm,
Könül tab gətirməz zülümə, rəis!
Çətin bir ayaqda kömək bilmişəm,
Azəri xalqıma, elimə, rəis!

Hayeslər qıy vurub, tarı-mar edir,
Altı il vuruşma bəs hara gedir?
Torpaqlar rüşvətə satılır bir-bir,
İmkan ver, danışım dilimə, rəis!

Mən cərraham, yüz ah-vaya hayım var,
Hər əsgərə şəfa deyən payım var,
Amma sən tək rüşvət alan dayım var,
Yandırma, бүrүнəм külümə, rəis!

Gəncə xalqı sənə ümid bəsləyir,
Tibb xadimi adlandırıb, səsləyir,
Kasıb xəstə can verərək əsnəyir,
Haqq vermə bu vaxtsız ölümə, rəis!

İsraili çox aldatma nahaqdan,
“Yerim yoxdur”- heç hıçqırma uzaqdan,
Donquldayıb, qovma, dostum otaqdan,
Çatmazsan savadda yelimə, rəis!
Könül tab gətirməz zülümə, rəis!

*Gəncə şəhəri
15.09.1993-cü il.*

VƏFASIZ

Niyə belə oyanmayıb eşqiniz?
 Ürəyimdə od qalama, vəfasız.
 Duymaq, uymaq varmı belə hissiniz?
 Üzə gülüb baş bulama, vəfasız.

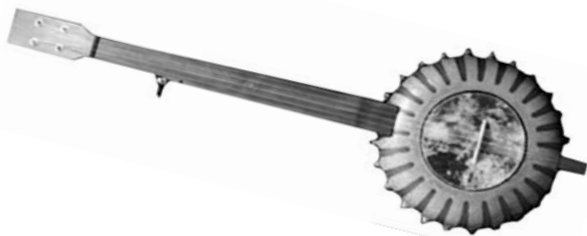
Məhəbbətə şeytan donu geydirmə,
 Daş-qayanı dağdan başa endirmə,
 Gül-çiçək yerinə tikanlar dərmə,
 Bədnəzəri sən calama, vəfasız.

Yaxına gəl, gözlərimə baxginən,
 Bəxtimizə Dan ulduzu taxginən,
 Damarımdan damarına axginən,
 Qiyaməti tez culama, vəfasız.

Elçi getdi, yalan vədlər verdiniz,
 Çox danışib şirin çay da içdiniz,
 Şənliyimə ay da, gün də seçdiniz,
 Söz də verdin bu xalama, vəfasız.

İsraili çox da yorma, amandı,
 Gözləməkdən bu imdadım hey yandı,
 Etdiyin əməldən eşqim usandı,
 Könülümü çox talama, vəfasız.
 Ürəyimdə od qalama, vəfasız.

Daşkənd şəhəri
27.04.1988-ci il.

ÇOX QƏTİYƏM

Tələbkaram öz üstümdə,
Qiyətimdə çox qətiyəm.
Yaşadıqca, ömürümdə,
Möhnətimdə çox qətiyəm.

Dözümümə sədd qoymuşam,
Nadürüstə rədd qoymuşam,
İşlərimə hədd qoymuşam,
Sənətimdə çox qətiyəm.

Sifətimi qorumalı,
Həqiqəti aramalı,
Yormaqla olmaz hey amalı,
İbrətimdə çox qətiyəm.

Danışıqda ol məntiqli,
Məhəbbətə qal sədiqli,
Dostluğunda dur layiqli,
İzzətimdə çox qətiyəm.

Qorxaqlara inanmıram,
Naxələfləri qanmıram,
Gördüklərimi danmıram,
Töhmətimdə çox qətiyəm.

Çətinlikdən çəkilmirəm,
Dər günlərdə əkilmirəm,
Əyriliyi heç bilmirəm,
Məqsədimdə çox qətiyəm.

Lobbazlıqdan yox olmuşam,
Xeyriyyətdə çox olmuşam,
Nəfsim azdır, tox olmuşam,
Niyyətimdə çox qətiyəm.

Yalançını qovuram mən,
Burununu ovuram mən,
Dediyimdə dururam mən,
Söhbətimdə çox qətiyəm.

Yorulmaram yoxuşlarda,
Tufanlarda, yağışlarda,
Sərrast oldum naxışlarda,
Taqətimdə çox qətiyəm.

Şeytanlara bac vermirəm,
Nadanalara tac vermirəm,
Fitnəyə əlac vermirəm,
Cürətimdə çox qətiyəm.

İsrailəm, düzünü de,
Həm astarı, üzünü de,
Gərək olsa, yüzünü de,
Adətimdə çox qətiyəm.
Məqsədimdə çox qətiyəm.

Daşkənd şəhəri
18.03.1993-cü il.

AY AĞLINALTI!

İyunda güneydə yonca ətirin,
Mat qoyur cahanı, ay Ağılnaltı!
Cığırda, qayada olan sətirin,
Dindirir dastanı, ay Ağılnaltı!

Sorağın düşübdür bütün diyara,
Ağ daşın görkəmdir ev-dalanlara,
Möhtəşəm təsvirin hey çatır kara,
Yarat xoş məkanı, ay Ağılnaltı!

Sinədən yol bölür iki tərəfə,
Amansız ol basqılara, hədəfə,
İzin vermə, nakəs keçsin bir dəfə,
Tanı hər mehmanı, ay Ağılnaltı!

Zirvənə çıxanda uçuram sanki,
Dərhal əzəməti qucuram sanki,
Yeni müjdə yapıb saçıram sanki,
Yubat bu dövrəni, ay Ağılnaltı!

İsrail xəyalda gəzib-dolaşır,
İnəkdağa qalxıb belindən aşır,
Ruh imana gəlib, tam başqalaşır,
Coşdur ürək-qanı, ay Ağılnaltı!
Tanı hər mehmanı, ay Ağılnaltı!

Daşkənd şəhəri
21.06.1986-cı il.

KARIXDIRMA

Çox da sıxıb bu halımı,
Nəfəsimi karıxdırma.
Fitnə salıb əhvalımı,
Hay-səsimi karıxdırma.

Mənliyini tezcə satıb,
Fırıldağı mənə atıb,
Keflərimə zəhər qatıb,
Bəs-bəsimi karıxdırma.

İsrailə yalan etmə,
Nakam yolu tutub itmə,
Dediyimə qarşı getmə,
Əbəsimi karıxdırma.
Nəfəsimi karıxdırma.

*Bakı şəhəri
08.01.1998-ci il.*

QOPARDI

Nainsafın ədasına tuş gəldim,
Sevgidə bağçamı, bağı qopardı.
Səadətə həvəs edib boş gəldim,
Əhvalımdan gözəl çağı qopardı.

Düşünmədi, inanmadı, qanmadı,
Mətləbimi ayırdlayıb anmadı,
Bircə gilə, mən yazığa, yanmadı,
Çırpınan ürəkdən tağı qopardı.

İxtiyarımı kənar sandı özümdən,
İsinirdi alovumdan, közümdən,
Usanmadı söhbətimdən, sözümdən,
Şən günümdən parlaq ağı qopardı.

Nə dedimsə, dediyimə baxmadı,
Şimşək olub, ətrafımda çaxmadı,
Məlhəm verdim, bu yarama yaxmadı,
Vuran qollarımdan sağı qopardı.

Etdiyimə qiymət verə bilmədi,
Təklifimdə bir danışib-gülmədi,
Axan göz yaşımı dönüb silmədi,
Bəbəyimdə olan yağı qopardı.

Səxavətdən uzaq durub dayandı,
Həyəcanla gecikmədən oyandı,
Qəsdindən razıdır, kimi sayandı?
Ağız-dildən xoş damağı qopardı.

İsrailəm, etirafdan üzöldüm,
Xəzan dəydi, diləyimdən büzüldüm,
Yaralandım, damarımdan süzüldüm,
İstəyimdən həm ümmağı qopardı.
Çırpınan ürəkdən tağı qopardı.

*Sankt-Peterburq
06.05.1997-ci il.*

NANKOR OLMA

Nankor olma hər köməyə,
Əqidən yox, amalın yox.
Gizli-gizli söz deməyə
Boş başında kamalın yox.

Dar ayaqda tez qaçırsan,
Qeybət qırıb dil açırsan,
Köz təpidib, od saçırısan,
Bir ibrətli camalın yox.

Çirkin əməl töhfəndədir,
Nadürüstlük səhvəndədir,
Qeyrətsizlik cövhəndədir,
Düz əməlli iqbaldın yox.

Fitnələrin hər gün artır,
Əkdüyün gül vaxtsiz qartır,
İblis səni yaman dartır,
Söz deməyə xoş halın yox.

İsrailə əməl etmə,
Doğru yolu qoyub getmə,
Görüşəndə gözdən itmə,
Səfehlikdən əhvalın yox.
Əqidən yox, amalın yox.

Gəncə şəhəri
11.12.1994-cü il.

YOLUMA BAXAM

İstərəm, yoxuşda bir zirvə ola,
Qalxam, yüksəklikdən yoluma baxam.
Tufanlar, küləklər saçımı yola,
Həm sağıma baxam, soluma baxam.

Kükrəyə, hey coşa könül fəğanı,
Hiddətdən korlana tüğyan fərmanı,
Dolana, fırlana bütün hər yanı,
Ahlardan tökülən doluma baxam.

Ucala, ucala tamam məhəbbət,
Yox ola, dağıla dibdən xəyanət,
İsrail, dünyada yalnız ədalət,
Qaldırıb tutanda qoluma baxam.
Qalxam, yüksəklikdən yoluma baxam.

Bakı şəhəri

17.05.2009-cu il.

Bu dağların arəyində

GÖYÇƏK XANIM

Mən səni əziz bilirəm,
Bu qəlbimə göyçək xanım.
Kədərləri hey silirəm,
Görüşəndə gerçək xanım.

Qüvvət verdin qollarıma,
Nur bələdin yollarıma,
Həm sağıma, sollarıma
Ətirli güllər ək, xanım.

Yaxşı bilim məhəbbəti,
Qamətində hər surəti,
Yığışdır bütün minnəti,
Yarat həvəs, istək, xanım.

Eşqi anlayaq bir yerdə,
Əncam çəkək qayğı, dərdə,
Qalaq tamam bu təhərdə,
Quraq vaxtı, seçək, xanım.

Diqqət verib dərin süzüm,
Əl çəkməyim, baxsın gözüm,
Ətrafına çələng düzüm,
Xoş ətirli çiçək, xanım.

Bərabərin tam olmasın,
Mavi gözlər heç dolmasın,
Təravətin, yox, solmasın,
Dodaqları ləçək xanım.

İsrailəm, sevilmişəm,
Özümə həmdəm bilmişəm,
Əl atıb çoxdan dilmişəm,
Göylərdən en, mələk xanım.
Bu qəlbimdə göyçək xanım.

Bakı şəhəri
21.02.2004-cü il.

YUXUMDA QALDI

Nazənin gözəli hey arayıram,
Gecələr təlaşlı yuxumda qaldı.
Bəs nələr çəkirəm, nələr sayıram,
Həm azımda qaldı, çoxumda qaldı.

Muştuluq verərəm onun yolunda,
Nişan əlaməti vardır solunda,
İki yekə xal var bilək-qolunda,
Ətiri üstümdə, qoxumda qaldı.

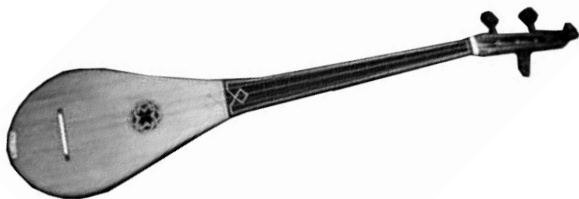
Bütün talan oldu ürəyim mənim,
Duzsuzdur qazancım, çörəyim mənim,
Gözümə görünmür hər nəyim mənim,
Kimsəsiz olandan yoxumda qaldı.

Naşı ovçu kimi çox axtarıram,
Təpələr aşırım, dağlar yarıram,
Bir səbrim qalmayıb, qalmayıb aram,
Eşqi kamanımda, oxumda qaldı.

İsrail sevgidən söyləyər aman,
Əhvalı dad edir, olubdur yaman,
Ümidim qaralıb, tək qalıb güman,
Yalnız xəyalımla baxımda qaldı.
Gecələr təlaşlı yuxumda qaldı.

*Sankt-Peterburq
11.02.1996-cı il.*

Bu dağların arəyində

AXI NEYLƏYİM?

Bu sürməli qaşa, qara gözlərə,
Lalə, gül yanağa axı neyləyim?
Şux maral baxışlı, şirin sözlərə,
Al püstə dodağa axı neyləyim?

Siyah tellərini daramış yana,
Vurulmamaq olmaz belə canana,
Ağ mərmər sinəli əhdi-peymanı,
Tər bəyaz buxağa axı neyləyim?

Əlvan libasında xoş yerişi var,
Bütün sərəsərli qızıl dişi var,
Şiltaq, naz-qəməzəli şən gülüşü var,
Sırğalı qulağa axı neyləyim?

Ahu tək çölləri gəzər, hey gəzər,
Bağrımı gəzdikcə əzər, hey əzər,
Könülüm dərdlərə bəs necə dözər?
Parlayan qolbağa axı neyləyim?

İsrailəm, yarın qəlbi səngidir,
Gözəllər-gözəli yar-mənimkidir,
Amma çox nazlıdır, çox şitəngidir,
Mahtaban qabağa axı neyləyim?
Lalə, gül yanağa axı neyləyim?

Dəşkənd şəhəri
06.05.1984-cü il.

TƏRLAN XƏYAL

Tərլan xəyal uçur yenə,
Anlamıram, hara qonur?
Tez axtarır, puçur yenə,
Uçurumda mara qonur.

Əhvalıma məhəl qoymaz,
Sakitliyə varıb doymaz,
Xəncər tək didə oymaz,
Qanadlanıb sara qonur.

Ürəyimdə bənd ələmir,
Acı hala qənd ələmir,
Kefi qəlbə xoş diləmir,
İnildəyən yara qonur.

Xəcaləti heç anlamır,
Baxıb üzə bir danlamır,
Təskinliyi düz yanlamır,
Yersiz yerdə tora qonur.

Dayandırmaq olmur belə,
Danışanda gəlmir dilə,
Gərdişlərdə çatmır ələ,
Genişlikdə dara qonur.

Alovlanıb qaçıb gedir,
Şölə qədər saçıb gedir,
Pırpızlanıb açıb gedir,
Boran, şaxta, qara qonur.

Mümkün deyil, rahat olam,
Özlüyümdə özüm qalam,
Gülüşlərə baxıb-dalam,
Çiçək-güldən xara qonur.

Bu dağların arxasında

Gədiklərdən hey boylanır,
 Könlü didib danır-danır,
 Yaman gündə qəsdən anır,
 Söyüd verən bara qonur.

İsrailəm, gecikmişəm,
 Gözümü yola dikmişəm,
 Xəyalımla mən təkmişəm,
 Kövrələndə zara qonur.
 Anlamıram, hara qonur?

Bakı şəhəri
06.06.2011-ci il.

İsrail Nəbibə

VAY BELƏSİNƏ

Hənirsiz gözəlsən düşüb dillərə,
Tapılmaz qəmədə tay beləsinə.
Hürüsən, mələksən enib ellərə,
Afərin deyərəm ay beləsinə.

Yarandıqdan obamıza maraqsan,
Toranlıqda şölə saçan çıraqsan,
Könülümün başındakı yaraqsan,
Yapışmaz qətiyyən zay beləsinə.

Üzündən yanlara nurlar ələnir,
Sinəyə zərləri düz səpələnir,
Ətirlər dəm alıb mehə bələnir,
Buxaqda qatlanıb lay beləsinə.

Qaməti əndamla bir-birin üstə,
Yanaqda laləsi, dodağı püstə,
Eyləyib qəlbimi sağalmaz xəstə,
Gizlicə qıylaram hay beləsinə.

Təbəssümü istəyimə can verir,
Fəzam yanır, zamanıma an verir,
Hicran keçir, yollarımdan yan verir,
Yerləşməz dünyada cay beləsinə.

Leylinin, Şirinin adı yaraşır,
Baxanda damarda qanlarım daşır,
Əhvalım yüksəlir, coşub-dolaşır,
İlahi göndərib pay beləsinə.

Gözləri parlayır şux əbəsində,
Mərhəmət var söhbətində, səsində,
Qaşları gərilir kinayəsində,
Dartınır ortadan yay beləsinə.

Sevgimizdə hekayələr qurubdur,
Didəmdə əksiylə nazlı durubdur,
Atdığı oxlardan yara vurubdur,
İnləyən yaramı say beləsinə.

Ədalar atanda titrəyir bədən,
Boylanır ətrafda hər gəlib-gedən,
Kəlməsi şirindir, bilmirəm nədən?
Zövqümdə söyləyəm nay beləsinə.

Günəşə rəqibdir al camalıyla,
Dərin zəkasiyla, ah-amalıyla,
İsməti, abırı tər kamalıyla,
Təsirsiz ötüşür xay beləsinə.

İsrail əl çəkməz telli dilbərdən,
Alıb işvəsiylə ağlını sərdən,
Oynadır belini gülüb səhərdən,
Dözəmməz ürəyim, vay beləsinə.
Tapılmaz qəməzdə tay beləsinə.

Gəncə şəhəri
29.07.1992-ci il.

AMANSIZ ZAMANLARA

Onun-bunun sözü ilə
Çox çəkmişəm özüm dara.
Bu sinəmə atıb közü,
Könülümü etdim yara.

Dar məqamda yox oldular,
Kürəyimə ox oldular,
Hər sınaqda lox oldular,
Gəlmədilər haraylara.

Pul çoxaldı, nəfsi artdı,
Naxələflik tutub dartdı,
Yetişmədi, tamam qartdı,
Yaramadı düz ilqara.

Hey çalışdım başa düşüm,
Bu həyatda yaxşı bişim,
Tam pozuldu bütün işim,
Bir gəlmədi heç kəs kara.

Uçurumda çabaladım,
Çarpışmada, yabaladım,
Deşikləri malaladım,
Özüm çıxdım tək yollara.

Nakəsləri tanıdım tez,
Keçmişimdə qoyublar iz,
Qiyməti kəm, olubdur bez,
Lazımsızdır etibara.

Tənha olub fırlanıram,
Yalanı dərhal qanıram,
Qayğılara yollanıram,
Baş vururam məqamlara.

Qoruyuram sifətimi,
Nakişidən izzətimi,
Adətimi, sənətimi,
Həm qəddaram alçaqlara.

Xain, nadanı anladım,
Öz-özümü bərk danladım,
Dostum azdır, boldur yadım,
Dəqiq oldum insanlara.

İsrailəm, oldum sərrast,
Oyunda zər şeş qoşa "dast".
Məhəlimlə vermirəm rast
Bu amansız zamanlara.
Baş vururam məqamlara.

Sankt-Peterburq
16.06.2005-ci il.

İsrail Nəsiboğlu

SƏXAVƏTİ VER AXIR

İstəyim var, gözəlliğin qan edir,
Düzünə gəl, səxavəti ver axır.
Beli nazik, qamətiylə can edir,
Bir dayan-dur, məlahəti ver axır.

Bədən şumal, yeriyəndə sallanır,
Gözüm baxır, göz bəbəyim allanır,
Əl çəkməyir, hey dalınca yollanır,
Ayaq saxla, nəzakəti ver axır.

Burun incə, lap yaraşır üzünə,
Nəzərimdə valeh oldum gözünə,
Təntimişəm o atdığı sözünə,
Tamaşa et, mətanəti ver axır.

Qaşın qara, dartılıbdır yerindən,
Ala gözlər məlhəm atır dərinədən,
Əqlim çaşıb, çıxır, uçur sərinədən,
Mərhəmət qıl, dəyanəti ver axır.

Yanağından al lələlər şövq edir,
Bu eşqimə önəm olub sövq edir,
Həvəsimə, ürəyimə zövq edir,
Razılıqda məhəbbəti ver axır.

İmkan yarat, yaxınına gəlim mən,
Tənhalıqın acısını silim mən,
Təmasda ol, hey danışib gülüm mən,
İşvələrə şərəfəti ver axır.

İsrailəm, görünüşə sözüm yox,
Yalvarmağa, vəd etməyə üzüm yox,
Gözləməyə təqətim yox, dözüüm yox,
İnsafa gəl, məharəti ver axır.
Mərhəmət qıl, dəyanəti ver axır.

***Daşkənd şəhəri
12.12.1991-ci il.***

İÇİNDƏKİLƏRİN TƏRKİBİ

Duyğuların incisi	5
Göyçə.....	11
Yanandan sonra	13
Hər ikimiz	14
Göyçə dağları.....	15
Ay Pərvinaz!	17
Öləydim kaş	18
Erməni!	19
Gəlmədin	20
Bu dağların ətəyində	21
Bəxtimin gəmisini	25
Vəfadarı sevmişəm	26
Ata, sən qadan alım!.....	27
Söz hesabımı	29
Yazarammı heç	31
Fəğan eylədi.....	32
Ömür yollarında	33
A qardaşım	34
Dağlar	35
Var olmaz	37
Firəngiz	38
Aparma anamı.....	39
Bu dağların	40
Alma ağacı.....	41
Ağrın alım	42
Xəyanəti yandırır	43
Əlvanlaşır dərələr.....	45
Mənası var.....	46
Ana - Vətən əzizdir	47
Arzular	49
Sənə qurban	50
Yaşa-yaşa, Türk dünyası!.....	51
A dağlar qızı	59
Belə gedirsən	60

Bəyənməz.....	61
Ay ifritə	62
Bəxtimi	63
Darda ürək	64
Xalı nə gözəl	65
Başından göynədi.....	66
Məkanı indi	67
Yanırsan, gəda.....	69
Fərəhləndim.....	70
Mərifətdə hər zaman	71
Xəstə edibdir	72
Kəpəz.....	73
Xiyabana düşübdür	75
Gələr oldum.....	76
Yaraşmır	77
Şəhlanın	79
Ay nazlı qız!.....	80
Nədəndir?	81
Haqq yolunda	82
Sorağına, qız!.....	83
Məyus qalma	84
Qalayar bir gün	85
Boşdur mənə	86
Üşüdər	87
Danış	88
İsrarlı ol!	89
Şan-şan edibdir	90
Dağlarımın	91
A yaltaq.....	93
Bu könlümə	94
Görünür	95
Hara tələsirsən?	96
Qiymət vermirlər	97
Heç bilmirəm	99
Heyranam mən	100
Xoşuma gəlmir.....	101

Aşiq olmuşam	102
Birgə gülək	103
Bezmişəm	105
Pay ver	106
Düşüncələr	107
Gözləmə	108
Göynədir	109
Gəzən maralın	110
Yarın vəfası	111
Sevinc nədir?	112
Nə gözəldir dağ ətəyi!.....	113
Külə döndərdin	115
Günahkarı gördüm.....	116
Başabaş	117
Hey üfüqlər	118
Bax, kimə lazım?	119
Çoxdan satıbdır	120
Xanlarda təbiət	121
Gəlibdir	122
Kaş anlaya	123
Yanan olmasa	125
Niyə baxdın, gözəlim?	126
Bəzirgan	127
İşlətmə	128
Yenə mən	129
Atma, amandı!.....	130
Dur gəl mənə sarı.....	131
Çəkməliyəm mən	133
Bu dağlarda	134
Möhləti şirin	135
Çoban	137
Çox çəkibdir.....	138
Kərəmi çal	139
İzləyirəm	143
Dözmə sən	144
Cəlb edir	145

Baxışım la vurulmuşam	146
Yalan danışma	147
İnsafa gəl	148
Salamı almır	149
Sevən könül	150
Dərin fikirləş	151
Məhəbbətin özünə	152
Gecə, dağ başında	153
Zarım hanı?	154
Gəl barışaq	155
Deyəsən	156
Dil oynadır	157
Qorxum olmaz	159
Görüm axır	160
Qartal	161
Vəfalı ol	162
Mənim əməyim	163
Baxır bilərək	164
Biçmə, amandı	165
Nakəs	166
Gəldin, nə əcəb?	167
Gətir sən	168
Barışa bilməz	169
Pərişan olub	170
Sifətinə yaraşır	171
Kamalı m küsür	173
Həsrət verir	174
Salıbsan	175
Gözləyirəm	176
Durma belə sən!	177
Geri qayıtmaz	178
Al çiçəklər	181
Gümanım yanmasın	183
Hallanır ürəyimdə	184
Yanımda qalsan	185
Gələydim kaş	186

Yaddaşı dostum.....	187
İmkan gətirdin.....	188
İntizarda düşəndən.....	189
Olan yerdə	191
İtirmərəm izlərimi	192
Anıb düşdüm	193
Gün aman oldu	195
Bilməmişəm	196
Dayanıb	197
Yanıram, bəs	198
Əbəslər məndən	199
Yarat belə	200
Xəyanətin böyükdür.....	201
Əzizlədim eşqini.....	202
Dağlar, mənə nəyin qaldı?	203
Özünü güldür	205
Mənim vəfadarım	206
Bilirəm bunu	207
Yerişinə vurulmuşam	208
Unutdun niyə?	209
Kəsi də gəlmir	210
May ayıdır	211
Ağladı sənsiz	213
Sözüm vardır	214
Gözlərim üstə.....	215
Mən cavanam	216
Güləndə danış	217
Birgə ölək.....	218
Hədəv əbəsdür.....	219
Nikah gətir.....	220
Ay zalım!	221
Kəndçi qız	222
Ləzzət verir	223
Düşmə hicrana.....	225
Bilməm nədən	226
Adam qanmaz olmaz.....	227

Bu qəlbimdə.....	228
Naxələf.....	229
Yar demişəm	230
Gəlsən yaxşıdır.....	231
İnada düşmüşəm	232
Yana düşdü	233
Bəyan eylədi.....	235
Göstərdəydin hörmətini	236
Matəm gəldi.....	237
Oxuyan qız.....	238
Olmaq üçün	239
Gəlib utanma	240
Bu könülə.....	241
İstəkləri üzündən	243
Olan əhvalını	244
Gülmədim	245
Sən neylədin?	246
Göyçəni	247
Oda gəl	249
Səni gözlər	250
Məmur qapısında.....	251
Gözümə düşdü	252
Əzəmətli bu dağlarda.....	253
Canan ayıbdır	255
Məndə qaldı.....	256
Qamaşdırır	257
Səadəti axtarıram.....	259
Əhvalınla xoşallandım	260
Hey səslədim	261
Tayım çox	262
Yəqinləri aşanda	263
Vətən sənə	264
Ay qohum!.....	265
Sona yaraşır.....	266
Qayıt	267
Gümanla indi.....	269

Yaman darıxmışam	270
Vurulmuşam mən	271
Yazma sən!	272
Yapışma!	273
Çal sazını	274
Yetmədim axır	275
Yaxın gəl	277
Özəl ola	278
Öz yeri	279
Etmə yaman.....	280
Möhtacına mən	281
Yandım, ay gözəl	282
Əsmə, külək	283
Kəlmələr yadındadırmı?.....	285
Apar məni	286
Nalələr törətdin	287
Əl ələyər.....	288
Anlar gətir, qoy	289
Zaman itibdir.....	291
Ay gözəlim	292
Göyçəyi görmüşəm.....	293
Sinəm üstə	294
Yaman olur	295
Mehribansan, qız!	297
Mənliyinə	298
Küsdürür	299
Haqdan sənə	300
Hələ görməyirsən	301
Görərsən	302
Düz qarşıma.....	303
Ay gülüm	305
Bəlim, gözəl	306
Üzümə baxdı	307
Sən baxanda pəncərədən	308
Çalınmasa ura, Fələk!	309
Yarı yandırar	313

Yaraladı.....	314
Xanım qəşəngdir	315
Boyat görüm	316
Türkiyə elində	317
Ay Nazənin!.....	318
Dayanıb, danış!	319
Qovurma məni.....	320
Qəm verdi	321
Vəsf edirəm	322
Qocaman Çaldağım	323
Tumarlanıb gəlmişəm	325
Şirin	326
Matı bağlama.....	327
Qibtə xanım	328
Sarışın qız	329
Sinənizdə	330
Koroğlu	331
O sözlər	332
Düz gəl axır	333
Şadlanıb uyudum.....	335
Yar üzünü	336
Rəis	337
Vəfasız	338
Çox qətiyəm.....	339
Ay Ağlınaltı!	341
Karıxdırma	342
Qopardı	343
Nankor olma	344
Yoluma baxam	345
Göyçək xanım	346
Yuxumda qaldı	347
Axı neyləyim?.....	348
Tərən xəyal	349
Vay beləsinə	351
Amansız zamanlara	353
Səxavəti ver axır.....	355

İsrail Nəsiboğlu
Bu dağların ətəyində
(III cild)

Bakı - MTR Group - 2013, 364 səh.

Operator: Nuranə Əliyeva
Korrektor: Süleyman Süleymanov
Dizayner: Ramiz Əbilov

Yığılmağa verilmişdir: 21.01.2013

Çapa imzalanmışdır: 05.08.2013

Format: 60x84 1/16

Fiziki çap: 22.75

Sifariş: 149

Tiraj: 500

Nasiboglu, giley-gürzar tükenmir,
Teleyin xalbiri baedon denmir,
Erman tufandadır, dibden kürenmir,
Örü-örkütyünde canı dınyadır.
Derelerinde hem eyanı dınyadır.

اللَّهُمَّ حَافِظَ عَنِ سُوءِ الْعَيْنِ وَمَنَاجِ الْخَيْرِ وَ النَّاسِ الْخَاشِعَةِ فِي الْبَرِّ